

Česká je u vás doma

Hynek Chudárek

Generální ředitel
České televize

Vážené dámy, vážení pánové,

veřejná služba není žánr. Je to závazek. Závazek České televize být každý den důvěryhodným partnerem pro všechny diváky bez ohledu na jejich věk, zájmy nebo místo, kde žijí. Nabízíme silnou původní českou tvorbu, důvěryhodné zpravodajství, špičkové sportovní přenosy, kulturní obsah i pořady pro děti. Každý z našich programů plní své jedinečné poslání, společně ale vytváří nabídku, která nemá na českém mediálním trhu obdoby. Právě rozmanitost, kvalita a důvěryhodnost jsou hodnotami, na nichž Česká televize staví i letošní podzimní vysílání.

Na programu ČT1 nabídneme divákům mimořádně silnou domácí tvorbu. Pokračuje úspěšný seriál Docent, přicházejí nové projekty Gerta Schnirch, Na tělo nebo Hec, které potvrzují, že Česká televize je nejvýznamnějším investorem do původní české audiovizuální tvorby. Podzim přinese také novou podobu oblíbené zábavy včetně další řady StarDance a premiéru Talk show Na jednoho, české adaptace mezinárodně úspěšného formátu The A Talks. Jde o formát, který propojuje kvalitní televizní zábavu s tématy otevřenosti, respektu a společenského porozumění. Významnou součástí programu zůstává i dokumentární tvorba, například snímky Jarek nebo Štefan Margita – Čas přítomnosti, které prostřednictvím silných osobních příběhů rozšiřují nabídku původní české tvorby.

Také ČT2 přinese řadu výjimečných dokumentárních projektů. Vedle pokračování úspěšného cyklu Zóna zájmu nabídne například sérii Přírodní divy Bílých Karpat, která představí jedinečné přírodní bohatství České republiky. Dokumentární tvorba na ČT2 dlouhodobě potvrzuje, že veřejnoprávní televize má nezastupitelnou roli při popularizaci vědy, historie, přírody i důležitých společenských témat.

ČT24 a zpravodajství vstupuje do podzimní sezony s ambicí být ještě rychlejší, srozumitelnější a blíže tématům, která hýbou Českem. Vedle komplexního zpravodajského servisu bude provázet diváky podzimními volbami a nabídne také výrazně proměněnou Nedělní debatu, která posílí prostor pro otevřenou diskusi o klíčových otázkách veřejného života. Nový publicistický pořad Na dosah pak nabízí hlubší pohled na témata, která ovlivňují každodenní život lidí v České republice.

Také ČT sport pokračuje v mimořádně silném roce plném vrcholných sportovních událostí. Podzim nabídne mistrovství světa basketbalistek v Berlíně s účastí české reprezentace po dvaceti letech, návrat tenisového Davis Cupu do pražské O2 arény, zápasy českých fotbalistů v Lize národů UEFA proti Španělsku, Anglii a Chorvatsku i dvě evropská mistrovství pořádaná v České republice – šampionát volejbalistek a mistrovství Evropy házenkářek. Samozřejmě budou přenosy dalších domácích i světových soutěží i začátek zimní sportovní sezony. Česká televize tak i nadále potvrzuje své postavení domova nejvýznamnějších sportovních událostí.

Program ČT art bude i letos prostorem pro výjimečné osobnosti a umělecké projekty. Diváci se mohou těšit například na dokumentární portrét Stivín, improvizovaný portrét, film Štěpán Rak: Kytarové mosty nebo koncert Lenky Dusilové. ČT art dlouhodobě nabízí obsah, který podporuje českou kulturu, zachycuje její současnou podobu i významné osobnosti a přináší divákům kvalitní domácí i zahraniční tvorbu.

Nejmladším divákům bude i nadále určeno ČT :D, které vedle nové původní tvorby připravilo také celoroční soutěžní projekty podporující kreativitu, poznávání a aktivní zapojení dětí. Právě dětský program České televize patří dlouhodobě mezi nejúspěšnější veřejnoprávní dětské stanice v Evropě a pravidelně získává prestižní mezinárodní ocenění. Uvedeme premiéry večerníček Příhody Brouka Pytlíka a Ferdý Mravence a Pták Noh a ptáček Nožička. Pokračovat bude také úspěšný seriál Elin supertajný deník II.

Závěrem chci poděkovat všem tvůrcům, zaměstnancům i partnerům České televize za jejich práci, a především našim divákům za důvěru, kterou nám dlouhodobě projevují. Je pro nás největším závazkem i motivací do naší další činnosti.

Přeji všem příjemný zbytek léta a následně i pestrý podzim s vaší Českou televizí.

OBSAH PODLE KANÁLŮ

—

Prozkoumejte nabídku pořadů
podle jednotlivých kanálů České televize.

Od zpravodajství přes sport,
dokumenty, kulturu až po dětské pořady
a online obsah.

**Kliknutím na kanál se dostanete
přímo na jeho obsah.**

1

8

2

41

art

57

:D

75

sport

88

24

90

iVysílání

95

OBSAH PODLE ŽÁNŘŮ

—

Prozkoumejte nabídku pořadů
podle jejich žánrového zaměření.

Od hraných příběhů přes dokumenty
až po zábavu, publicistiku, kulturu,
dětské pořady a sport.

**Kliknutím na žánr se dostanete
přímo na jeho obsah.**

HRANÁ TVORBA	7	→
ZÁBAVNÁ A LIFESTYLOVÁ TVORBA	30	→
DOKUMENTÁRNÍ TVORBA	36	→
KULTURNÍ TVORBA	69	→
DĚTSKÁ TVORBA	76	→
SPORT	89	→
ZPRAVODAJSTVÍ A PUBLICISTIKA	91	→

HRANÁ TVORBA

„Úkolem České televize není jen bavit. Chceme vyprávět příběhy, které pomáhají chápat svět kolem nás, spojují společnost a otevírají důležitá témata.“

– Tereza Polachová, šéfdramaturgyně

„Síla ČT1 spočívá v její rozmanitosti. Nabízí důvěryhodné zpravodajství, prvotřídní českou i zahraniční tvorbu, a program pro celou rodinu.“

– Milan Fridrich, ředitel divize Program a digitální služby

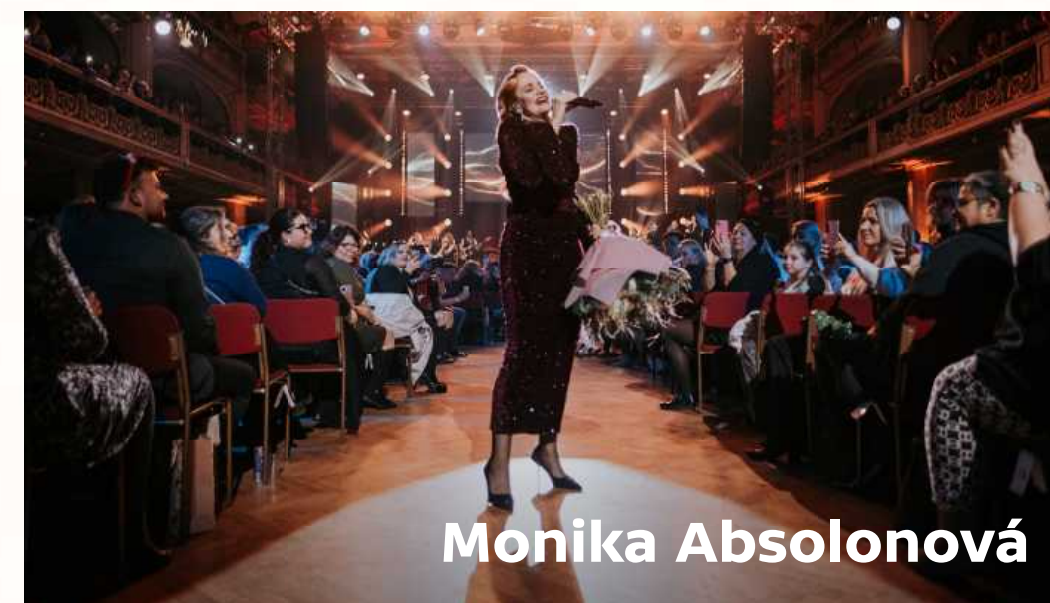
Gerta Schnirch

Hec

Na tělo

Monika Absolonová

Štefan Margita – Čas přítomnosti

Gerta Schnirch

Osud ženy z česko-německé rodiny se v nelítostném víru dějin láme hned několikrát. Sedmnáctiletá Gerta Schnirch je na konci druhé světové války vyhnána z Brna při tzv. divokém odsunu německy mluvícího obyvatelstva. Přežije pochod, nucené práce i poválečnou nenávisť, ale cena za přežití je vysoká – ztráta domova, identity i schopnosti blízkosti. Dvoudílný televizní film sleduje Gertin život v několika časových rovinách – od válečných let přes padesátá léta až po období sametové revoluce. V centru vyprávění stojí nejen historické události, ale především komplikovaný vztah matky, dcery a vnučky. Intimní rodinné drama se tak stává výpovědí o kolektivní vině, paměti, traumatu a možnosti smíření.

námět a scénář: Alice Nellis, Ondřej Gabriel, Tomáš Mašín // **kamera:** Tomáš Frkal // **architekt:** Ondřej Lipenský // **kostýmní výtvarník:** Ján Kocman // **umělecká maskérka:** Andrea McDonald // **střih:** Filip Malásek // **hudba:** Adrián Čermák // **zvuk:** Ivo Broum // **VFX – MAGICLAB:** Michal Křeček // **producenti společnosti Negativ:** Kateřina Černá, Pavel Strnad // **kreativní producentky ČT:** Kateřina Ondřejková, Tereza Polachová // **režie:** Tomáš Mašín // **hrají:** Barbora Váňová, Milena Steinmasslová, Oskar Hes, Lucie Štěpánková, Martina Czyžová, Zuzana Mauréry, Kristýna Badinková, Alena Mihulová, Johann von Bülow, Carl Gröbel, Juliana Tricoli, Georg Bülow, Attila Mokos, Jan Grundmann, Henrike von Kuicková, Pippa Fee Ruppertiová a další

Tereza Polachová

Kreativní producentka České televize

„Příběh Gerty Schnirch nás oslovil především svou lidskou silou a schopností vyprávět složité dějiny skrze osobní zkušenost jedné ženy. Pro Českou televizi jako instituci veřejné služby je důležité otevírat témata, která pomáhají porozumět naší minulosti bez zjednodušování a černobílých soudů. Projekt je výjimečný tím, že nenabízí velké dějiny optikou politických rozhodnutí, ale skrze každodenní zápas o důstojnost, přežití a identitu. Právě tato perspektiva umožňuje divákům hlubší empatii a pochopení historických souvislostí česko-německého soužití i poválečného násilí. Příběh Gerty Schnirch je navíc stále aktuální – otázky vykořenění, vyloučení, hledání domova a osobní odpovědnosti rezonují i dnes. Vnímáme jej proto nejen jako historické drama, ale jako podnět k dialogu napříč generacemi a jako důležitý příspěvek k uchovávaní paměti, což je jedna ze zásadních rolí veřejné služby.“

Kateřina Ondřejková

Kreativní producentka České televize

„Kateřina Tučková ve svém románu Vyhnání Gerty Schnirch, na který jsem pro Českou televizi získala práva v roce 2017, vypráví na osudu jedné ženy – Gerty, dějiny bouřlivého 20. století. Konkrétně od třicátých let, kdy v multikulturním Brně společně žili Češi, Němci i Židé, přes 2. světovou válku, poválečný divoký odsun německého obyvatelstva, léta padesátá, normalizaci, k Sametové revoluci a začátkům křehké demokracie let devadesátých. Bez štědré podpory mnohých fondů a vstupu zahraničních televizí do projektu bychom jen stěží mohli tuto mimořádnou látku přivést na obrazovky v podobě, v jaké se nám to díky všem tvůrcům, hercům a celému štábu podařilo. A protože se jedná o adaptaci knižní předlohy, musím také vypíchnout mimořádně vstřícný přístup její autorky, Kateřiny Tučkové, která nám ke všem změnám a úpravám oproti knize dala naprosto volnou ruku, což není samozřejmé.“

Kateřina Černá a Pavel Strnad Producenti společnosti Negativ

„Producersky a produkčně šlo o velmi náročný projekt, a to hned z několika důvodů. Film obsahuje řadu technicky i logisticky složitých scén, včetně sekvencí s objemným komparzem, které vyžadovaly mimořádně důkladnou přípravu, přesné plánování a pečlivou koordinaci všech složek štábu. Dvoudílný film patřil k produkčně náročnějším projektům, na kterých jsme pracovali. Příběh mapuje velkou část minulého století a odehrává se převážně ve dvou časových rovinách – v období druhé světové války a během Sametové revoluce. Prakticky to znamenalo, jako bychom točili dva samostatné dobové filmy. Výběr lokací byl velmi komplikovaný a často vyžadoval rozsáhlé stavební úpravy, stejně tak jsme nikdy nepracovali s takovým množstvím kostýmů a rekvizit. Další významnou výzvou byla práce se zahraničními herci – od jazykové a kulturní koordinace přes časovou dostupnost až po sladění různých pracovních návyků. Zároveň to ale přineslo i velkou přidanou hodnotu: mezinárodní zkušenost, profesionalitu a specifickou energii, která se do výsledku filmu výrazně otiskla. Celkově bychom práci na projektu hodnotili jako intenzivní, komplexní a velmi obohacující. Díky silnému producerskému zázemí, dobře fun-

gujícímu týmu a důkladné přípravě se podařilo zvládnout i ty nejnáročnější situace a přetavit je ve prospěch výsledného filmu.“

Tomáš Mašín Režisér

Opakovaně se vracíte k historickým tématům, která jsou bolestná a společensky rozporuplná. Co vás osobně přitahuje právě k těmto příběhům?

Nabízejí skutečně fatální vyostřené konflikty. Přitahuje mě téma střetu jedince se systémem – ten moment, kdy se život člověka náhle ocitne v drtivém sledu událostí, na které musí reagovat. A totalitní režimy jsou v tomhle smyslu nemilosrdné. Jsou nelidské, valí se bez ohledu na lidská přání nebo touhy a semelou každého, kdo se jim připlete do cesty. Jedinec je nemůže změnit, je bezvýznamný, může se však vzepřít, a to chce obrovskou odvahu. To mě přitahuje, ty vnitřní zápasy, statečnost, vzdor obyčejných lidí, rozhodnutí nedat se. Právě to mě zajímá nejvíc – ne historie jako taková, ale její dopad na konkrétní lidský osud.

V případě Gerty to nebyl projekt, který bych plánoval. Po Bratřech jsem si přál točit něco lehčího. Když ale přišla nabídka od Terezy Polachové, uvědomil jsem si, že je to mimořádně silná látka, knížku jsem znal. To prostě nešlo odmítnout. A líbilo se mi, že hlavní hrdinka je žena. Jsem za možnost točit Gertu vděčný.

Dvoudílný televizní film Gerta Schnirch, ale i film Bratři ukazují dějiny bez jednoduchého rozdělení na viníky a oběti. Je to vědomý režijní postoj?

Ano. Záměrně se vyhýbám jednoduchému rozdělení. Nechci dávat hotové návody. Můj zájem je ukázat ambivalenci lidských motivací, postojů a jejich důsledků. Zajímá mě složitost situací, v nichž se lidé ocitnou navzdory vlastním plánům a snažím se, aby divák příběh s postavami spoluprožil a ideálně si položil otázky, co by ve stejných situacích dělal. Nechci přímo moralizovat, naopak se snažím ukázat pro a proti u postav vpletených do kola fatálních událostí, které je nutí reagovat. Často proti jejich vůli. Tím snad se mi daří vyvolat hlubší, osobní reflexi. Přimět diváka uvažovat o tom, jaké prvky lidské přirozenosti mohou vést k hrůzám, které si ve vypjatých dějinných okamžicích děláme. Snažím se vidět a nalézat nuance, uvést filmovou postavu a divácký zážitek do kontextu lidské zkušenosti. Každý jí máme jinou, ale věřím, že nečernobílá interpretace respektuje víc možnost dát divákovi prostor se nezaujatě nad příběhem zamyslet.

Film si vyžádal natáčení v mnoha historických kulisách a skutečných lokacích. Jak moc to bylo náročné?

Točit dobovku je čím dál náročnější. Najít dnes místo, které by před kamerou fungovalo bez větších zásahů, prakticky nelze – tedy pokud netočíte třeba na nějakém zámku. Autentických lokací vztahujících se k první polovině 20. století rychle ubývá, nebo jsou přestavěné tak, že se pro historický film prostě nedají použít. Fasády mají nedobové barvy, kazí je plastová okna, klimatizace, necitlivé přístavby. Vesnice, které by si za-

chovaly původní charakter, jsou dnes rarita. Už dávno nejde o hledání „ideální“ lokace, spíš o skládání série kompromisů. V Gertě pracujeme s osmatřiceti různými motivy, takže si dovedete představit, co to znamená v praxi. Od začátku jsem považoval za důležité točit i v Brně a na jižní Moravě, co nejvíc tam, kde se historický rámec story skutečně odehrával. V konkrétní krajině a jejím charakteru. Byla za tím i ambice etická. Dost pomohlo, že posléze do projektu finančně vstoupilo HBO a ARTE, což rozšířilo třeba možnost větších lokačních úprav, množství komparzu či další realizační možnosti.

**Barbora Váchová
Gerta Schnirch ml.**

Znala jste knihu Vyhnání Gerty Schnirch ještě před nabídkou role?

Znala. Měla jsem ji ale jen rozečtenou – to se mi děje často, když nějakou knížku kvůli nedostatku času odložím, už se k ní pak těžko vracím. Ale k Vyhnání Gerty Schnirch jsem se vrátila během castingu, kdy jsem ji dočetla.

Co vás na vaší postavě nejvíce zaujalo?

To, že přes všechny okolnosti svou dceru vychovala. To, jaká ta výchova byla, už je druhá věc.

Příběh Gerty Schnirch se dotýká období českých dějin pro vás už velmi vzdáleného. Máte jako herečka ráda dobové role? V čem je příprava na ně jiná?

Myslím, že velká spousta herců a hereček touží po roli v dobovce. Respektive já jsem to určitě zažít chtěla a jsem ráda, že to vyšlo zrovna s Gertou. Co se přípravy týče, tak v tom upřímně nevidím moc rozdíl. Zaprvé nemám zase tolik s čím srovnávat a zadruhé funguju v herectví dost intuitivně. Ta příprava se odehrává spíš v mé hlavě, v myšlenkách, pocitech a představách týkajících se té konkrétní postavy, bez ohledu na to, v jaké době se její příběh odehrává. Ale samozřejmě se vedle toho snažím získávat informace o dané době a událostech, které život té postavy provázely například skrze dostupné příběhy pamětníků.

Věděla jste něco o tragické události spojené s odsunem brněnských Němců?

Moje starší sestra žije v Německu, studovala tam a v podstatě veškeré znalosti týkající se německé historie mám od ní. Takže i o odsunu Němců a krutostech s ním spojených jsem díky ní nějaké povědomí měla. Nicméně před natáčením jsem se do toho ponořila mnohem víc a čím víc příběhů, svědectví a pamětí jsem z té doby četla, tím víc mě udivovalo, jak málo se o těchto událostech mluví nebo třeba učí ve škole.

Byla pro vás některá scéna emočně náročná? Pokud ano, můžete alespoň naznačit?

Emočně nejnáročnější pro mě byly scény, které jsem točila s živým miminkem, protože jsem sama za sebe cítila obrovskou potřebu to miminko chránit. To ve mně vyvolávalo silný smutek, úzkost a strach nejen kvůli sa-

motnému příběhu Gerty, ale i v kontextu těch historických i současných událostí, ve kterých matky musely/musí své děti vychovávat a chránit.

**Milena Steinmasslová
Gerta Schnirch st.**

Co jste do přečtení scénáře věděla o tehdejší tragické odsunu brněnských Němců?

O odsunu v Brně nic konkrétního, ale o odsunu na severu Čech jsem toho věděla poměrně dost.

Přijala jste náročnou roli starší Gerty ihned nebo jste nabídku zvažovala?

Dostala jsem nabídku zúčastnit se castingu a na ten jsem rozhodně šla s přáním roli získat. Jak kvůli tématu, tak předloze a jménu režiséra Tomáše Mašína.

Máte ráda podobně náročné herecké výzvy?

Velmi. A jsem za ně vděčná, protože takových rolí není moc, zatímco dobrých hereček v mém věku ano.

Mladá i starší Gerta musely být jako jedna a tatáž osoba pravděpodobně nějak propojeny – gesty, výrazy... Ladilo se toto všechno nějak? Bylo nutné, abyste se spolu s mladší Gertou sehrály v tomto směru?

Před začátkem natáčení jsem měla nějakou představu, jak bychom měli toho všeho, na co se ptáte, docílit. Ale nebylo to možné. Kolegyni jsem viděla na zkoušce, vnímala její energii, nicméně já točila první, tudíž jsem se nemohla dívat, jak tvoří postavu ona. Výsledek je síla příběhu a důvěra v režiséra.

Jak jste pracovala s vnitřním světem postavy, která často nemůže nebo nechce své emoce otevřeně projevit?

V tomto směru mi velmi pomohl můj vlastní věk.

Natáčení probíhalo mimo jiné ve studiových kulisách stále stejného Gertina domova, bytu, který se léty měnil a pracoval s mnoha dobovými rekvizitami, které vám možná osobně leccos evokovaly. Jak na vás tyhle vzpomínky z dob minulých působily?

Tady musím složit velikou, převelikou poklonu panu Ondřeji Lipenskému, architektovi filmu, a celému jeho týmu. Všechna ateliérová prostředí, i prostředí, která našli a dotvořili v reálu, byla ve své pravdivosti i výtvarnosti a ve spoluvyprávění příběhu mimořádně emotivní a dokonalá.

Jak se vám spolupracovalo s vašimi hereckými kolegyněmi, se kterými jste vytvořily obdivuhodnou čtveřici – Barborou Váchovou, Lucii Štěpánkovou a Martinou Czyžovou?

Bylo to nejlepší profesní i lidské setkání, jaké jsem si mohla přát. Ráda bych se s nimi i s každou zvlášť zase potkala. Jejich herecká cesta bude určitě skvělá.

Herečky si mnohdy stěžují, že s přicházejícím věkem ubývá velkých rolí. U vás se zdá, že je tomu naopak, a to jste v loňském roce oslavila sedmdesátiny. Jak vnímáte svou velkou filmovou vytíženost?

Nezakřikněte to, prosím.

Myslíte, že jsou dnešní diváci nakloněni filmům zpracovávajícím takto náročnou tematiku? Jak byste si přála, aby byl film divácky přijat?

Tohle není jednoduchá otázka. Můj dojem je, že producenti filmů je někdy neumějí „prodat“ divákům. Teorie, že se diváci chtějí jen bavit, neobstojí, když se podíváte třeba na návštěvnost filmu Vlny. Jsou filmy, u kterých mě herecká i lidská část srdce bolí, že je vidělo málo lidí. Třeba film Zahradníkův rok. Moc bych si proto přála, aby Gertě připravili producenti cestu, po které diváci mohou přijít a prožít mimořádný lidský příběh. A nebyli jen dopředu strašení hrůzami, které uvidí. Já se každopádně sama moc těším, až film uvidím.

**Oskar Hes
Karel**

S režisérem Tomášem Mašínem vás pojí spolupráce na filmu Bratři, byl to ten hlavní důvod, proč jste vzal roli Karla ve filmu Gerta Schnirch? Nebo vás zlákal příběh, scénář?

Pro roli jsem se rozhodl díky Tomáši Mašínovi, se kterým jsem už pracoval, vím, jak funguje, ale samozřejmě i kvůli známému příběhu Gerty Schnirch a tematice vyhnání Němců a dobrému scénáři. Knihu Kateřiny Tučkové jsem nečetl, ale scénář mě přesvědčil, že bych do toho měl určitě jít.

Znal jste před natáčením téma odsunu Němců v poválečných letech – přece jen jste hodně mladá generace...

Moje generace tohle probírá na školách, je to v osnovách. Asi to není rozebíráno úplně na mikročástice, ale je to součástí. Určitě jsem o tom slyšel ještě na škole. Když ale vyšel v roce 2009 román, spustila jím podle mě Kateřina Tučková jakousi lavinu o tomto tématu, takže se o tom začalo všude víc mluvit, na scéně se objevili další autoři, začaly se točit filmy a tak dále. Myslím,

že jsem byl součástí té obrovské vlny, kterou Kateřina Tučková s dalšími autory a autorkami spustila. Takže to ani neminulo.

Zuzana Mauréry
Zipfelová

Vaše statkářka Zipfelová má drsnou slupku, ale zlaté, mateřské srdce – zřejmě role, jaké se neodmítají. Jak jste si tuhle hereckou příležitost užila?

Byla to vlastně menší role, ale mně nevadí malé role, pokud mají nějaký vývoj, oblouk... A tato ho rozhodně měla, takže jsem ji hrála moc ráda.

Znala jste román Vyhnání Gerty Schnirch nebo jste si jako první přečetla až scénář?

Jako první jsem si přečetla scénář. Dostala jsem ho vlastně až nějak v polovině celého natáčecího procesu, když byl film už v závěrečné třetině natáčení. Knihu jsem nečetla, to se nedalo stihnout, ale věděla jsem, v jakém rozsahu a co bylo v knize o statkářce Zipfelové napsáno. A protože tam byly momenty, u kterých mi

bylo líto, že se nedostaly i do scénáře, navrhla jsem nějaké drobnosti, aby její esence a smysl pro Gertu byly trochu hodnotnější, plnější. Scénář byl nicméně velmi výstižný a přesný, takže šlo opravdu jen o pár větiček.

Rozhodla jste se roli přijmout hned nebo jste potřebovala nejprve vědět, co přesně se od vás bude očekávat?

Je to krásné téma, pana režiséra Mašína jsem už znala, a protože tam bylo i co zahrát, jak už jsem říkala, roli jsem ráda přijala.

Dnes už je běžné, že se předabovávají i role slovenských představitelů. Vaše ne. Jak moc vám (ne)dělají problémy scénáře s českými texty?

Jsem moc ráda, že mě nikdo nepředabovává, vlastně bych s tím ani nesouhlasila, to bych roli radši odmítla. Zažila jsem předabování jen jednou a najednou to byl úplně jiný charakter. Takže se opravdu snažím roli nastudovat tak, aby k tomu nemuselo docházet. Hraju v češtině v divadle i Oscara Wilda, což je tedy úplně jiná čeština a tam je to občas o nervy.

Hec

Jedné horké srpnové noci se parta teenagerů vyhecuje a jeden z nich se rozhodne zapálit dřevěný kostel z 16. století. Ten pak skutečně lehne popelem. Ztráta památky i nesmyslnost žhářského činu komunitou otřesou, navíc druhý den se na spáleništi najdou lidské ostatky. Zpočátku na první pohled jasný případ začíná dostávat trhliny a počet lidí, kteří mohli mít motiv se mrtvého pod kostelem zbavit, začne narůstat. Ústřední postavou vyprávění je kapitánka Alena Kočí (44), která i přes prvotní nesouhlas dostává případ na starosti. Musí proniknout zpět do místní komunity, ze které kdysi odešla, a postupně odhalit vztahy a motivace, které k nešťastné události vedly. Paralelně s případem řeší i svůj soukromý život, který poslední roky odsouvala kvůli práci. Je postavena před rozhodnutí, jak se postarat o svou stárnoucí mámu a zároveň potřebuje zjistit, které lidi ve svém životě chce a potřebuje, a které ne. Základem vyprávění je detektivní linka, v rámci které se Alena snaží zjistit, kdo a proč kostel zapálil. Důraz je kladen na mezilidské vztahy a dopad, který má žhářský čin na místní komunitu. Spolu s vyšetřovací linkou pak sledujeme i Alenino rodinné drama, jehož katarze se kryje s vyřešením případu.

scénář a režie: Michal Samir // **námět:** Iva Jestřábová // **producenti:** Up&Up production – Monika Schwarcz, Jan Schwarcz // **kamera:** Jakub Dvorský // **dramaturgyně** **ČT:** Alena Prokopová, Tereza Dusová // **výkonní producenti** **ČT:** Kateřina Popovičová, Jiří Vlach // **kreativní producentky** **ČT:** Tereza Polachová, Alena Müllerová // **hrají:** Petra Hřebíčková, Juraj Loj, Stanislav Majer, Milena Steinmasslová, Jan Hájek, Magdaléna Borová, Jana Plodková, Vasil Fridrich, Jaromír Dulava, Jaroslav Plesl, Tomáš Jeřábek, Prokop Zach, Tomas Sean Pšenička, Klára Kitto, Petr Uhlík, Darija Pavlovičová, Tadeáš Moravec, Zdeněk Žák a další.

Monika Schwarcz Producentka Up&Up

„Hec pro mě nikdy nebyl jen detektivkou. Od začátku jsme chtěli vyprávět příběh o komunitě, kterou jedna tragická událost přinutí čelit vlastní minulosti. Požár historického dřevěného kostela otevře řadu tajemství a ukáže, že za každým rozhodnutím, každou lží i mlčením se skrývá lidský příběh. Právě to mě na seriálu přitahovalo nejvíc – divák neustále přehodnocuje, komu může věřit, a až do posledních minut si není jistý, kde je pravda. Hec vznikl pět let a byl mimořádně náročný i po produkční stránce. Kvůli natáčení jsme postavili repliku dřevěného kostela, kterou jsme následně nechali shořet, čekali jsme na správný okamžik pro natočení porodu skutečného hříběte a hledali lokace, které podpoří atmosféru příběhu. Věřím, že právě spojení silné detektivní zápletky, autentických emocí a mimořádné vizuální stránky nabídne divákům výjimečný zážitek a seriál, který v nich bude rezonovat ještě dlouho po jeho skončení.“

Michal Samir
Režisér

Čím vás projekt Hec zaujal natolik, že jste se rozhodl jej režírovat?

Projekt mi byl nabídnut už ve fázi námětu, který vznikl společně s Ivou Jestřábovou. Okamžitě ve mně zarezo-
noval, protože pocházím z česko-polského pohraničí, z kraje, který je tomuto příběhu velmi blízký. Jsou to místa plná silných lidských osudů, samot a tajemství. Od dětství mě fascinovalo přemýšlet nad tím, kdo žije za zavřenými dveřmi odlehlých stavení a jaké příběhy se tam odehrávají. Právě tato atmosféra je pro Hec na-
prsto zásadní.

Seriál propojuje detektivní zápletku s rodinným dramatem. Co pro vás bylo při vyprávění nejdůležitější?

Detektivní linka je samozřejmě motorem příběhu – diváci budou postupně odhalovat, kdo stojí za tragic-
kými událostmi a jak spolu jednotlivé stopy souvisejí. Mě ale nejvíce zajímali lidé a jejich vzájemné vztahy. Právě postavy, jejich minulost, rodinné vazby a tajem-

ství dávají celému příběhu hloubku. Prostředí pohra-
niční vesnice není jen kulisou, ale aktivní součástí vy-
právění.

V seriálu se představuje řada herců v rolích, které se výrazně liší od jejich obvyklých charakterů. Byl to záměr?

Ano. Chtěl jsem, aby diváci viděli známé herce v úpl-
ně nových polohách. Petra Hřebíčková ztvárňuje velmi
náročnou dramatickou roli, Jaromír Dulava hraje nábo-
ženského fanatika, Stanislav Majer se představí jako
kněz. Každá z postav v sobě skrývá něco nečekaného
a postupně odhaluje další vrstvy příběhu.

Čím se podle vás Hec odlišuje od ostatních českých detektivních seriálů?

Byl bych rád, kdyby diváci nepřistupovali k Hecu jako
k další televizní detektivce. Je to především příběh lidí,
jejich vztahů a tajemství, která si nesou. Detektivní pří-
pad je důležitý, ale stejně podstatné jsou osudy jednot-
livých postav. Seriál chce po divákovi určitou trpělivost
a pozornost, ale věřím, že se mu za to odmění.

Příběh pracuje s velkým množstvím postav a dějových linek. Jak náročné bylo udržet jejich vyprávění přehledné?

Psaní podobně vrstevnatého příběhu je vždy týmová
práce. Scénář postupně prochází mnoha diskusemi
a připomínkami, které pomáhají jednotlivé linky zpře-
hlednit a udržet jejich rytmus. Díky spolupráci s krea-
tivní producentkou Monikou Schwarcz a producentkou
České televize Terezou Polachovou vznikl příběh, kte-
rý si zachovává svou komplexnost, ale zároveň diváka
vede tak, aby se v něm mohl postupně orientovat.

Petra Hřebíčková
Kapitánka Alena

Jakým člověkem je vaše kapitánka?

Velmi poznamenaná svým osudem i tím, co prožila,
takže i tím, co vlastnosti člověka nějakým způsobem
mění. V první řadě mě napadá, že je velmi silná, jelikož
nezůstala v roli oběti, ale naopak svou vlastně nepří-
jemnou nebo těžkou situaci přetavila v to, že se zamě-
řila na práci, ve které je podle mě skvělá. Je to takový
pitbul. Někdy působí až chladně a nepřístupně a mož-
ná i tvrdě, ale pod slupkou skrývá strašně moc emocí.

Dala jste jí něco ze sebe?

Určitě. Všichni herci dáváme nějaké vlastnosti ze sebe a já
si myslím, že jsem si v podstatě při natáčení užívala něja-
ký útěk do samoty, protože v samotě umím být, přesto-
že jsem velmi komunitní člověk. Ale jsou situace, kdy se
člověk cítí jako vlk samotář a má schopnost být i na sebe
tvrdá a možná cítit potřebu najít pravdu a poctivost.

Konzultovala jste svou roli s profesionálními kriminalisty?

Velice lehce jsem konzultovala. Ale hodně jsem poslouchala různé podcasty nebo rozhovory s různými velícími šaržemi a lidmi z policejního prostředí, a to pro mě bylo velmi přínosné, protože jsem si uvědomila, že asi opravdu jakákoliv profese, která člověka fascinuje, je jeho vášní. Já to tak mám s herectvím a vyšetřovatelé a policisté to nemají jinak. Často mi vyprávěli, jak nadřízení kolikrát nemůžou dostat své kolegy vůbec z placu a musí je nutit, aby šli spát, protože ti, dokud případ nevyřeší, jsou jako šelmy a nedokážou si dopřát odpočinek. Samozřejmě jsem se zamýšlela i nad tím, že působí jinak, když je žena v profesích, které jsou dlouhodobě přiřazovány spíše mužům. Myslím, že působí silněji, chladněji a okolí se jich možná i víc bojí. Je pro ně obecně nepříjemnější, když je nějaká žena takhle silná.

Jak jste se popasovala s polštinou, která vaši Alenu provází? Protože to asi nebylo úplně jednoduché.

Já jsem té polštiny zase neměla tolik, takže to pro mě nebylo tak těžké, a tak zásadní, ale i těch pár vět jsem samozřejmě konzultovala. Oslovila jsem svou známou, která se mi nějaký čas věnovala, protože jsem nechtěla, aby to znělo nějak směšně.

S režisérem Michalem Samírem jste spolupracovala poprvé? Jaké to bylo?

Poprvé a bylo to skvělé, protože on je klidná síla, přesto má silnou autoritu. Když je potřeba, tak si to na place umí srovnat, ale velmi lidsky a laskavě a vychází především z herce. Vždycky přijde v ten správný moment a pokud to není ještě ono, dokáže připomenout, co je v té situaci tím nejdůležitějším, co daná postava prožívá. Umí herci pomoci na roli nahlédnout ještě jakoby z jiné perspektivy, pokud to nevidí úplně přesně. Velmi jemně vždy navede a nebojí se výraznějšího herectví,

což mě bavilo. Přestože chtěl, aby to bylo velmi civilní a přitom autentické, tak se nebál emocí.

**Petr Uhlík
Ibyn Svatov**

Když si vzpomenete na natáčení, co vám naskočí jako první?

Asi Mike Samir, režisér, se kterým jsme si podle mě hodně sedli. Myslím, že celé natáčení bylo díky němu něčím specifické a moc mě ta spolupráce bavila. To se mi vybaví jako první.

Točíte hodně. V čem bylo tohle natáčení jiné?

Určitě i tématem, které mi je docela blízké. Pohraniční vesnice, u které není jasné, kde přesně leží a kde se mezi sebou vypořádávají různé národy a různá náboženství, nebo nějaká pohraniční spiritualita v lidech. To mi bylo velmi blízké. I kulisy – jednalo se o velké suedtské usedlosti, ve kterých jsme točili. Spolupráce

s Mikem byla pro mě nějakým způsobem uvolňující, bylo na něm vidět, že ví, co chce, a dokáže přepnout do stylu komunikace, který je mi blízký a který si na nic nehraje. A to je pro mě zásadní u jakékoli práce.

Vaše postava Ibyna Svatova je velmi specifická, což není poprvé ve vaší herecké kariéře. Máte na to nějaký klíč?

Kdybych měl, tak tady nejsem. Nemám. Je to neustálé hledání. Moc se těším, až seriál uvidím, jsem hodně zvědavý, jak to celkově dopadlo.

Říkáte, že vám je tematika Hecu nějakým způsobem blízká, dovedete si představit, že byste žil v nějaké podobné lokalitě?

Já takhle právě žiju. A je to super.

Utekl jste z velkoměsta?

Před lidmi, celkově. A před nějakou destruktivní energií, kterou ve městech a metropolích typu Praha cítím. Potřebuji být v neustálém kontaktu s přírodou, která je pro mě čím dál tím víc zásadní. Teď bez jakéhokoli etno pohledu – myslím tím čistě i třeba jen to, jak člověk díky tomu, že je napojený na přírodu, vnímá zcela jinak i roční období. Celkově mimo město nějak líp zvládám žít se sebou samým. Takže je mi to velmi blízké, příjemné i otázka víry je mi vlastně poměrně blízká.

Bylo pro vás něco na natáčení náročné?

Jezdění na motorce bez řidičáku. Celkově to bylo drsné a člověk byl svým způsobem neustále na hraně. Vlastně to nikdy nebylo příjemné v tom smyslu, že by se člověk mohl těšit na to, že ho čeká nějaká uvolněná scéna. Prostě o pobytu na gauči to tam opravdu nebylo.

**Darija Pavlovičová
Markéta**

Vaše Markéta vyrůstá v uzavřené rodině. Jak byste ji charakterizovala?

Určitě je to velmi odvážný člověk. Nevím, jestli bych v její situaci měla koule na to udělat takový krok jako ona.

To už bychom moc prozrazovali. Ale chápu správně, že Markétu dokážete pochopit?

Ano, mám vůči ní hlubokou empatii, protože vím, že takové případy existují. Myslím, že si člověk v takové situaci, žijící například v podobné rodině, málokdy uvědomuje, že realita může být úplně jiná. Nebo že život může být úplně jiný než ten nenormální, který žije.

I to je určitě jedno z témat, na které chce seriál upozornit.

Je to tak. Mám z toho velkou radost. Michal Samir je úžasný.

I vaši kolegové mluví o režisérovi Michalu Samirovi v superlativech. Čím nadchl vás?

Měl moc hezkou vizi. Když mi na castingu začal vyprávět, jak si natáčení představuje, i to, že se bude jednat o jakoby westernový žánr, což je nevšední, normálně bych si řekla: „Ty jo, tak to nevím, jestli toho chci být součástí.“ Ale u Mikea jsem hned věděla, že to bude něco skoro až světového, žádná obvyklá klasika. Nemluvě o tom, že i jeho přístup k naší herecké práci byl moc příjemný.

Máte obecně ráda žánr krimi?

Dobrou kriminálku mám ráda, ale málokdy takovou vidím.

Jak jste se na svou postavu připravovala?

Nic jsem si dopředu nenastudovala. Spíš jsem to brala situačně v rámci obrazů, které jsme točili. Snažila jsem se přiblížit konkrétním situacím víc než celku jako takovému, tím pádem jsme s Mikem vždycky řešili to, co se odehrává v ten daný moment. Natáčení už je za námi, ale když si ho teď připomínám, běhá mi ještě trochu mráz po zádech.

Musela jste mluvit polsky. Jak vám to šlo?

Polština pro mě nebyla úplně jednoduchá. Hned v prvním díle jsme zpívali modlitbu u stolu, což mě maličko zaskočilo – netušila jsem, že to bude v ten den, a tak jsem se text musela naučit na místě. Ale vlastně mi to šlo díky Bohu líp, než by se dalo čekat. Daleko těžší bylo stále myslet na to, že musím mluvit spisovně, protože tam, kde se děj odehrává, se mluví mnohem spisovněji než v Praze.

Na co budete nejradši vzpomínat?

Natáčení jsem si opravdu moc užila! Asi to říká každý, ale je to opravdu tak. S klukama na place i se štábem byla sranda. A na tu písničku nikdy nezapomenou. Naučila jsem se ji během pěti minut a hrála mi pak v hlavě ještě týdny po skončení natáčení.

A teď zase, protože jste si ji připomněla.

Je to tak, už ji tam mám.

Na tělo

Zábavná vztahová dramedy z pera Martiny Formanové za spolupráce Jana Hřebejka.

Sedm spolužáků se chystá na třídní sraz po třiceti letech od gymplu. Jejich kariéry, rodiny, vztahy i bokovky občas melou z posledního, o to náruživěji se vrhají do nových šancí a vztahů. Jejich dospělé děti se odcizují, k radosti a hrůze na obou stranách barikády. Formálně se příběh rozvíjí během několika měsíců – před třídním srazem a během něj, kde příběh eskaluje. Linky rodičů a dvacetiletých se lehce proplétají, ostře protínají i bolestně dřou; sraz konfrontuje staré vazby s léty proměněnými hráči.

scénář: Martina Formanová // **kamera:** Marek Janda // **architekt:** Jan Vlasák // **výkonná producentka:** Kateřina Popovičová // **kreativní producent:** Josef Viewegh // **režie:** Jan Hřebejk // **hrají:** Slávek Horák, Tomáš Měcháček, Tatiana Dyková, Mikuláš Křen, Lucie Žáčková, Klára Issová, Viktor Tauš, Aneta Vignerová, Zuzana Bydžovská, Bolek Polívka, Jiří Schmitzer, Iva Janžurová, Julie Šoucová, Daniel Žižka, Julie Eva Horáčková, Romana Widenková, Olympic a další

Josef Viewegh
Kreativní producent České televize

„Seriál Na tělo je žánrem komediální drama. A Martina Formanová má tak dobře odposlouchané dialogy a takový cit pro absurditu situací, až se někdy může zdát, že krize středního věku je nejzábavnější období života. Říká se, že dva kohouti na jednom smetišti nedělají dobrotu. Tady jich bylo hned pět a fungovalo to moc dobře. Režisér Honza Hřebejk totiž obsadil do velkých i malých rolí hned pět kolegů – režisérů. Namátkou Viktora Tauše, Slávka Horáka, Michala Baumbrucka. Herce Tomáše Měcháčka nikdo nedonutí, aby se držel scénáře, takže scény jsou plné jeho improvizací, Miky Křen si sám napsal výňatky z deníku své postavy – tedy hlavně proto, že jeho postava Libora je trochu úchylná a Martina se to psát styděla. A všechny dialogy o akvarijních rybičkách napsal vášnivý chovatel Petr Jarchovský, u nějž doma jsme také točili.“

Jan Hřebejk
Režisér

„Na první pohled je Na tělo vztahová dramedy plná humoru, nadhledu a životních paradoxů, ale pod tím vším je velmi přesné pozorování lidí. Povídky Martiny Formanové jsem dlouho obdivoval a měl jsem pocit, že postavy z jednotlivých příběhů mají potenciál vytvořit jeden společný svět. Navrhl jsem proto Martině, že bychom je mohli propojit do seriálového formátu. Martina Formanová umí psát postavy s velkou empatií – nikdo není jen kladný nebo záporný, každý má své slabosti, touhy i slepé uličky. Je to seriál o lásce, přátelství, stárnutí, nových začátcích i o tom, že sami sebe často poznáváme až ve chvíli, kdy se znovu setkáme s lidmi, kteří nás znali před třiceti lety. Je to zábavná výpověď. Naším pohledem.“

Martina Formanová
Scenáristka

„Původní Povídky na tělo byly seriálu poměrně vzdálené. Šlo o šestnáct velmi krátkých textů a některé postavy či situace se do výsledného příběhu sice promítly, projekt si ale postupně našel úplně nový tvar. Vznikl vlastně ve chvíli, kdy nevyšel jiný projekt, který jsme připravovali s Janem Hřebejkem a Josefem Vieweghem. Honza tehdy řekl, že se mu moje povídky líbily, a navrhl, jestli bych z nich nezkusila napsat delší seriál. Přijela jsem domů, sedla si a začala psát. Velkým překvapením pro mě bylo, jak postavy ožily díky hereckému obsazení. Do jeho výběru jsem nezasahovala a o to víc mě bavilo sledovat, co jednotliví herci do rolí přinesli. Například Viktor Tauš a Klára Issová mezi sebou vytvořili skvělou chemii a jejich vztah na obrazovce získal mnohem větší sílu, než jsem si při psaní dokázala představit. Občas mi pak tvůrci museli připomínat, že herci skutečně říkají věty, které jsem napsala já. Postavy jsem si během psaní velmi oblíbila, někdy možná až příliš. Producent i režisér mě občas museli krotit, protože jsem jim přála příliš pohodlný život – například aby létaly byznys třídou. Nakonec samozřejmě musely cestovat v ekonomické. Možnost pokračování existuje, nápady by byly, ale možná by po delší době dávalo

větší smysl přijít s něčím novým. Na natáčení jsem se byla podívat a mrzelo mě jen, že jsem nebyla přítomná zrovna ve chvíli, kdy se natáčel Olympic. Jejich koncert jsem ale zažila v New Yorku a tehdy jsem si znovu uvědomila, jak silné a generačně spojující jejich písně jsou. Celý sál tančil a zpíval – a já samozřejmě s ním.“

C1

Docent III

Ve třetím pokračování minisérie čekají diváky stejní hlavní hrdinové jako u dvou předchozích. Objevuje se nová výrazná postava – šéf Fousové z Policejního prezidia – Orava.

Kriminalisté se zabývají případem zmizelých manželů Bouzkových a uneseného podnikatele Urbana. V této sérii dostává větší prostor vztah manželů Stehlíkových, kteří k sobě po rozchodu nacházejí znovu cestu. Naopak dostává trhlínu vztah Šery a Dvojčat, kteří se těší na odchod šéfa do důchodu. Autor zařadil do příběhu více akčních scén a u Šery se Stehlíkem také více pohybu při práci v terénu.

scénář: Josef Mareš // **režie:** Jiří Strach // **kamera:** Martin Šec // **výkonný producent:** Karel Komárek // **kreativní producentka:** Jiřina Budíková // **hraji:** Ivan Trojan, Tereza Ramba, Ondřej Vetchý, Matěj Hádek, Marek Taclík a další

C1 ivysílání

Jiřina Budíková
Kreativní producentka České televize

„Přípravě scénáře se ve třetí řadě Docenta věnoval výhradně Josef Mareš – autor Devadesátek a spoluautor Případů prvního oddělení, a tato relativně drobná změna ve vedení scénářů nebyla u projektu určitě na škodu. Josef Mareš odvedl skvělou práci a věřím, že diváci, nebo spíš dnes už fanoušci Docenta a našich hlavních herců, i tentokrát, potřetí, ocení naši snahu a budou s výsledkem spokojeni. Docent je prostě srdcovka nás všech, co na něm léta pracujeme, a pevně věřím, že se nám podaří celou docentí ságu uzavřít ještě čtvrtou sérií.“

Jiří Strach
Režisér

„Mám velkou radost, že ve třetí řadě sledujeme takové případy, díky kterým jsme se štábem dostali víc i mimo Prahu a studiový ateliér, než tomu bylo u předchozích řad. Vést před kamerou skvělé herce pro mě byla radost, i když jsme se samozřejmě potýkali i s náročnými věcmi, jako bylo potápění pod vodou nebo složité automobilové scény. Točit třetí řadu projektu, který byl u diváků tak úspěšný, byla samozřejmě velká zodpovědnost. Postavy se musejí nějak vyvíjet – tak, jak by to bylo i v reálném životě. Na jejich osobní roviny, pracovní vztahy i přístup k práci jsme se spolu s herci zaměřili ještě víc. Nechceme nabízet jen stejnou podívanou v novém kabátě, ale přinést něco víc, co diváky překvapí a udrží v napětí až do konce.“

Josef Mareš
Scenárista

„Případy v Docentovi vycházejí z mé policejní praxe, ale nikdy nejde o doslovný přepis skutečných událostí. Reálné kauzy jsou pro mě inspirací, kterou kombinuji s fikcí, aby příběhy byly co nejnapínavější a zároveň uvěřitelné. V nové řadě jsem využil i jeden z posledních případů, které jsem jako kriminalista vyšetřoval, a propojil ho s dalším motivem inspirovaným skutečnou policejní prací. Právě zkušenosti z vyšetřování mi pomáhají vytvářet příběhy, které působí autenticky až do těch nejmenších detailů. Věřím, že právě tato kombinace reality a fikce diváky baví a drží je v napětí až do samotného závěru.“

Ivan Trojan
Docent Stehlík

Docent si získal silnou diváckou základnu i díky duu – Fousové a Stehlík. Postava Fousové prochází viditelným vývojem, lze nějaké změny očekávat i u docenta?

Zatímco u Fousové je přirozené kvůli jejímu věku, zkušenostem i jiným okolnostem, že se v průběhu sérií vyvíjí, Stehlík se nemění. Je to logické, jeho osobnost je zcela vyrovnaná. Jeho názory, postoje i zásady jsou z kamene. Nedávalo by tak smysl, aby se jen proto, že příběh našich hrdinů pokračuje dál, osobnostně měnil. Je takovou kotvou, kolem které se na vlnách ostatní různě lehce proměňují, někdo víc, někdo jen trochu, ale on zůstává „svůj“ tak, jak ho na začátku exponovali autoři. Ale to neznamená, že by byl nudný a nepřinesl nic nového. Jeho působení je ve třetí sérii velmi zásadní a funguje ještě víc než předtím jako důležitá spojka ve faktech případů.

Docent Stehlík nesnáší zbraně. Jaký vztah máte ke zbraním vy sám, zvláště když jsou součástí role?

Když přijmu scénář a kývnu na nabízenou roli, tak i s vědomím, že se v něm kolem mé postavy zbraň objevuje. Zbraně jsou pro mě součástí života. V určitém smys-

lu symbolem vlastenectví a patriotismu. Jde jen o to, kdo, jak a kde ji používá. Pakliže slouží k obraně vlasti, blízkého člověka nebo i zvířete, zkrátka slouží správně, legálně a s rozumem k nezbytné obraně bezpečí, tak s tím nemám problém.

Režisér Jiří Strach prozradil, že je vaší přirozeností mít postavu promyšlenou do posledního detailu, že musíte znát doslova každý poslední chlup. Co když se vaše představa liší od představ tvůrců – vyjednáváte, přesvědčujete?

Má představa se od představ tvůrců zásadně lišit nemůže, protože pak bych takovou roli nepřijal. Než do projektu vstoupím, potřebuji hovořit nejen o roli, kterou mám ztvárnit, ale také o scénáři komplexně a dalších důležitých věcech, například o tom, jak se bude projekt realizovat. Hovořím o tom se scénáristou i režisérem, popřípadě dalšími lidmi jako je např. dramaturg. Říká se o mně, že umím do projektu přinést konstruktivní poznatky, nikoli jej zbytečně destruktivně torpédovat. Se vši skromností mám za sebou tolik projektů, že většina tvůrců můj postoj k tomu, že chci o věcech hodně a detailně hovořit, vítá, a i to je pro mě pak známka smysluplné a zodpovědné přípravy na natáčení.

Co vás osobně na minisérii baví nejvíc — detektivní linka, zvláštní vztahy mezi postavami, typická atmosféra, rukopis tvůrců...?

U projektu jsem od samého začátku často hovořil s Josefem Marešem i Honzou Malindou o tom, jak roli Docenta vnímají, jak si ho představují a společně jsme ji pak dotvářeli. Takže mě samozřejmě on sám o sobě baví moc. Navíc bezmezně věřím Pepovi Marešovi v tom, že všechny kriminální linky jsou psané s obrovskou pečlivostí. Docent je zkrátka kompilát zajímavých postav, propracovaných scénářů, režijního přístupu, který nikdo jiný než Jirka Strach nemá a taky je tam skvělá štábová parta. Nejsou to jen herečtí kolegové, ale i všichni ostatní, pomocnou režisérkou počínaje a runnerem konče.

Těší vás obecně návraty do dalšího pokračování práce na roli, kterou jste již ztvárnil?

Mám z pokračování radost a přijímám ho ve chvíli, kdy cítím, že je divákovi co nabídnout tak, aby neklesla úroveň předchozí řady. Je to sice trochu s rizikem, ale i dopředu se dá celkem dobře odhadnout, jestli by mohlo mít pokračování úspěch či nikoli. U Docenta jsme si vždycky nejprve povídali na základě rozšířeného námětu, jestli jdeme správnou cestou a teprve po tom se spustilo psaní scénářů. Takže ano, pokud vidím v látce i u své postavy smysl, že by se mělo jít dál, tak půjdu rád a s nadšením.

Když se podíváte na současnou českou seriálovou tvorbu, v čem je podle vás Docent výjimečný?

Jak už jsem zmiňoval: tím, že kriminální linky vytváří zrovna Pepa Mareš, který je má vyloženě pod kůží a nezanedbá jediný detail. Naopak jimi nešetří a je vidět, že jeho konstrukce případu je opravdu náročná, ale zároveň i dobře srozumitelná. Je to těžká disciplína i alchymie, ale když se podaří, tak je výsledek excelentní. Docent mě baví samozřejmě kvůli Stehlíkovi, kterého mám moc rád a už jsme si toho spolu prožili dost na to, abych mu věřil a on mně. V neposlední řadě si myslím, že je divácká atraktivita daná i tím, že je zde opravdu mimořádná herecká sestava. Je to výjimečné, nejen kvůli jednotlivým jménům, ale především v tom, jak jsme seskládání k sobě, a to se Jirkovi Strachovi skvěle povedlo. No a nechybí i humor, není ho tam moc, ale tam, kde je, tak hodně zvoní. Docent tak nezapadá mezi řadu epizodických kriminálek, u kterých po čase ani nevíte, jak se vlastně jmenovali a co se v nich odehrávalo.

Tereza Ramba
Kapitánka Fousová

Režisér Jiří Strach prozradil, že na své vyšetřovatele Fousové doslova milujete, jak se s ničím nemaže. Přesto byla ve druhé řadě pro diváka přijatelnější. Kam se její charakter posune ve třetí řadě?

Jirka Strach chtěl od začátku nastavit postavu jako velmi výraznou. I ona se ale postupně vyvíjí a díky událostem výrazně dospěje. Fousová nebude samozřejmě nikdy úplný klidřas, ale je jasné, že si sama prošla obrovským procesem a udělala na sobě kus práce. Moc mě to baví.

Jak jste reagovala na fakt, že Docenta čeká i třetí řada? Těšila jste se znovu na štáb, mezi stejné tvůrce a herce?

Strašně moc. Jsme sehraná parta, a přestože je to hodně klučíčí tým, máme společný humor a myslím, že se na sebe vždycky všichni moc těšíme.

Po dlouhé době jste se musela znovu vžít do postavy kapitánky Fousové. Jak si připomínáte všechno

to, co jste jí v předchozích řadách vtiskla? Pouštíte si třeba před natáčením znovu staré díly, abyste si ji připomněla?

Nepouštím. Myslím, že ji mám zapuštěnou hluboko v sobě. Fousová má třeba ve všech sériích stejné těžké boty a některé prvky kostýmu. Dostanu vždycky svoje džíny, které mi holčičky z archivu ČT schovávají, moiry, roláky, koženou bundu, a hned jsem v roli.

Kriminálka Docent má velkou diváckou podporu. Jaký je váš vztah ke kriminálnímu žánru? Už se vám zbraň drží lépe nebo přirozeněji?

Mě baví právě to spojení s Ivanem Trojanem, Ondrou Vetchým, Jirkou Strachem a zbytkem party. Užívám si kluky – legendy, pozoruju je při práci a každý den se za nimi těším.

Byla ve třetí sérii scéna nebo situace herecky náročnější?

Neřekla bych, že náročnější. Jsme spolu už dlouho, známe se a víme, co od sebe můžeme očekávat, a to myslím v tom nejlepší slova smyslu. To všechno nám dovoluje jít tak nějak víc do hloubky, i co se týče postav a jejich vztahů. Moc mě baví linka docenta a Fousové. Nemluví o tom, ale dostali se do fáze vzájemné důvěry a v podstatě mezi nimi vzniklo pevné přátelství. To je nová rovina, která mě moc baví.

Jak důležitá je pro vás při práci na seriálu spolupráce s režisérem a scenáristy? Zapojovala jste se i do diskusí o vývoji postavy?

Nezapojovala. Máme skvěle fungující tým, všichni přesně vědí, co dělají, a ta vzájemná spolupráce je prověřená roky. Věřím jim. A vždycky se těším, kam nás příběh zavedou.

Ondřej Vetchý
Plukovník Šera

Vracíte se rád k projektům, které už znáte a jsou divácky oblíbené, jako je například Docent III?

S postavou plukovníka Šery, kterou tam hraju, jsem měl zprvu velké problémy, protože mi přišla určitým způsobem duplicitní nebo alespoň hodně podobná postavě, kterou ztvárňuji v Prvním oddělení. Měl jsem z toho trauma. Dokonce jsem přemlouval scénáristu Pepíka Mareše, paní producentku Jiřinu Budíkovou a pana střhače Jana Matzlacha, abych byl přeoobsazen, ale Jirka Strach o tom nechtěl ani slyšet. Pak jsem pochopil, že mám v Docentovi reprezentovat určitý zemitější archetyp policisty, jakým byla i postava majora Kozáka v Prvním oddělení, a tak jsem to nějakým způsobem zpracoval. A abych se vrátil k otázce – je samozřejmě nesmírně příjemné vracet se k takovému projektu, protože na něm pracuji se strašně milými lidmi, kteří jsou mými přáteli a které mám rád – Jirkou Strachem, Terezkou Rambou, Markem Taclíkem, Matějem Hádkem. A velkým bonusem je pak samozřejmě Ivan Trojan. Je pravda, že občas ještě trochu postrádám Filipa Blažka, Petra Stacha, Mirka Vladyku a Míru Hanuše, tedy kole-

gy z Prvního oddělení, ale vždycky si uvědomím, že to už je minulost a Docenta mám dnes už téměř stejně rád jako První oddělení.

Kriminální seriály často odrážejí společenská témata. Dotkne se Docent III něčeho aktuálního, co rezonuje ve společnosti?

Lidstvo podle mého názoru nikam příliš nesměruje a ke kultivaci jeho schopnosti ukotvit se v hodnotovém systému demokratické společnosti podle mě zatím nedošlo. Lidstvo, jak na něj nahlížím, je v mnohém stále stejné. To, co nás dříve nějakým způsobem ukotvovalo, mám tím na mysli židovsko-křesťanské hodnoty, na kterých stála naše civilizace, z nás zas vysáli komunisté a ztížili nám naši možnost dopschopit podstatu a význam parlamentní demokracie. Navíc si myslím, že demokracie není pro mnoho lidí dostatečně srozumitelně definovaná. Mnozí si pod tím pojmem představují různé věci, ale nedochází jim, že v první řadě jde o osobní odpovědnost. Pokud tedy Docent něco odráží, pak jsou to různé atavismy, oportunismus a psychopatické sklony lidí, kteří se chtějí mít lépe na úkor ostatních – ať už je okradou, nebo jim jinak ublíží. V tomhle podle mě projekt velmi přesně reflektuje realitu. Zločin je součástí lidské společnosti odjakživa a bude jí i nadále. Je to téma aktuální, co je lidstvo lidstvem.

Vaše postava plukovníka Šery v nové řadě zaznamená určitý charakterový posun. Maličko ustoupila výbušnost a agrese, naopak nastoupila větší pokora a empatie. Je to tak?

Ano. V první sérii chtěli podle mě Jirka Strach a možná i Pepík Mareš trochu odlišit majora Kozáka od plukovníka Šery. Tereška Ramba to od něj tehdy schytávala poměrně často, protože ho nesmírně iritovala. Také příchod pana Docenta na oddělení byl pro něj kvůli tabulkovému rozhodnutí absolutně nepřijatelný, takže nebyla nouze o třaskavé okamžiky. Postupem času se ale mezi nimi vybudoval partnerský až přátelský vztah.

Myslím, že se navzájem respektují a váží si jeden druhého. Právě tohle bude ve třetí řadě převládat, protože oba jsou chytří a dokážou ocenit výjimečnost toho druhého. Šera už na konci první řady připustil, že by tomu nikdy nevěřil, ale uznává, že jsou situace, kdy je pro něj člověk, jakým je pan Docent, nenahraditelný. Díky tomu, že byl schopen přijmout novou realitu, nahlíží dnes i na Fousovou s větší tolerancí a shovívavostí. Dokáže už přijmout i její občasné úlety a spíš než překážku v práci v ní vidí člověka, o jehož zdraví a život má obavy.

Plukovník Šera dostane také příležitost na akci se zbraní. Máte rád takové scény?

Nemám. I když jsou opodstatněné a bezpochyby do kriminálního žánru patří. Pokud nejsou samoučelné, zbytečné nebo jen na efekt, respektuji je. Stejně jako k válečným filmům patří kanóny a ke kovbojkám koně a kolty, tak ke kriminálkám patří zbraně, i když to není primárně těžiště práce kriminalistů. Pokud je ale pachatel nebezpečný a ohrožuje život policistů nebo někoho dalšího, musí se zbraň v příběhu přirozeně objevit.

Aby to ale působilo věrohodně, musíte se zbraní umět zacházet. Jak jste na tom?

Aby to působilo věrohodně, musejí představitelé těch postav projít alespoň základním výcvikem nebo být se zbraní dobře obeznámeni. Jinak by to na diváky působilo nevěrohodně, nebo dokonce nechtěně komicky.

Třetí řada – to už je vplutí do známých vod. Vedli jste před natáčením nějaké diskuse o tom, co vás čeká?

Každý se připravoval spíš individuálně, protože se všichni dobře známe. Pepík Mareš je jedním z mých nejlepších přátel a stejně tak Jirka Strach nebo Ivan Trojan. O věcech, které bychom chtěli posílit nebo rozvíjet, se proto bavíme spíš dramaturgicky. Jirka od nás jako od

blízkých spolupracovníků očekává, že budeme invenční, budeme o svých postavách přemýšlet a společně je posouvat. Když je režisér chytrý a uvědomuje si, že herec už svou postavu dobře zná, měl by se ho ptát, co by podle něj postava v dané situaci udělala.

Uvědomil jste si díky těmto velkým rolím – ať už plukovníka Šery, nebo šéfa pražské mordparty – něco nového o práci policie a kriminalistů?

Určitě. V devadesátých letech jsem na policejní škole učil bojové sporty a sebeobranu, takže mám k policii velmi blízký a vřelý vztah. Souvisí to i s mými občanskými postoji. Co se týče složek, které vyšetřují nejzávažnější trestnou činnost, díky tomu, že řadu policistů osobně znám a přátelím se s nimi, jsem pochopil jednu důležitou věc. Oni se na své případy nikdy nevykašlou. I když už jsou třeba v důchodu, pořád přemýšlejí o svých „pomníčkách“, tedy neobjasněných případech. Nedokážou se od nich oprostit, nedají jim spát. Vlastně nikdy nepřestanou být policisty. To je pro mě nesmírně uklidňující poznatek. Dělají svou práci nad rámec všeho, co si umíme představit, a to navzdory tomu, jak jsou finančně ohodnoceni. Jeden můj kamarád z prvního oddělení jel po několika dnech vyšetřování dvou vražd, během nichž prakticky nespal, autem do Prahy. Před ním jel autobus s nábořem do dopravního podniku, kde nabízeli vyšší nástupní plat, než jaký má po dvaceti letech služby na nejvyšší úrovni kriminalistiky. A rozplakal se. To je žalostné! A ještě jeden poznatek mi dala spolupráce s Pepíkem Marešem. Uvědomil jsem si, že stejně jako může člověk uplatňovat kreativní myšlení ve scenáristice, herectví nebo dramaturgii, využívají kreativitu i policisté. Fabulují, domýšlejí, co se mohlo stát, jaká byla motivace pachatele nebo jak mohl celý čin proběhnout. I to je důležitá součást jejich práce.

Máte rád detailně propracované postavy, nebo vítáte, když si postavu můžete sám intuitivně dotvořit poté, co si přečtete scénář?

Nemám. Dokonce si myslím, že detailně propracované postavy vlastně neexistují. Ani to není možné. Scénář je pro mě vždycky jen vodítkem. Když se bavíme třeba o dialogové části, může být scenáristicky i dramaturgicky vymyšlená natolik geniálně, že jakákoli změna by jí uškodila. Ale finální podobu, skutečný život, tomu vdechnete až vy. Vy postavě dáváte její podobu a uvádíte ji do pohybu. A v případech, kdy jsou scénáře horší – a těch je podle mě drtivá většina – se vlastně automaticky očekává, že je herec dotvoří. Každý chytrý režisér to vítá, dokonce to potřebuje.

Bude možné najít v Šerově kanceláři opět nějaký spartánský atribut?

Já myslím, že nějaký hrneček se tam určitě objeví. Je to díky tomu, že Pepík Mareš hrál do osmnácti let dorosteneckou ligu za Spartu a je tak Spartánem tělem i duší. Stejně jako já, ale u mě se z toho stala spíš už jen idea. Mám samozřejmě vždycky radost, když Sparta vyhraje, ale ta idea je pro mě nejvíc. V tomhle ohledu se učím fandit i týmům, které si tu výhru víc užijí a je to pro ně důležitější. Když Sparta prohraje, můžu jít na Vyšehrad, na Petřín, na Pražský hrad nebo na Bohemku, Duklu a v nejhorším třeba i na Slávii. Ale pro chlápky například z Třince znamená výhra jejich týmu mnohem víc. Nebo to pro ně může být jedna z mála radostí, a tak se učím fandit a přát to i Třinci, Ostravě nebo Brnu a jiným městům, protože vím, že jejich fanoušci fotbal a hokej milují.

Filter

Je vám šestnáct. Hledáte se sexuálně, vztahově a hodnotově. A děláte chyby.

Matty je introvertní kluk, kterému se i přes jeho nerozhodnou a váhavou povahu podařilo projít coming outem. Má totiž kolem sebe rodinu a kamarády, kteří ho podporují. Když se ale během přijímaček na střední školu zamiluje do stejně starého Radka, tvrdě naráží na realitu prvních citových zmatení, omylů a selhání. V dobré víře udělá pár chyb, na které se začnou nabírat další. Jeho dětsky naivní svět se během pár týdnů stává krutě dospělým. Najednou musí čelit nečekaným problémům a nepochopení ze strany svého okolí. Podaří se mu najít křehkou vnitřní rovnováhu v bouři složitého dospívání?

scénář a režie: David Semler // **zvuk:** Pavel Bylinský, JurasKaraka // **kamera:** TomášFrkal // **architekt:** Marek Špitálský // **kostýmní výtvarnice:** Linda Vondrášková // **střih:** Rolando Garduño // **hudba:** Šimon Holý // **výkonná producentka:** Monika Effenbergerová // **kreativní producent:** Jaroslav Sedláček // **hrají:** Antonio Šoposki, Adam Buš, Iva Zahran, Daniel Šíp, Kryštof Hrda, Johana Kyselková, Vojtěch Franců, Julie Louthanová, Martha Issová, Simona Peková, Petr Lněnička, Štěpán Benoni, Ladislav Kolář, Hana Briešťanská, Natálie Řehořová, Michal Kern, Matyáš Chochola a další

Jaroslav Sedláček
Kreativní producent České televize

„Přechod ze základní školy na střední považuji za první velkou změnu v životě každého z nás. Opouštíte domácí prostředí a své kamarády, děláte první krok do vám zcela neznámého světa, osamostatňujete se. Z velkého dítěte se stáváte malým dospělým. A právě o tom chceme vyprávět – o vnímání složitostí světa, o různorodosti každého z nás, o hledání sebe sama a o tom, že každý problém má řešení, ať vypadá sebehůř.“

Diana Tabakov
Manažerka digitálního obsahu České televize

„Námět Davida Semlera se dobře trefil do naší poptávky po seriálech pro mladé publikum, které pro iVysílání průběžně hledáme. Děj Filteru měl od začátku spád, plasticky vyobrazené hlavní postavy, a ještě dobře vystihl tohle specifické – a pro většinu lidí i dost příšerné – životní období, a přitom neupadl do moralizování nebo patosu. Jsem ráda, že po delší době, po seriálech jako Pět let, Adikts nebo Vlastně se nic nestalo, které pro iVysílání vznikly v předchozích letech a zaměřovaly se na postavy vysokoškoláků nebo skoro třicátníků, se teď zase podíváme víc mezi teenagery a na jejich perspektivu.“

David Semler
Režisér

„Mým hlavním záměrem bylo co nejautentičtěji ukázat dospívání se všemi aspekty, které se k tomuto období pojí. Filter odkazuje nejen k seznamovací aplikaci, ale i ke způsobu vidění světa, kde hraje větší roli to, jak se prezentujeme okolí, než jací ve skutečnosti jsme. Díky sociálním sítím filtrujeme informace, které o sobě zveřejňujeme, protože si myslíme, že to od nás ostatní očekávají. Hlavní hrdina Matty tento způsob nahlížení na svět přijal za vlastní – zajímá se víc o to, co si o něm myslí ostatní, než o to, co by sám doopravdy chtěl. Jeho příběh je tak do jisté míry vnitřním putováním za sebepoznáním. Chtěl bych, aby seriál ukázal mladým lidem, že v tom nejsou sami. Že dospívání může být kruté, plné samoty, nepochopení a špatných rozhodnutí, ale nesmíme ztrácet naději, že se z toho jednou dostaneme.“

Filter scenáristy a režiséra Davida Semlera měl světovou premiéru v sekci Zvláštní uvedení na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary, čímž se zařadil mezi několik málo českých hraných seriálů, které byly v historii festivalu uvedeny v jeho hlavním programu. Zařazení mezi prestižní festivalové tituly potvrdilo mimořádnou kvalitu projektu i schopnost České televize přicházet s odvážnými, současnými a mezinárodně konkurenceschopnými seriály a zároveň dalo výrazný prostor nové generaci tvůrců a herců.

Karlovy Vary
International Film Festival

Hvězdná hodina vrahů C1

Praha prožívá rozbouřené měsíce německé okupace. Český inspektor Beran a jeho asistent Morava stojí před nelehkým úkolem – mají vyřešit vraždu vdovy po německém generálově, a to za pomoci vrchního kriminálního inspektora gestapa Bubacka. Jakou roli však Buback skutečně hraje? Není to jen informátor, jehož úkolem není vyřešit vraždu, ale zjistit, jak hluboce je pražská kriminálka zapojena do odboje proti okupantům? Mezitím vrah – psychopatický sériový pachatel, který nedělá rozdíl mezi německými a českými oběťmi – udeří znovu. Když se pak v květnu 1945 rozpoutá ozbrojené povstání proti okupačním silám, nejde už jen o dopadení vraha, ale o hlubší otázky viny a vykoupení, pachatelů a obětí, pomsty a odplaty.

scénář: Klaus Burck, Florian Plumeyer // **kamera:** Philip Peschlow // **hudba:** Markus Kienzl // **režie:** Christopher Schier // **hrají:** Jonas Nay, Nicholas Ofczarek, Karel Dobrý, Devid Striesow, Jeanette Hain, Gerhard Liebmann, Matthias Böhm, Diana Dulínková, Danny Exnar, Caroline Frank, Barbara Gassner, Jan Jakubal, Jakub Kavín, Evi Kehrstephan, Eva Patricia Klosowski, Kamil Krejčí, Lucia Mária Lukačková, Oliver Nägele, Cornelius Obonya, Branko Samarovski, Jiří Šimek, Sebastian Thiers, Josef Horák, Jáchym Urbanovský, Jan Dvořák a další

C 1 **ivysílání**

Mistryně

Monika má život, o kterém snila: je úspěšnou lékařkou a čeká dítě ve spokojeném vztahu s Lukášem. Je ale opravdu šťastná? Když se po letech znovu potká s bývalým manželem Petrem, její nejistotu to prohloubí. Krátká schůzka se promění v dlouhou procházku letním Libercem, během které se začnou otevírat nezodpovězené otázky: „Proč jsme se vlastně tenkrát rozešli?“ a „Co by bylo, kdybychom se rozhodli jinak?“ Skrze dialog a jemný humor sledujeme, jak se mezi nimi v nenápadných momentech – v dešti, v tramvaji, v parku – znovu objevuje blízkost.

režie, scénář a střih: Bohdan Karásek // **dramaturg:** Džian Baban // **kostýmy:** Michaela Semotánová // **hudba:** Ondřej Kyas // **zvuk:** Peter Hilčanský, Victoriia Kralko // **kamera:** Tomáš Uhlík // **scénografie:** Zdeněk Eliáš // **producent:** Beginner's Mind // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producent Jaroslav Sedláček; Magic Lab // **hrají:** Marie Švestková, Jiří Havelka, Lukáš Bouzek, Taťjana Medvecká a další

Dovolená v Českém ráji

Manželství Milana a Týny Svobodových se v posledních měsících proměnilo v sérii malých i větších nedorozumění, ve kterých se dokážou pohádat už téměř o cokoliv. Dovolená se tak jeví jako správná volba k záchraně vztahu. Jenže co když si ji každý představuje jinak? Milan má slabost pro českou přírodu a je nadšený z představy spaní pod širákem, zatímco Týna by se nejraději viděla u moře. Kemp v Českém ráji vnímá spíše jako kompromis. Už od příjezdu se i zdánlivě obyčejné věci mění v komické katastrofy, které postupně narůstají. Místo odpočinku se mezi nimi dusno jen stupňuje. Po neočekávané příhodě na hradě Trosky se rozhodnou zkusit něco úplně jiného – být chvíli od sebe. Možná tak konečně zjistí, co je v životě opravdu důležité...

režie a scénář: Adam Koloman Rybanský // **kamera:** Matěj Piňos // **výprava:** Ivana Kanhäuserová // **kostýmy:** Zuzana Mazáčová // **střih:** Alan Sýs // **zvuk:** Adam Bláha // **producent:** Bratři // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producent Jaroslav Sedláček; innogy // **hrají:** Tomáš Jeřábek, Magdaléna Borová, Saša Rašilov, Petr Čtvrtníček, Anita Krausová, Adam Mišík, Josefína Prachařová a další

Chica Checa

Pětapadesátiletá Zdena na první pohled vede obyčejný život venkovské poštačky. Jednoduché to ale nemá. Dům se rozpadá a samotu jí pomáhají zahánět okurky a televize. Její syn Lukáš žije ve Francii – úspěšný, šťastný, vzdálený – aspoň tak to působí na obrazovce starého počítače, přes který jsou občas v kontaktu. Když Lukášova babička Věra vysloví své poslední přání – vidět Helenu Vondráčkovou – zdá se to jako rozmar umírající ženy. Jenže s příjezdem Lukáše domů přijede i tajemství, které roky pečlivě chránil. Jeho návštěva spustí lavinu: ukáže se, že je gay a živí se jako úspěšná drag queen Chica Checa. A také že Zdena touží po jiném životě, než okolí očekává. Snaha udělat devadesátileté babičce radost spojí Lukáše a Zdenu dohromady a možná trochu překvapí i je samotné. Protože když přestanete lhát svým nejbližším, musíte přestat lhát i sami sobě...

režie, scénář a hudba: Šimon Holý // **kamera:** Jana Hojdomá // **výprava:** Jan Vlček // **kostýmy:** Helena Tavelová // **střih:** Sabina Mladenová // **zvuk:** Anna Jesenská, Samuel Škubla // **producent:** Silk Films // **koproducenti:** ArinaFilm; The French Connection; Česká televize – kreativní producent Jaroslav Sedláček // **hrají:** Pavla Tomicová, Jan Cina, Erwan Kepoa Falé, Alexandra Borbély, Jitka Schneiderová, Věra Janků, Miroslav Kumhala, Hana Seidlová, Martin Hronský, Natalia Řehořová, Sara Venclovská, Naďa Kovářová, Alena Doláková a další

ČESKÁ
ZVE DO
KINA

ČESKÁ ZVE DO KINA

Osamělý vlk

Mladý československý pilot Josef František po nacistické okupaci vlasti odchází přes Polsko a Francii do Británie, aby mohl usednout do kokpitu a bojovat. Na cestě exilem a válkou zmítanou Evropou ho provázejí jeho druhové Josef Balejka, Wilhelm Kosarz a Matěj Pavlovič, s nimiž sdílí nejistotu, nebezpečí i touhu postavit se nepříteli. V řadách slavné 303. polské stíhací perutě RAF se pak díky mimořádnému talentu, odvaze a dravému instinktu rychle stává nejúspěšnějším zahraničním stíhačem Bitvy o Británii. Jenže stejná nezkrotnost, která z něj ve vzduchu dělá legendu, ho na zemi přivádí do konfliktu s rozkazy, disciplínou i vlastními spolubojovníky. Bojuje nejen s Luftwaffe, ale i s vlastní neklidnou povahou a stále větším tlakem bojového nasazení, kterému je čím dál těžší čelit. S každým dalším vzletem a vítězstvím roste jeho legenda, ale i cena, kterou za ni platí on i jeho nejbližší, až se z výjimečného pilota stává... osamělý vlk.

režie a střih: Ondřej Veverka // **scénář:** Ondřej Veverka, Petr Pelech // **kamera:** Kryštof Tichý // **hudba:** Jakub Řehoř // **scénografie:** Marek Pražák // **masky:** Kateřina Housková // **kostýmy:** Eva Knotková // **producent:** Rolling Media // **koproducenti:** České televize – kreativní producentka Lenka Poláková; QQ Studio Ostrava; Magiclab // **hrají:** Tadeáš Moravec, Josef Trojan, Viktor Zavadil, Jan Nedbal, Jan Budař, Piotr Trojan, Miroslav Hanuš a další

Divočina

Marta se rozhodne odejít z toxického vztahu s manželem Milanem a se svými dvěma dcerami hledá útočiště na odlehlém místě u svého stárnoucího otce. Místo očekávaného klidu se však ocitá ve světě jeho podivínských posedlostí blížící se apokalypsou. V rámci příprav na konec světa zapojuje Martu i vnučky do své „školy přežití“. Všudypřítomná divoká prasata, vzpomínky z dětství i sílící pocit, že ztrácí kontrolu nad vlastním životem, se pro Martu postupně mění v noční můru. Marty snaha vzít svůj život do vlastních rukou nabere po nečekaném příjezdu Milana dramatický vývoj, který málem vyústí v tragédii. Tajemné rodinné drama o odpuštění, hledání rovnováhy a o tom, že skutečnou divočinu nenajdeme v lesích, ale v naší vlastní rodině.

režie: Evženie Brabcová // **scénář:** Evženie Brabcová, Aneta Sláma Honzková // **kamera:** David Hofmann // **hudba:** Katarzia, Jonatan Pjoni Pastirčák // **střih:** Mariana Kozáková, Evženie Brabcová // **zvuk:** Tobias Potočný, Adam Levý // **producent:** BFILM.cz // **koproducenti:** Grimaldi Production; Filmfabriq; Česká televize – kreativní producentka Kateřina Ondřejková // **hrají:** Klára Issová, Jan Vlasák, Juraj Loj, Jan František Uher, Josefína Ramešová, Michaela Černá a další

ZÁBAVNÁ A LIFESTYLOVÁ TVORBA

„Bavit, inspirovat, propojovat. Česká televize přináší pořady, které spojují generace, otevírají nová témata a proměňují zábavu ve společný zážitek.“

– Lucie Kapounová, šéfdramaturgyně

StarDance XIV

01

Už dvacet let spojuje StarDance televizní diváky napříč generacemi a dokazuje, že tanec má sílu bavit, inspirovat i spojovat. Oblíbená taneční soutěž vstupuje do svého 14. ročníku, který připomene dvě desetiletí mimořádných výkonů, nezapomenutelných emocí i příběhů soutěžících, profesionálních tanečníků a všech, kteří se na vzniku fenoménu StarDance podílejí. Ani jubilejní řada nebude jen soubojem tanečních párů o přízeň poroty a diváků. Nabídne jedinečnou kombinaci elegance, zábavy, napětí i lidských příběhů, které se každoročně odehrávají nejen na tanečním parketu, ale také v zákulisí. StarDance zůstává oslavou odvahy překonávat vlastní limity, radosti z pohybu i síly týmové spolupráce – hodnot, díky nimž si pořad už dvě desetiletí udržuje výjimečné místo mezi nejsledovanějšími televizními projekty České televize.

vedoucí projektu: Barbora Suchařípová // **šéfproducent:** Viktor Průša // **vedoucí produkce:** Alena Markvartová // **dramaturgie:** Matěj Randár // **hudební dramaturgie:** Jan Tengler // **hudební aranž:** Martin Kumžák // **kostýmní výtvarnice:** Kateřina Šmejkalová // **odborný poradce:** Martin Kolda // **líčení – supervize:** Pavel Bauer // **účesy – supervize:** Blanka Hašková // **výkonná producentka:** Klára Dražanová // **šéfdramaturgyně:** Lucie Kapounová // **režie:** Vít Bělohradský // **moderátoři:** Tereza Kostková a Marek Eben

Vít Bělohradský
Režisér

Po zkušenosti se StarDance Tour se letos poprvé ujímáte režie televizní StarDance. Čím se podle vás oba projekty liší a co pro vás znamená převzít režii jednoho z nejsledovanějších pořadů České televize?

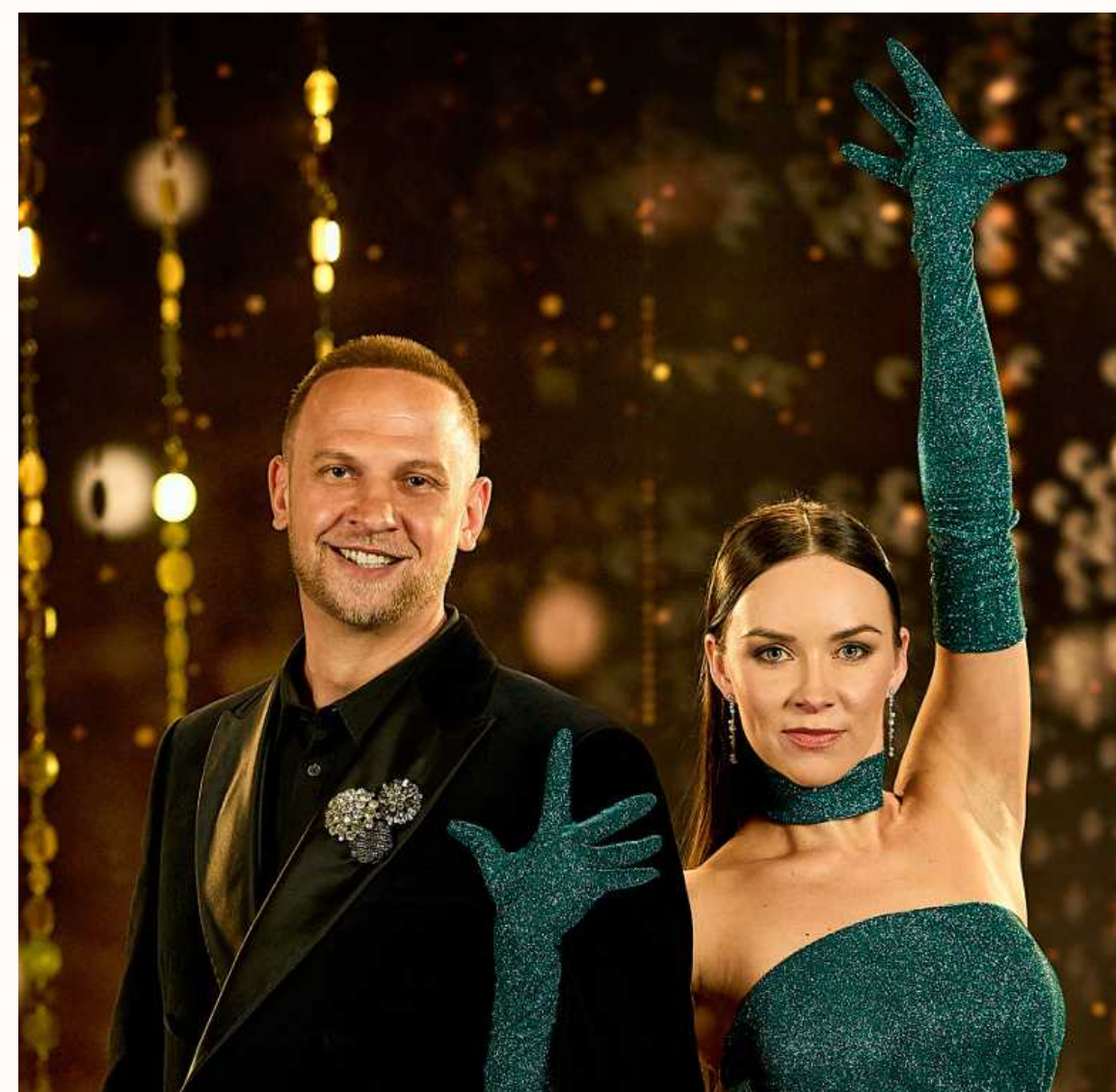
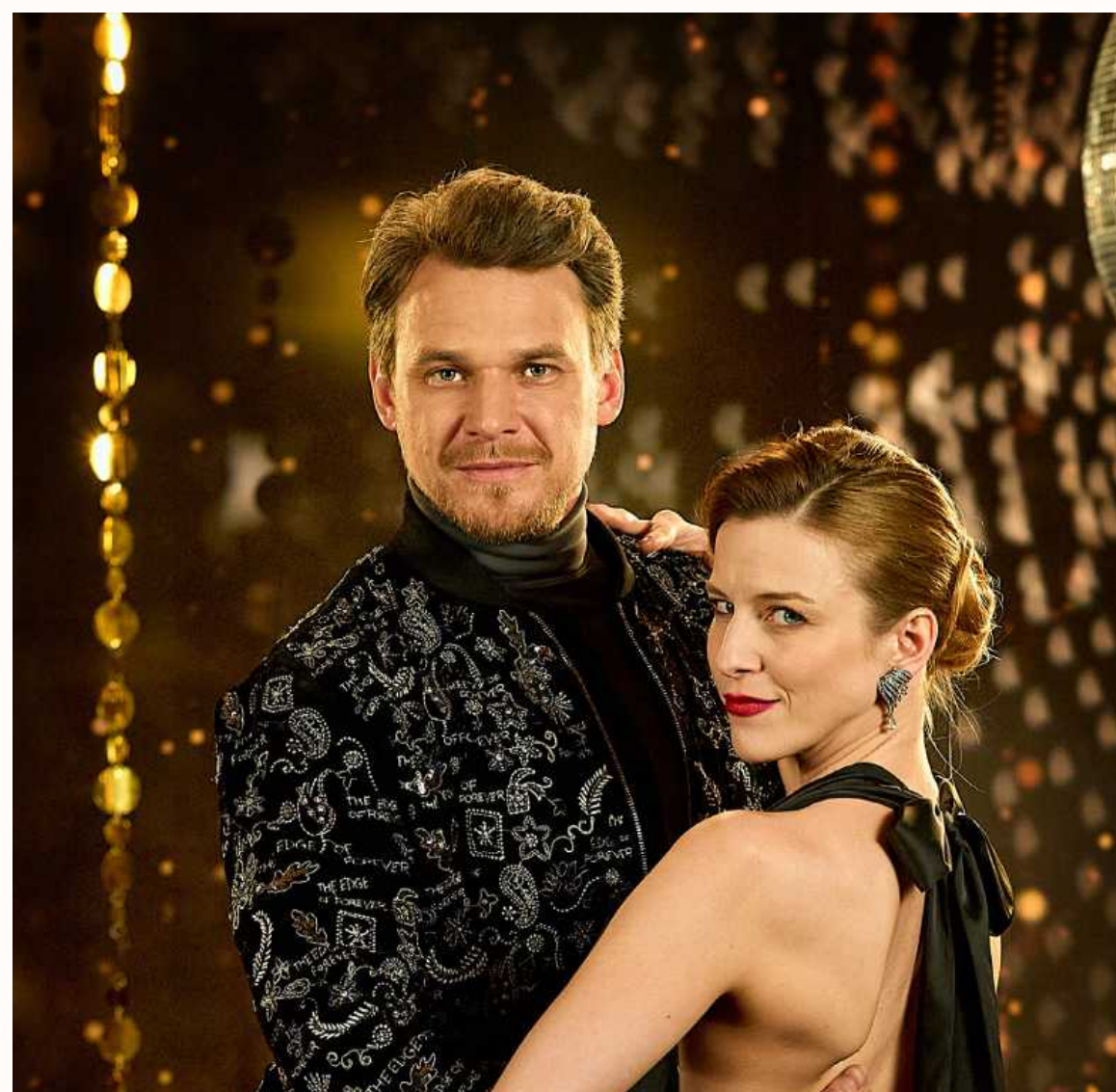
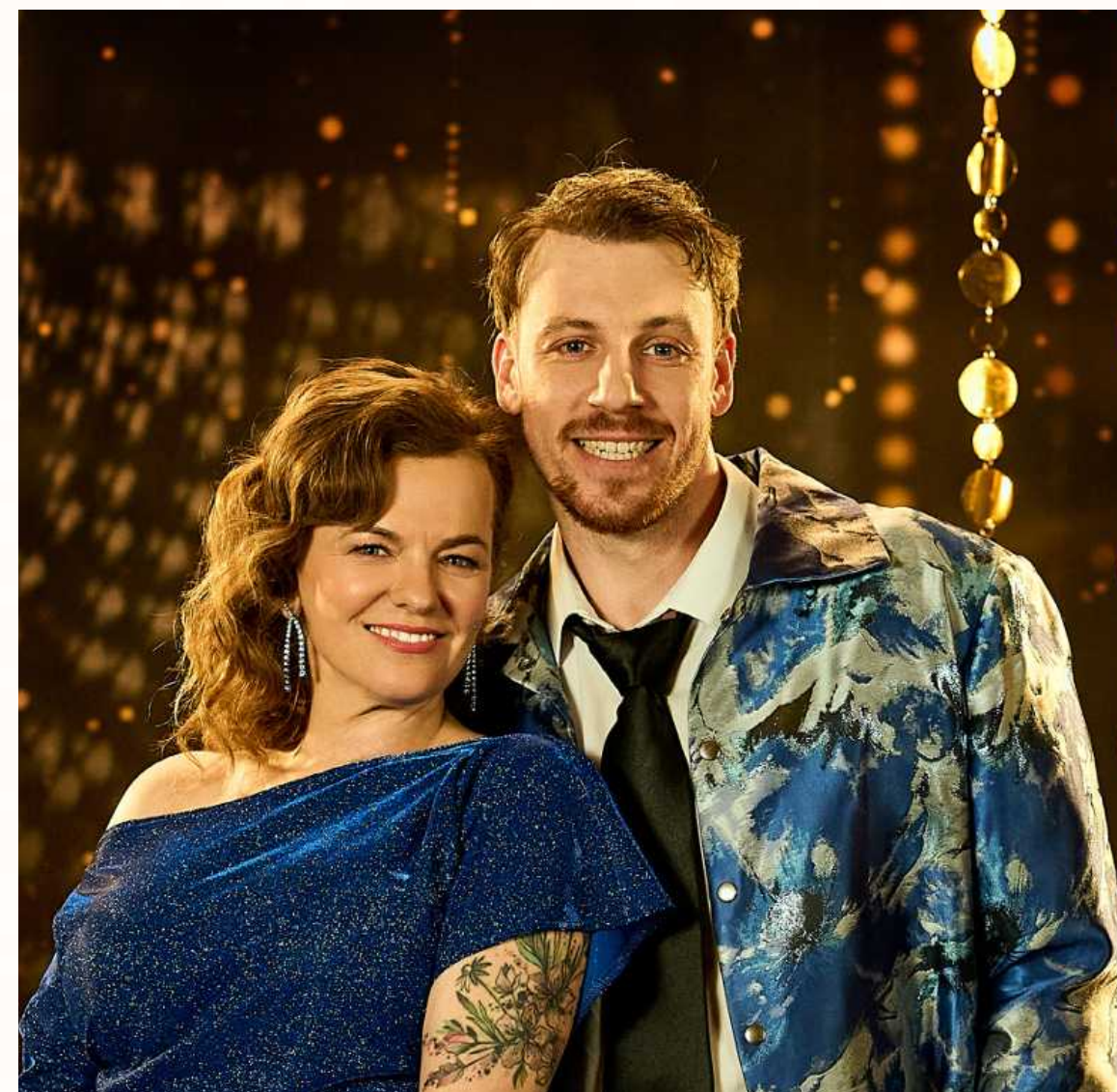
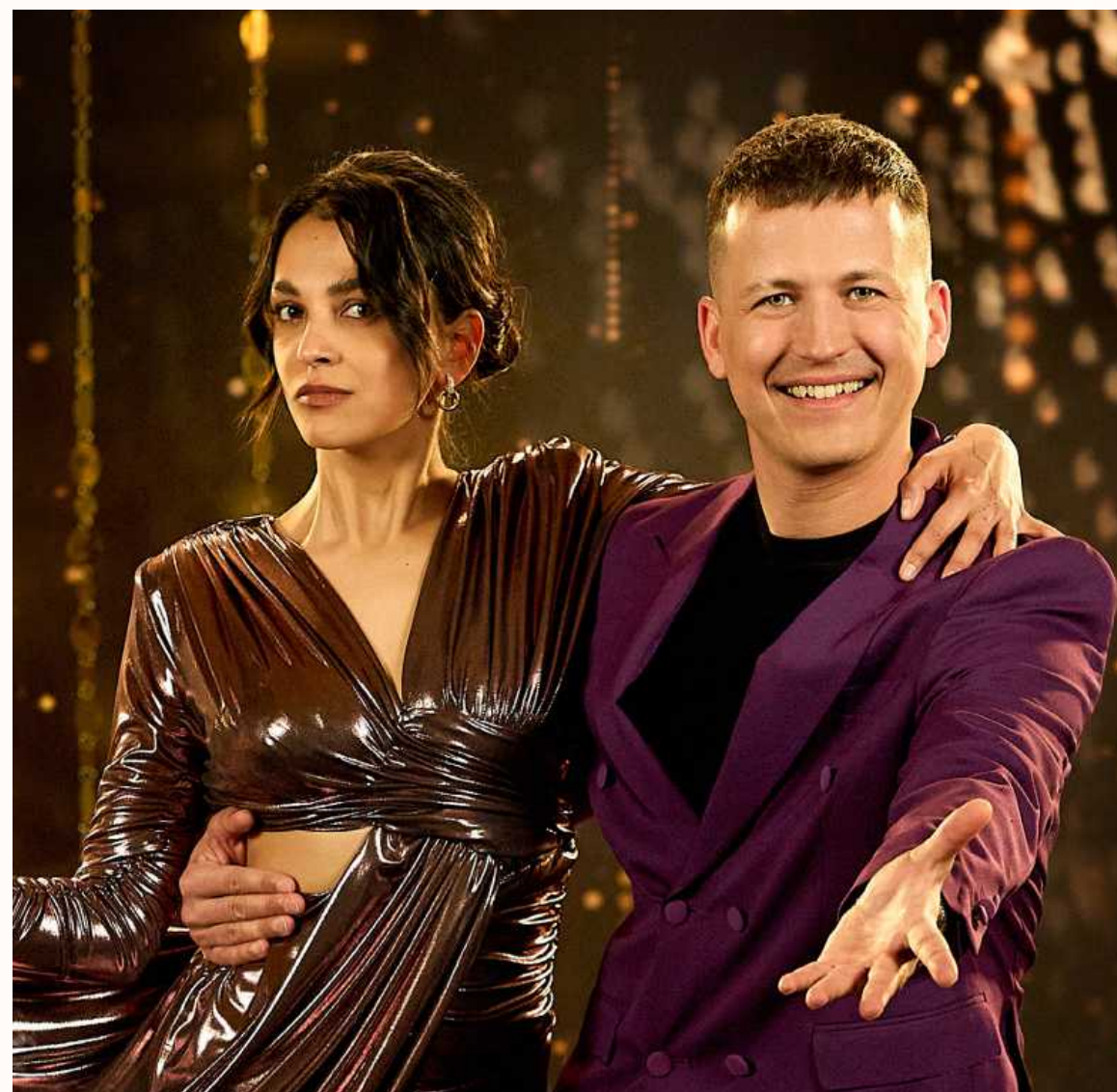
V první řadě musím říct, že si oslovení ze strany České televize na post režiséra StarDance nesmírně vážím a vnímám to i jako ohodnocení mé dosavadní práce. Je mi jasné, že StarDance je obrovská výzva pro kohokoli, kdo na ní pracuje, a já rozhodně nejsem výjimkou. Jde o jeden z nejviditelnějších a divácky nejoblíbenějších projektů u nás, a přesně s tímto vědomím k němu přistupuji. Na druhou stranu se ale řemeslně neliší od jiných velkých přímých přenosů. Přípravě věnuji naprosto stejné a stoprocentní úsilí jako každému jinému projektu, protože bez poctivé předvýrobní fáze, skvělého týmu spolupracovníků a jasné vize by to zkrátka nešlo.

StarDance letos slaví 20 let od odvysílání své první řady. Jak jste celou tu dobu projekt vnímal – znal jste ho nebo jste jej dokonce sledoval?

Podílet se na StarDance je pro mě nesmírná radost, protože jsem velkým fanouškem tohoto projektu už od chvíle, kdy se v roce 2006 poprvé objevil na obrazovkách České televize. Myslím, že by se dalo spočítat na prstech jedné ruky, kolik epizod mi za celých těch dvacet let uteklo. V rámci přípravy na letošní ročník jsem se navíc vrátil v čase a znovu si několikrát prošel všechny řady, od úplně prvního dílu až po ten zatím poslední. A při sledování jsem si uvědomil, jak neuvěřitelný kus práce v podpoře tance, elegance a společenského chování obecně Česká televize tímto pořadem odvádí. Za to si tato instituce podle mého názoru zaslouží obrovské poděkování a respekt.

Budete se snažit vnést do svého režijního pojetí něco nového?

Každý z mých předchůdců odvedl na StarDance skvělou práci. Svět se ale vyvíjí a StarDance je tu s námi už dvacet let. Přestože se jedná o licenční formát veřejnoprávní britské BBC, prostor pro posun tu vždycky je a já bych chtěl projekt s velkou pokorou tak trochu „modernizovat“ a maximálně se soustředit na to nejpodstatnější, o čem celá tato show je, a to na samotný TANEC. Tomu v letošním ročníku stoprocentně podřizuji jak kamerové snímání, tak rytmus střihu každého vystoupení. Zároveň se snažím využít nejmodernější prostředky, se kterými jsem v posledních letech pracoval. Nově tak budou všechna taneční čísla kompletně řízena takzvaným timecodem. Tento řídicí kód nám umožní předem naprosto precizně naprogramovat světla, grafické prvky i speciální efekty. Došlo i na změny v dekoraci a k rozšíření LED ploch. Intenzivně pracujeme také na novém grafickém obsahu. A podobných novinek je v každé výrobní složce samozřejmě mnohem víc, ale to už jsou detaily z televizní kuchyně, které divák u obrazovky vlastně ani vnímat nemá. Nejdůležitější je pro mě výsledek. Aby byl každý rozhovor, vystoupení nebo moderační vstup upřímný, emotivní, profesionálně podaný a aby se diváci u obrazovek skvěle bavili.

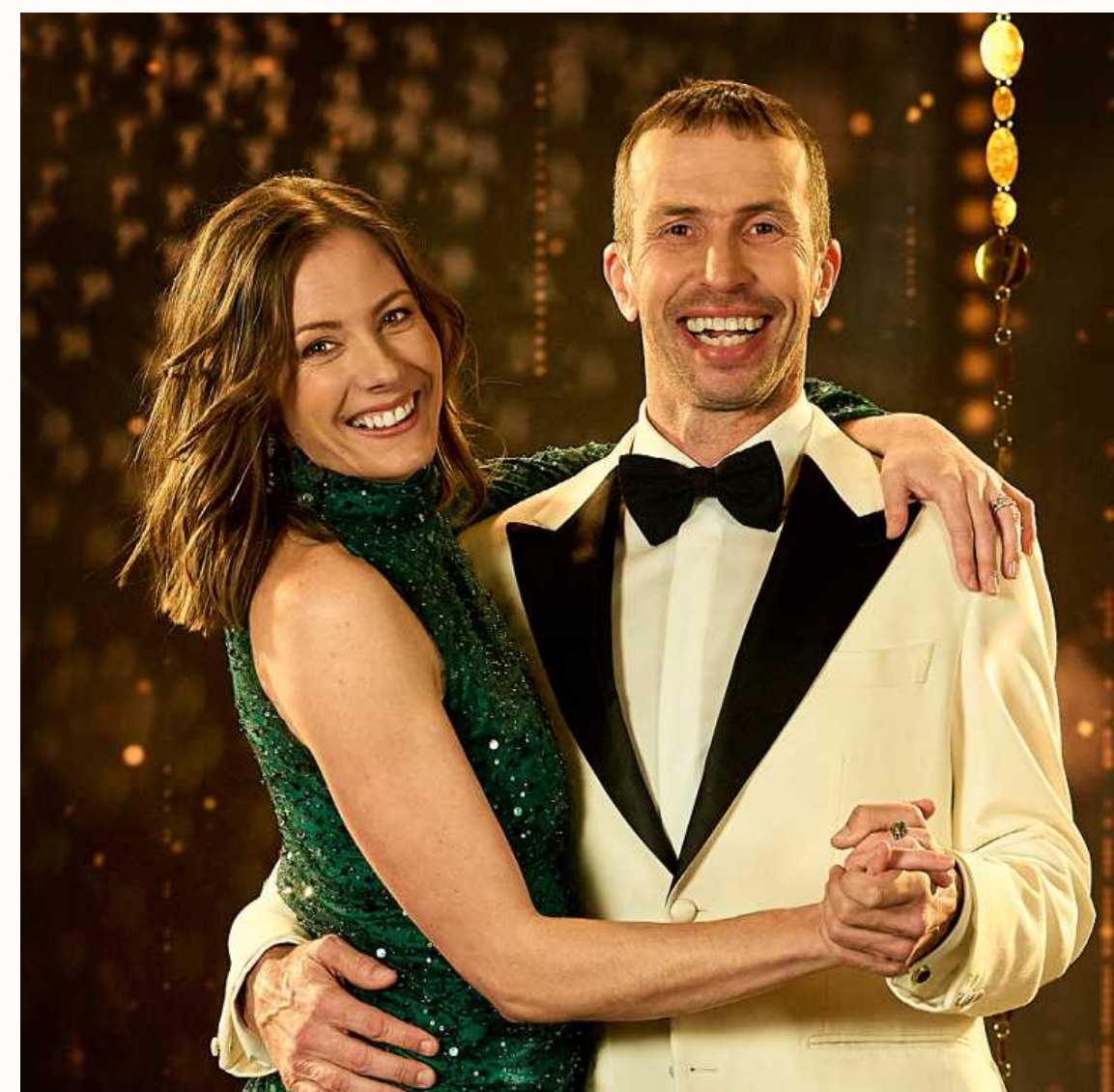

Tančí celá škola

Soutěž určená mateřským, základním i středním školám navazuje na televizní pořad StarDance a přidává mu vzdělávací rozměr. Kromě pohybu podporuje kreativitu, týmovou spolupráci i mediální gramotnost. Novinkou letošního ročníku je vzdělávací lekce, která dětem představí základy natáčení soutěžních videí.

Soutěž začíná 9. října. Na vítěze čeká setkání s hvězdami StarDance. Více podrobností najdou zájemci na webu ČT edu.

Talk show Na jednoho

Jak vypadá rozhovor, když neexistují předem daná pravidla, očekávané otázky ani společenské konvence? Nová talk show České televize Na jednoho přináší formát, který si získal diváky po celém světě svou bezprostředností, otevřeností a schopností odhalovat známé osobnosti z nečekaných úhlů. Pořad vychází z úspěšného francouzského formátu The A Talks. Hosty zpovídají redaktorky a redaktoři na autistickém spektru, jejichž přirozený způsob komunikace vytváří prostor pro mimořádně autentické rozhovory. Bez předsudků, bez stereotypů a bez témat, která by byla předem zapovězena. Každé setkání nabízí jedinečný pohled na osobnost hosta i na svět kolem nás. Díky odlišnému způsobu vnímání a kladení otázek vznikají rozhovory, které překvapují svou upřímností, hloubkou i lidskostí. Talk show Na jednoho otevírá témata neurodiverzity, vzájemného porozumění i síly otevřené komunikace.

dramaturgie: Kateřina Uhlířová, Tereza Linhartová // **výkonná producentka:** Klára Dražanová // **kreativní producentka:** Lucie Kapounová // **režie:** Jan Bártek // moderátor: Erik Čipera

Lucie Kapounová
Šéfdramaturgyně

„Od první chvíle mě na tomto formátu fascinovalo, že nestaví na senzaci ani konfrontaci, ale na opravdové zvědavosti. Otázky autistických redaktorů jsou přímé, bez společenských masek. A právě proto vedou k odpovědím, které bychom v běžném televizním rozhovoru často neměli možnost slyšet. Myslím, že Talk show Na jednoho připomíná, jak silná může být obyčejná lidská otevřenost.“

Jan Bártek
Režisér

„Základním principem pořadu je zábava, nikoli poučování. Host předem ví co nejméně, aby jeho reakce zůstaly autentické. Posadíme ho mezi naše redaktorky a redaktory a během čtyřhodinového natáčení se postupně dostáváme pod povrch běžného rozhovoru. Právě délka natáčení způsobí, že opadne počáteční ostřížitost i společenská maska a hosté často prozradí něco, co by za jiných okolností neřekli. Přesto žádný z hostů nikdy neřekl: Promiňte, na to vám neodpovím. Autenticita je pro nás obrovskou hodnotou a někdy se během natáčení podaří zachytit skutečně jedinečné momenty. Všechny otázky si naši redaktoři a redaktorky připravují sami na základě důkladných rešerší a další vznikají přímo na místě. Často se dotýkají velmi citlivých témat – ztráty blízkého člověka nebo coming outu. O to důležitější je vytvořit bezpečné prostředí jak pro hosty, tak pro celý redakční tým. Před natáčením jsme proto absolvovali společný přípravný víkend a oporou je pro nás i zkušenost francouzských tvůrců pořadu, se kterou zároveň hledáme vlastní cestu odpovídající českému prostředí.“

„Nejtěžší část práce přichází ve střihně. Nad každým dílem trávíme pět dní a přesto to bývá málo. Ze čtyř hodin materiálu musíme vytvořit přibližně čtyřicetiminutový pořad, který bude srozumitelný, zábavný a zároveň nepřijde o svou pravdivost. Nestačí vybrat jen nejsilnější odpovědi – každá část musí zapadat do celkového oblohu dílu. Některé mimořádné momenty se proto do epizod nevejdou. Právě z nich vznikne bonusový devátý díl, který bývá v zahraničních verzích pořadu často jedním z nejoblíbenějších.“

**Jan Cina
Herec**

„Na formátu Talk show Na jednoho je výjimečné, že do poslední chvíle vlastně nevíte, co vás čeká. Funguje to v režimu určitého utajení – do doby, než se začne točit, se nepotkáte s nikým ze štábu, jen vás provázejí chodbami České televize. Je to hodně živé, hodně reálné. Největší dojem na mě udělalo setkání s téměř třicítkou redaktorů a redaktorek. Na začátku jsme se všichni představili, začali si tykat a vznikla atmosféra, která byla neuvěřitelně lidská a přirozená. Obdivuji celý tým za profesionalitu i za to, jak originální otázky dokázali připravit. Mnohé z nich mě přiměly přemýšlet o věcech, nad kterými jsem se ni-

kdy předtím nezastavil. Přestože je pořad plný humoru, otevírá i velmi citlivá témata. Uvědomil jsem si, že řada otázek nevypovídá jen o hostovi, ale také o tom, kdo je pokládá. Díky tomu vzniká skutečný dialog a pocit vzájemného porozumění. Vybavuje se mi třeba otázka na téma šikana – myslel jsem, že to vůbec není moje téma, a bylo hodně zajímavé nad ní přemýšlet. Po čtyřech hodinách společného natáčení člověk přestane vnímat kamery a má pocit, že je součástí jedné party. Odnášel jsem si především zážitek z mimořádně otevřeného lidského setkání. Je to zkušenost, která člověku něco dá – bez ohledu na to, co se nakonec objeví na obrazovce.“

**Erik Čipera
Moderátor**

„Netušil jsem, jak velkou trému umím mít, a to až takovou, že skoro zapomenou název pořadu v momentě, kdy přicházím na plac, kde je 15 kamer, 20 kameramanů, štáb, 30 redaktorů a host. Upřímně jsem si to úplně nedovedl představit a na první natáčení jsem šel s mnohem lehčím nastavením, než jaké je pak v realu. Je to dost stresující zkušenost, protože když člověk nemá moderátorskou aprobaci, je náročné na tom místě obstát. Ale

snáším se, co to jde. Role moderátora v Talk show Na jednoho je poměrně potlačená. Jsem jen takovým průvodcem z dálky, aby redaktoři věděli, kdy mají pokládat své otázky a jak jde všechno po sobě. Jinak je to sto procentně na samotných redaktorech a redaktorkách – jde tam hlavně o ně. Pro mě osobně je moc důležité, že můžu být součástí téhle aktivity, protože problematiku rovných práv nebo svobodného života lidí s postižením pojímá způsobem, který tady dosud není úplně známý. V roli reportérů a reporterek by chtěl být leckdo, ale oni jsou ti vybraní, kteří ty otázky mohou klást, a my jako diváci se můžeme nechat provést jejich vnímáním a jejich dialogem. Stáváme se součástí jich samých a nesnažíme se je integrovat do společnosti. Na okamžik se staneme jimi, a to mi připadá jako zázračný moment, který tenhle pořad přináší. Hlavně máme skvělé redaktory a redaktorky, což je největší dar celého pořadu – žijí v přítomnosti a natáčení je pro nás všechny vždycky zasažující. Třicet lidí má svůj den a může se ptát na cokoliv někoho, koho znají nebo koho upřímně obdivují. A právě to mě na Talk show Na jednoho těší úplně nejvíc.“

Jak lépe porozumět lidem na spektru? Nový obsah na stránce Nebuďte na to sami na ČT edu naváže na nový pořad České televize Talk show Na jednoho a nabídne dětem, rodičům i pedagogům praktické informace a tipy pro každodenní situace. Zaměří se na to, co autismus znamená, jak lidé s autismem vnímají své okolí, s jakými výzvami se mohou setkávat ve škole i doma a jak může každý z nás přispět k většímu porozumění a podpoře. Odborným partnerem projektu je Národní ústav pro autismus (NAUTIS). Téma autismu doplní také web a vysílání Děčka prostřednictvím německého seriálu Zvoní!, který citlivě přibližuje svět jedenáctileté autistky Eileen. Ta se chystá na školní výlet a musí se vyrovnávat s řadou společenských situací, které pro ni představují velkou výzvu.

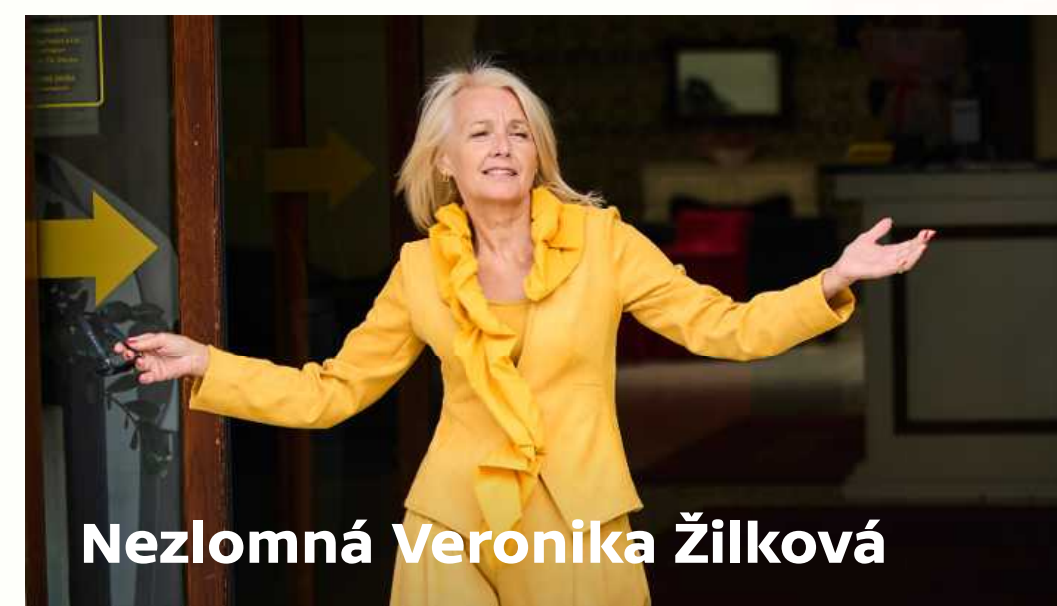
DOKUMENTÁRNÍ TVORBA

„Dokumentární tvorba České televize je prostorem pro každý hlas. Přináší svědectví, analýzy i životní příběhy, které v této podobě nenajdete nikde jinde.“

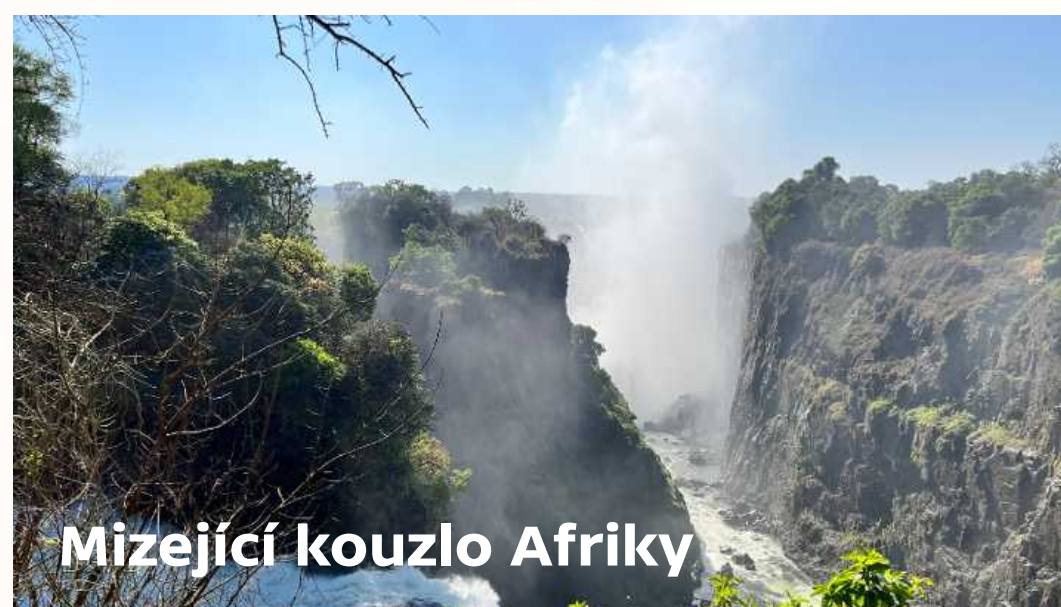
– Ivana Pauerová Milošević, šéfdramaturgyně

Literární místopis

Nezlomná Veronika Žilková

Mizející kouzlo Afriky

Provedu: Cena za svobodu

Jarek

01

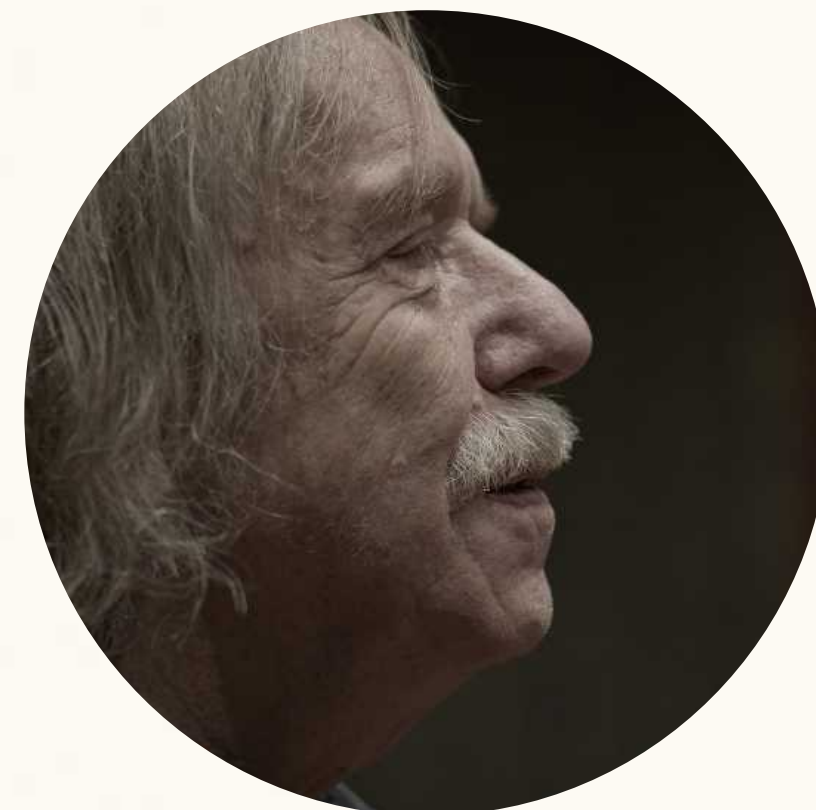
Dokumenty velké profilové

Slavný český písničkář a ostravský patriot Jaromír Nohavica za pomoci vzpomínek a návštěv důležitých míst svého života nechává v životopisném dokumentu nahlédnout do svého světa. Písně píše přes čtyřicet let, jeho koncerty jsou vždy vyprodané. Nevystupuje jen jako sólista, spolupracuje s různými hudebními tělesy, například s Janáčkovou filharmonií, Čechomorem a dalšími. Na svém kontě má přes 500 vlastních písní, řadu básní a nejméně 120 textů a překladů písní pro jiné interprety, například Marii Rottrovou, Petra Jandu, skupinu Citrón.

Je to však jen střípek celkového obrazu této výrazné a nejednoznačné osobnosti. Jaký je ten slavný, zbožňovaný i odsuzovaný písničkář vlastně člověk? Jeho život a obraz by byly jiné, kdyby nepřevzal Puškinovu cenu (za překlady písní Vladimira Vysockého a Bulata Okudžavy) od ruského prezidenta Vladimira Putina. Tento fakt staví Nohavicu do špatného světla, přestože už v první dekádě své profesionální dráhy, v normalizačních časech, měl několikrát zakázanou činnost.

režie: Petra Všelichová // **scénář:** Marek Dohnal // **šéfproducent:** Pavel Fuchs // **vedoucí dramaturg:** Daniel Macho // **dramaturg:** Vít Pavlusek // **účinkuje:** Jarek Nohavica

iVysílání

Jaromír Nohavica: Všechno o mém životě je v mých písních

Proč jste se rozhodl kývnout na natočení dokumentu? Máte pocit, že nastal čas bilancovat?

Už v písni Sudvěj jsem zpíval: je čas zasévat na poli a je čas na poli sklízet. Sklízím.

Chráníte si soukromí a nyní jste pootevřel dveře do něj. Jak moc?

Všechno o mém životě je v mých písních. Ale film je skvělá možnost to všechno taky ukázat. A vidět na vlastní oči.

Ukázal jsem všechno.

Do dokumentu se ale všechno, co bylo natočeno, nevešlo. Přemýšlíte, co s tím, co zbylo uděláte?

Rozhodli jsme se s přáteli, kteří se mnou film připravovali, že počkáme na uvedení filmu v České televizi a pak na mých webových stránkách zveřejníme sérii 12 dílků sestavených z toho všeho, co se do filmu nevešlo.

ŽÁNRY

KANÁLY

Monika Absolonová

Dokumenty velké profilové

Jedna z nejvýznamnějších postav naší hudební scény mluví v dokumentu otevřeně o své lásce ke zpívání, nejkrásnějších rolích, přísně střeženém soukromí, vztazích a životě.

režie: Jindřich Procházka // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

Monika Absolonová: Ne na všechno se mi dobře vzpomínalo

Jaké bylo přijmout myšlenku na natočení dokumentu?

Nejdřív mě překvapilo, že někoho může napadnout, že by se o mě mohl točit dokument... Nicméně pana režiséra Jindřicha Procházku znám od svých šestnácti, sedmnácti let, kdy se mnou točil dva klipy, tak jsem si řekla, že jestli si myslí, že si můj život zaslouží zaznamenat, tak proč ne, že do toho jdu.

Jak jste se cítila před kamerou, kde jste najednou stála jinak, než s mikrofonom a kapelou?

Díky Jindrovi a jeho štábu přirozeně. Jen se mi ne na všechno, co jsem zažila, dobře vzpomínalo.

Lenka Poláková Kreativní producentka České televize

„Fenomenální zpěvačka, hvězda mnoha muzikálů, nositelka Thalie – takto ji asi zná většina veřejnosti. Monika je pro mne ztělesněním silné moderní ženy, která se dokáže prát s ranami osudu, rozdávat radost i mimo divadelní jeviště a k tomu se starat o své dva syny, chalupu a spoustu času věnovat také svým přátelům, kterým každý rok na Vánoce peče své proslulé vánočky. Své soukromí si velmi střeží, diváci dokumentu budou moci do něj nahlédnout a projít s ní všechny slavné role i vyprodané koncerty.“

Nezlomná Veronika Žilková

Dokumenty velké profilové

Veronika Žilková je bezesporu skvělá a obsazovaná herečka, držitelka Českého lva, ale i žena, jejíž život léta plní stránky bulváru. V jejím rodokmenu můžeme najít umělce mnoha směrů a kvalit. Podle rodinné tradice měla nastoupit na symfonickou dráhu, ale vyhrálo u ní herectví se vším, co toto řemeslo přináší. Veronika Žilková si prošla mnoha skvělými i tragickými okamžiky, ale vždy se uměla vrátit do profesního i osobního života. Veronika Žilková byla a je dcera, matka, babička, manželka, milenka, kolegyně, kamarádka, autorka, herečka, ale hlavně žena, která se v šesté dekádě života umí na předešlé roky podívat s nadhledem, humorem a otevřeností.

scénář: Vladimír Mráz // **režie:** Petra Všelichová
// **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

Veronika Žilková: Nechtěla jsem být slavná, ale užitečná

Proč jste se rozhodla natočit dokument?

Neviděla jsem jediný důvod, proč o mně točit dokument. Nakonec jsem se po poradě s mými dětmi rozhodla, že ho natočíme, aby až na někoho vyskočí jméno Veronika Žilková, tak si mohl dohledat, kdo to vlastně byl.

Toužila jste se stát slavnou herečkou?

Nechtěla jsem být slavná, ale užitečná. Ale asi se mi nějakým způsobem má kariéra povedla. Za čtyřicet let se asi dá vytvořit důvěrný vztah s divákem. Možná si, když jim lezu v pokojích z televizí, myslí, že jsem jejich teta. Musím přiznat, že jsem nikdy nic z toho, co jsem natočila, neviděla. Film Zapomenuté světlo jsem viděla poprvé až po pětadvaceti letech, když byl promítán na karlovarském filmovém festivalu a Bolek Polívka dostával cenu za celoživotní dílo.

Co je podle vás těžké?

Odvaha být sám sebou. Není to jednoduché. Lidem se líp žije, když splynou s davem a říkají a dělají to, co většina. Když to tak cítí, tak to je v pořádku. Ale cesta ke slávě a úspěchu je nebát se, promiňte, rozbít si držku.

Lenka Poláková Kreativní producentka České televize

„Na první pohled drobná, křehká žena, která se směje tak často, až byste zapomněli, kolik těžkých scén jí život napsal mimo scénář. Její tvář zná celé Česko – a to nejen z filmů a seriálů, ale i z divadelních jevišť, televizních pořadů a bulvárních titulků, které ale nikdy nedokázaly pojmout její skutečnou povahu. Jako herečka se nebojí zpochybňovat sama sebe, jít s kůží na trh. Umí být ironická vůči svému mediálnímu obrazu, a právě to jí dává neobvyklou autenticitu. Svou neuvěřitelnou energií dokáže inspirovat i překonávat všechny hranice.“

Štefan Margita – Čas přítomnosti

Dokumenty velké profilové

Nový dokumentární film režisérky Natálie Císařovské nabízí intimní portrét umělce, jehož hlas zazněl na nejprestižnějších operních scénách světa. Diváky zavede nejen za oponu velkých profesních úspěchů, ale také blíž k člověku, kterého veřejnost zná především z jeviště.

Snímek zachycuje rok plný zásadních milníků. Štefan Margita se loučí s operním jevištěm svou poslední velkou rolí Logeho ve Wagnerově Zlatu Rýna v Národním divadle, připravuje velkolepý koncert a zároveň slaví sedmdesáté narozeniny. Profesní vrcholy se v dokumentu prolínají s osobními okamžiky a bilancováním dosavadního života.

Margita nechává filmový štáb nahlédnout do svého soukromí. Diváci se setkají s jeho nejbližšími přáteli, uslyší vzpomínky na jeho životní lásku Hanu Zagorovou a uvidí okamžiky, které dosud zůstávaly mimo zájem veřejnosti. Vznikl tak citlivý a intimní portrét výjimečného umělce, který si během své kariéry podmanil prestižní operní scény světa.

Dokument Štefan Margita – Čas přítomnosti není jen o bilancování jedné mimořádné kariéry. Je především o člověku, který i po desetiletích na vrcholu zůstává otevřený novým výzvám a dokazuje, že nejdůležitější je vždy čas přítomnosti.

režie: Natálie Císařovská // **kamera:** Tomáš Pavelek
// **výkonný producent:** Robert Uxa // **kreativní producentka:** Lucie Kapounová // **dramaturgyně:** Eliška Faeklová

Štefan Margita
Operní pěvec

„Jednou z mých nejmilejších je role Logeho v opeře Zlato Rýna, která bude i mojí poslední operní rolí. Protože si myslím, že člověk má odejít v nejlepším. Tak aby ho nikdo nelitoval. Naopak, aby si všichni řekli, proč vlastně už poslední...“

Eliška Faeklová
Dramaturgyně

„Štefan Margita je bezpochyby mimořádný operní pěvec. Během natáčení jsem ale poznala především člověka, který je nesmírně laskavý, pozorný a má obrovský smysl pro humor. On nemá jen výjimečný hudební talent, on má i talent na život.“

ČT2

—

„Objevovat, poznávat, rozumět. ČT2 nabízí svět v širších souvislostech, přináší silné příběhy, nové perspektivy a témata, která stojí za pozornost.“

– Milan Fridrich, ředitel divize Program a digitální služby

DOKUMENT

UMĚNÍ

VĚDA

HISTORIE

SPOLEČNOST

Bedekr XII – Portugalsko

krátké cykly, 12 dílů

Zábavný cestopis s konkrétními radami a tipy pro cestovatele, to je Bedekr. Jeho již dvanáctou řadou provedou Ivana Jirešová a Martin Písařík, kteří divákům ukáží Portugalsko jako místo plné krásných památek, přírody, skvělé gastronomie a atmosféry, jakou mají jen města u moře.

režie: Roman Drnovec // **výrobce:** Rolling media // **výkonný producent:** Petr Morávek // **účinkují:** Ivana Jirešová, Martin Písařík

Ivana Jirešová: Portugalsko je fascinující země

Co vás na Portugalsku nadchlo?

Jednoznačně příroda, neuvěřitelně bohatá historie, jídlo, klid i samotní, velmi vstřícní obyvatelé. Zamilovala jsem se do jejich designu: koloniální styl v historických stavbách mě totálně uchvátil, navíc je v nich obrovský prostor, který mě osobně velmi uklidňuje. Zahrady, které obklopují všechny důležité stavby, jsou jako z pohádky. Univerzita v Coimbre ve mně svou krásou vzbudila touhu studovat, oceán v Algarve zase touhu naučit se surfovat. Portugalsko je neuvěřitelně fascinující země, která má spoustu krásných míst, zatím naštěstí nezatížených turisty. Na eurovíkend rozhodně doporučuji Porto!

S Martinem Písaříkem vypadáte jako dokonale sehraná dvojice. Jak se vám s ním cestuje?

To, že nám to bude profesně klapat, se myslím ukázalo už na castingu. Jsme stejná znamení a oba jsme nekonfliktní typy. Mám se od Martina, co se týče Bedekru, stále co učit. Je neuvěřitelně bystrý a vždy najde řeše-

ní při jakémkoliv problému na place a zůstává zábavný a vtipný. Když jsme unavení, což se na našich cestách stává dost často, vzájemně se dokážeme podpořit.

Na co nejraději z natáčení v Portugalsku vzpomínáte?

Do srdce se mi vryla již zmíněná Coimbra, Algarve, Sintra a Porto!

Přírodní divy Bílých Karpat

krátké cykly, 12 dílů

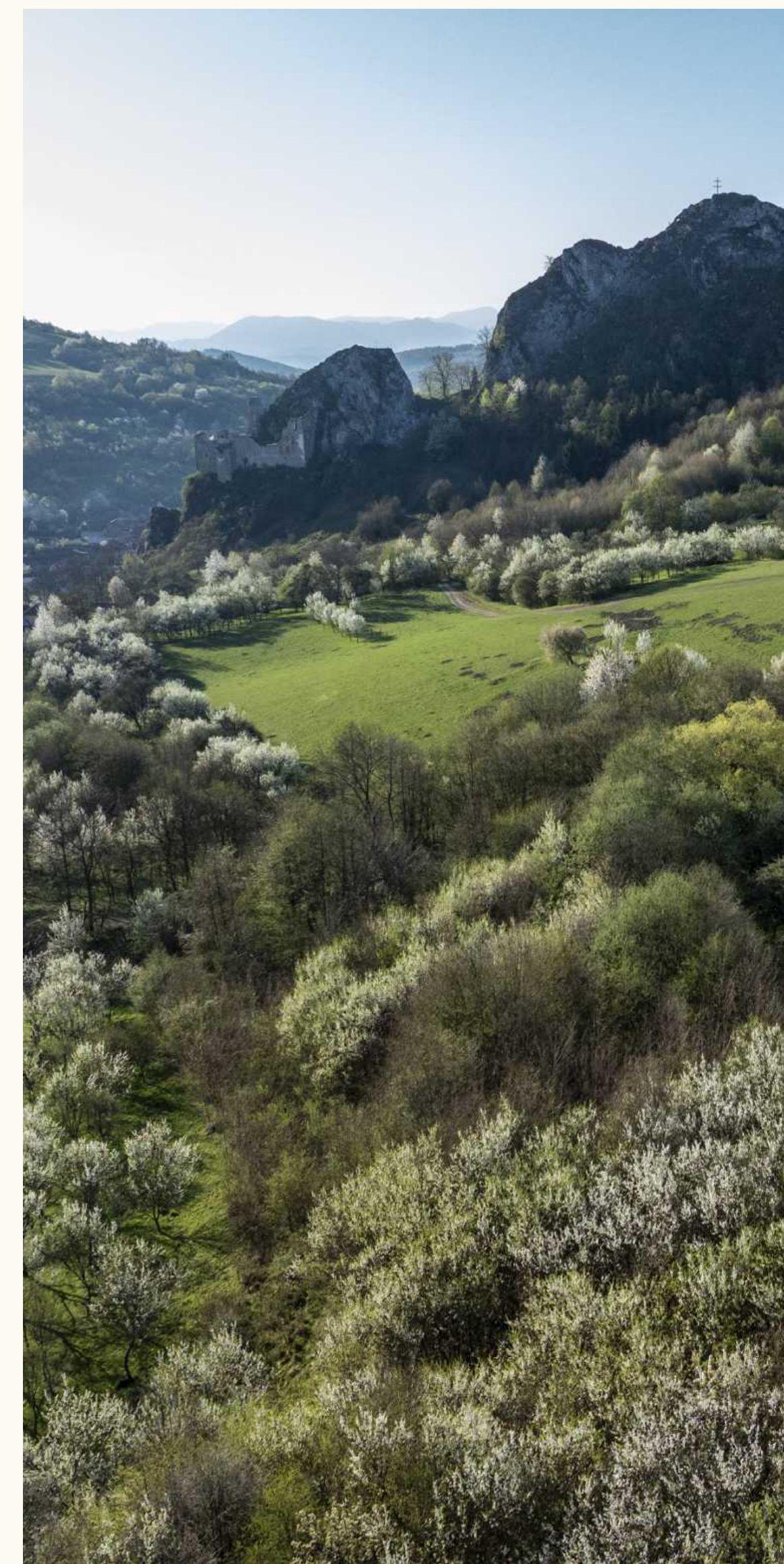
Dvanáctidílný přírodovědný cyklus o jedinečném bohatství Bílých Karpat – pohoří rozkládajícího se na obou stranách česko-slovenské hranice, kde se prolíná mimořádně pestrá příroda s životy lidí, kteří ji po generace utvářejí. Každá epizoda sleduje konkrétní rostlinu či živočicha v jeho přirozeném prostředí a paralelně rozvíjí lidský příběh, který odhaluje křehké ekologické vazby a souvislosti. Vizuálně silný seriál ukazuje krajinu bez hranic jako živý organismus, jehož rozmanitost je výsledkem citlivého soužití člověka a přírody.

režie a scénář: Pavel Jurda // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček

Dušan Mulíček
Kreativní producent České televize

„Přírodopisný cyklus vznikl ve spolupráci se slovenskými tvůrci jako projekt financovaný programem EU Interreg, který podporuje spolupráci mezi regiony napříč různými státy. Bílé Karpaty leží na hranici ČR a Slovenska a jsou utajeným přírodním klenotem obou zemí. Cyklus ukazuje nejen fantastickou rozmanitost rostlin i živočichů v lesích, na loukách a ve vodách tohoto pohoří, ale i životy a práci místních lidí. Jedinečnost Bílých Karpat je totiž výsledkem souladu mezi citlivým hospodařením člověka a divokostí přírody. Divák se může těšit na díly o šelmách, o vzácných orchidejích, o lesních stromech komunikujících spolu pomocí vláken hub, o společenstvích mravenců a na mnoho dalších pokladů přírody Bílých Karpat.“

Země bez domova

krátké cykly, 6 dílů

Přístup k důstojnému bydlení je mezinárodně uznávaným lidským právem. Proč se proměnilo v nedostupný investiční artikl? Nová čtyřdílná dokumentární série Země bez domova nahlíží do životů lidí, pro které se stabilní bydlení stalo nedosažitelným cílem. Prostřednictvím osobních příběhů a práce sociálních pracovníků odhaluje, jak absence domova ovlivňuje práci, zdraví i rodinné vztahy. Je bytová nouze důsledkem osobních selhání, nebo především problémem systému, který nedokáže zajistit dostupné bydlení?

režie a scénář: Tomáš Hlaváček // **výkonný producent:** Petr Morávek // **kreativní producentka:** Barbora Podškubková // **dramaturgyně:** Rebeka Bartůňková

Barbora Podškubková
Kreativní producentka České televize

„Dokumentární cyklus Země bez domova vzniká v době, kdy se otázka dostupného bydlení stává stále významnějším společenským tématem. Za statistikami

a veřejnou debatou se však skrývají konkrétní lidské osudy. Prostřednictvím osobních příběhů přibližujeme zkušenost lidí, kteří se kvůli sociálním, ekonomickým nebo životním okolnostem ocitli v nejistotě bydlení. Série ukazuje, jak zásadní význam má stabilní domov pro důstojný život a jak jeho absence ovlivňuje nejen jednotlivce a rodiny, ale i fungování celé společnosti.“

Zóna zájmu

krátké cykly

Na podzim se na obrazovky ČT2 vrací Zóna zájmu, celoroční cyklus dokumentárních filmů, který otevírá aktuální společenská témata. Nová řada se zaměří na nástrahy skutečného i online světa, s nimiž se setkávají děti i jejich rodiče, a nabídne citlivý pohled na výzvy současné společnosti. Dokumenty budou uváděny každou středu ve 21.30 na ČT2 a budou dostupné také v iVysílání a na YouTube kanálu Dokumenty České televize.

Zuzana Trávníčková
Editorka cyklu Zóna zájmu

„Z ohlasů na náš oficiální youtubový kanál Dokumenty České televize vidíme, že u diváků hodně rezonují témata, která se týkají rizikových situací moderního života v Česku. Například na filmy Zóny WhatsApp, kámo? nebo Chudí patří pod most se na YouTube podívalo pokaždé kolem 150 tisíc diváků. V tomto směru pokračujeme i na podzim novou sezónou malých dokumentárních filmů. Budou o nebezpečných vztazích, do kte-

řích se dostávají starší děti, mladí lidé, ale také senioři. Půjde například o sexuální zneužívání v různých prostředích (doma, ve sportu, na táboře, v církvi...) nebo o narůstající rizika spojená s technologiemi (romantické vztahy s AI, závislost na sítích). Kombinací vysílání na YouTube, v iVysílání a na ČT2 dosáhneme na věkově různé skupiny diváků podle toho, na čem jsou zvyklí Českou televizi sledovat.“

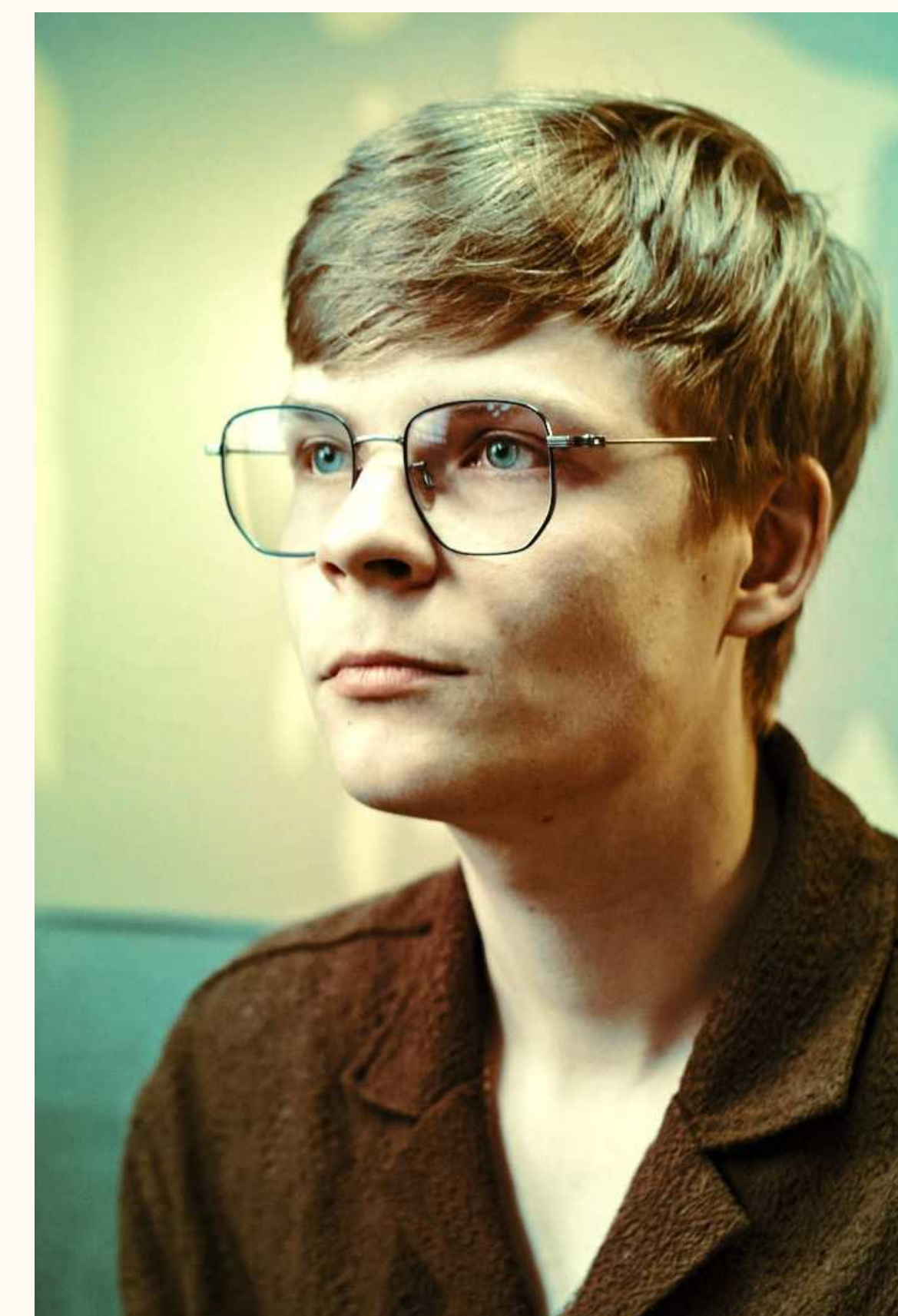

Alfa

režie Pavel Bartovský

Dokument nahlíží do virtuálního světa takzvané manoféry – specifického online ekosystému, kde se mísí radikální komunity bojovníků za práva mužů, odpůrců feminismu, incelů a samozvaných „alfa samců“. Režisér v něm mapuje, jak se tyto dříve okrajové internetové subkultury transformovaly v masový byznys s frustrací a jak pomocí algoritmů sociálních sítí snadno oslovují dospívající chlapce. Rozkrývá nejen mechanismy šíře-

ní toxické maskulinity a misogynie, ale pojmenovává i reálná celospolečenská rizika. Ukazuje, jak online radikalizace a nenávistné narativy přerůstají z obrazovek počítačů do reálného světa a jakým způsobem mohou manipulovat s hodnotami nastupující generace.

Každá třetí, každý pátý

režie Kateřina Kořínková

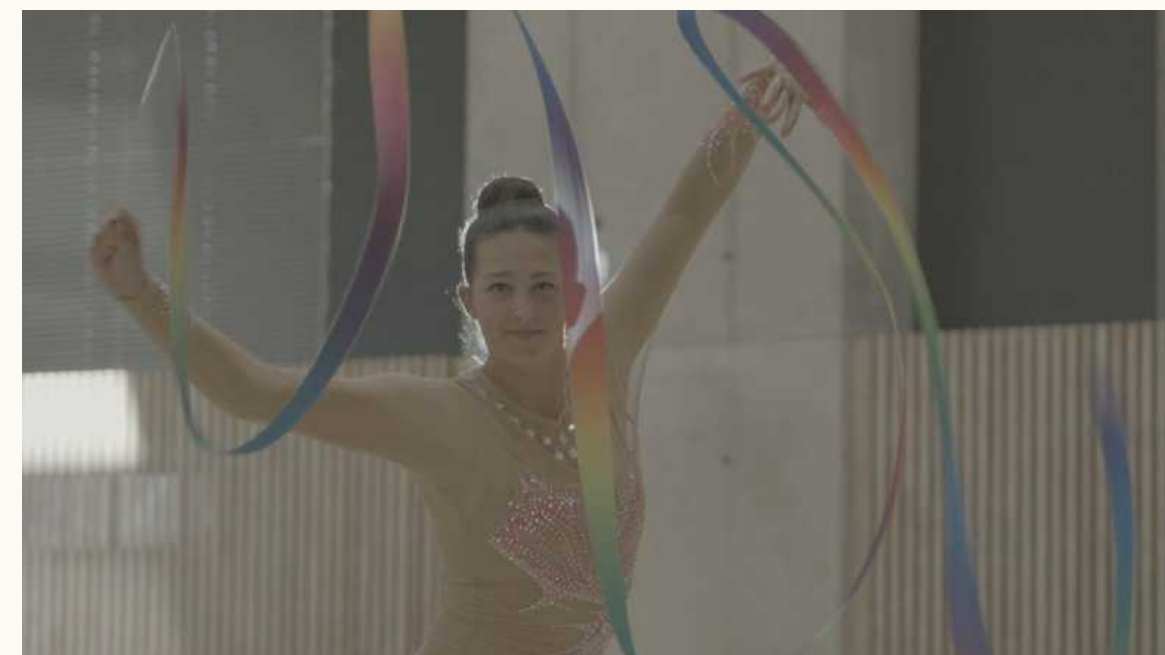
Sexualizované násilí na dětech zažívá každá třetí dívka a každý pátý chlapec. Nejčastěji pochází od lidí z jejich blízkého okolí. Skrze výpovědi napadených, rodičů i odborníků z Centra LOCIKA film ukazuje, jak těžké je pro dítě násilí rozpoznat, pojmenovat a svěřit se. Zároveň sleduje, co se děje potom: jak může vyšetřování dítěti pomoci, ale také ho znovu zranit, pokud mu systém nevěří, nechrání ho a nutí ho procházet celým procesem bez opory. Film proto není jen svědectvím o traumatu, ale také o naději. O tom, že existuje citlivější cesta, v níž dítě nemusí chodit od instituce k instituci, ale pomoc přichází za ním na jedno bezpečné místo.

Nebezpečný trenér

režie Zuzana Dubová

Dokument sleduje příběh Moniky Vlčkové, která patřila v letech 2011 až 2015 mezi špičkové moderní gymnastky, reprezentantky a vícenásobné mistryně České republiky. Přestože slavila největší úspěchy své kariéry a ze soutěží přinášela zlaté medaile, v zákulisí tréninků zažívala ponižování a psychickou manipulaci. Trenéři v pozici starších a zkušenějších autorit nad mladou sportovkyní uplatňovali metody, které se dnes považují za hraniční. Nadávky, házení obručí do zad, zákaz jíst, únavová zranění. Místo bezpečí cítila Monika strach, pochybnosti o sobě samé a snížené sebevědomí. Nejlepší česká gymnastka se nakonec po neúspěchu v olympijské kvalifikaci rozloučila ve 24 letech s kariérou. Dnes je sama trenérkou a novou generaci gymnastek trénuje jinak, s respektem.

Za ruku

režie Michaela Fišer-Rozbrojová

V nemocnicích se každoročně ocitnou osamoceny až stovky malých dětí, které z různých důvodů nemohou být doprovázeny rodiči. Problém opuštěných dětí zviditelnila v roce 2021 spisovatelka Petra Jirglová, která se během návštěvy v nemocnici všimla osmiměsíčního chlapce, o kterého nikdo nejevila zájem. Sama za ním pak několik měsíců docházela a starala se o něj, ale jakožto cizí osobě jí byly kladeny překážky. Na základě této zkušenosti založila spolek Za ruku, který se snaží najít pro konkrétní dětské případy řešení, ale také ovlivnit celý systém ve prospěch hospitalizovaných dětí. Nemocnice tak začínají testovat herní terapeutů a pomoc dobrovolníků, vzniká ministerská metodika, jak se o děti postarat. Jak se dnes daří malému Olíkovi a jakou naději na zázemí a psychologickou oporu mají osamělí malí pacienti nyní?

Provedu: Cena za svobodu

dlouhé cykly, 6 dílů

Šestidílná dokumentární série vypráví prostřednictvím civilní reflexe vojenské mise české chemické jednotky v Litvě příběh občanů ČR, kteří jsou ochotni bránit demokracii i s nasazením života. Jedná se o aktuální i nadčasovou výpověď o české společnosti, její (ne)ochotě uskromnit se, dodržovat závazky ke spojencům a táhnout za jeden provaz tváří v tvář vnějšímu ohrožení.

Odhodlání bránit zemi je v české společnosti téma širou diskutované minimálně od mnichovských událostí v roce 1938 a znovu bolestně rezonující po okupaci 1968. Tragické historické zkušenosti našeho národa nás vedly k dobrovolnému vstupu do obranných struktur NATO, při vědomí, že společně se příště ubráníme. Nikdo z nás si nepřeje, aby ono „příště“ nastalo. Ale kdo je připraven, není překvapen.

scénář: Benjamin Tuček // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová // **kreativní producentka:** Ivana Pauerová Milošević // **dramaturg:** Daniel Kupšovský

 iVysílání

Ivana Pauerová Milošević Kreativní producentka České televize

„Když se řekne ‚obrana státu‘, většině lidí se vybaví jen fráze z politických projevů. Nová dokumentární série ale ukazuje, co to obnáší doopravdy – odchod od rodin, bahno litevských cvičišť a tichou, neokázanou odvahu lidí bránit svobodu. Abychom tuto realitu zachytili bez příkras, strávil náš štáb měsíce v těsné blízkosti armády na mezinárodní základně NATO a točil přímo během vojenských cvičení. Díky tomu nahlédnete pod pokličku nejen elitní chemické jednotce, ale i do soukromí rodin, které na své hrdiny čekají doma.“

 ŽÁNRY

 KANÁLY

Tito – nejoblíbenější světový diktátor

dlouhé cykly, 3 díly

Třídílná dokumentární série mapuje různé tváře jugoslávského prezidenta, diktátora a „otce všech jugoslávských národů“. Prostřednictvím jeho životního příběhu a pohledu pamětníků i historiků zkoumá jeho politický odkaz, fungování jugoslávského státu i to, jak Tito a jeho éra dodnes ovlivňují kolektivní paměť a identitu národů bývalé Jugoslávie. Projekt získal cenu ČT na East Doc Platform. „*Příběh Josipa Broze Tita je zároveň příběhem vzestupu i rozpadu Jugoslávie. Série ukazuje nejen charismatického státníka a jednu z klíčových osobností studené války, ale také mechanismy moci, které se skrývaly za obrazem jednoty a stability. Díky propojení osobních vzpomínek a historické analýzy otevírá otázky, které jsou aktuální i dnes: jakou cenu má politická stabilita, jak vznikají kult osobnosti a kolektivní identita a co se stane, když dlouho potlačované rozpory vyjdou na povrch,*“ říká kreativní producentka České televize Markéta Štinglová.

scénář: Bence Máté // **kreativní producentka:** Markéta Štinglová // **výkonná producentka:** Barbora Svobodová // **dramaturgyně:** Věra Krincvajová

Neviditelná zed'

dlouhé cykly

Dvoudílný televizní dokument sleduje proměny Prahy mezi lety 1918 a 1939, od vzniku Československa přes nástup nacismu v Německu až po okupaci. Příběh města a jeho českých, německých a židovských obyvatel vypráví prostřednictvím šesti výrazných uměleckých osobností, jejichž autentické dopisy a vzpomínky vytvářejí mozaiku meziválečné Prahy. Divadelní umění zastupuje herec a režisér Peter Lotar, rodák z německy mluvící pražské rodiny, který po nástupu nacismu opustil Německo a působil v českých divadlech, než našel nový domov ve Švýcarsku. Filmový svět reprezentuje hvězda němého filmu Anny Ondráková, kterou si do svých filmů vybral i Alfred Hitchcock, výtvarné umění pak surrealistická malířka Toyen, jedna z nejvýraznějších osobností české avantgardy. Literární scénu přibližují Milena Jesenská, Max Brod, Franz Kafka a Karel Čapek. Osudy protagonistů propojuje motiv dvou novinových redakcí, české a německé, v nichž se odrážejí kulturní debaty i společenské předsudky a konflikty tehdejší Prahy. Vedle stylizovaných scén využívá film bohaté archivní materiály, současné záběry Prahy a Vídně a komentář odborníků a ukazuje tak Prahu jako jedno z klíčových kulturních center meziválečné Evropy.

režie: Petr Slavík // **scénář:** Vít Poláček a Matthias Schmidt // **námět:** Wolfgang Bergmann a Jiří Hubač // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **kreativní producent:** Jiří Hubač // **dramaturgyně:** Markéta Režová // **účinkují:** Filip Antonio, Antonio Šoposki, Václav Vašák, Daniel František Kamen, Sarah Haváčová a další // **koprodukce:** Česká televize, ZDF, Arte, ORF s podporou Česko-německého fondu budoucnosti a Pražského audiovizuálního nadačního fondu

Jiří Hubač Kreativní producent České televize

„Film Neviditelná zed' vznikl několik let, kdy jsme hledali zahraniční koprodukční partnery. Nakonec projekt oslovil hned několik: ZDF, Arte, ORF a Česko-německý fond budoucnosti. Film nejen připomíná tehdejší turbulentní dobu po vzniku Československa, ale také otevírá prostor pro dialog o českém, německém a židovském prostředí v meziválečném Československu a připomíná důležitost vzájemného porozumění a kulturního dialogu, což je aktuální zejména v dnešní době.“

Mizející kouzlo Afriky

cyklus, 10 dílů

Desetidílný cestovatelský seriál vyváženě a spravedlivě vylíčí Afriku a to, jakými aktuálně prochází proměnami. Cyklus se zábavnou formou věnuje tomu, co zbylo z „divoké Afriky," ale také ukáže to krásné a exotické. Upozorní, jak se Afrika vyrovnává s moderní dobou i s klimatickými změnami a jak se zvýšila atraktivita národních parků při nutnosti zachování přírody i požadavků turistů. Bude se věnovat zajímavým tématům, jako jsou mizející unikátní skalní malby staré 5 000 let v Zimbabwe, Viktoriiny vodopády přetížené turistikou také v Zimbabwe, po stopách cestovatele Emila Holuba se vydá v Zambii, přemnožení slonů a jejich následné vybíjení bude sledovat v Botswaně nebo také ukáže mor Afriky, kterým jsou igelitové pytlíky zamořující řeky, souše, přírodu a města v Namibii.

režie a scénář: Václav Chaloupek // **šéfdramaturgyně:** Ivana Pauerová Milošević // **výkonný producent:** Petr Morávek // **kreativní producenti:** Zuzana Trávníčková a Radomír Šofr

Zuzana Trávníčková
Kreativní producentka České televize

„Václav Chaloupek má u diváků obrovský kredit jako člověk, který rozumí zvířatům, má je rád a zasazuje se o jejich ochranu. To se dá vztáhnout i na jeho nový cyklus, který není ve vědeckém slova smyslu přírodopisnou sérií, ale přináší velmi osobní fejetony o jeho oblíbených místech v jižní Africe a o tom, jakou proměnou procházejí."

Radomír Šofr
Kreativní producent České televize

„Václav Chaloupek je dlouhá desetiletí fascinován Afrikou. Zejména africkými zvířaty, ale nejenom jimi. Zajímá ho i krajina, historie ochrany africké přírody, stejně jako místní lidé. Poprvé se s kamerou do Afriky vydal v devadesátých letech, podruhé na začátku nového milénia. Z obou návštěv vytěžil svěbytný osobitý cestopis, který Česká televize vysílala pod názvem Kouzlo Afriky. Potřetí se po vlastních stopách vydal ve dvacátých letech, aby na kameru zachytil velké změny afrického kontinentu, jež plně vystihuje název nového cyklu – Mizející kouzlo Afriky. Jedinečné na tomto cyklu je časosběrné zachycení vybraných afrických míst na časovém oblouku tří desítek let. To se v televizním vysílání běžně nevidí."

 iVysílání

Havel 90: Moc bezmocných

Dokumentární film k 90. výročí narození Václava Havla se odklání od tradičních biografických schémat. Ústředním motivem je jeho esej Moc bezmocných, který v kontextu současné geopolitické krize získává mrazivě aktuální rozměr. Tvůrci staví Havlovo nadčasové varování před ztrátou mravní integrity do kontrastu s dnešním světem digitálních manipulací, populismu a politického pragmatismu. Skrze reflexi mladé a střední generace zjišťují, zda je pro ně Havel inspirací, nebo už jen neživotnou ikonou. Snímek též konfrontuje dvacet let staré, dosud nepublikované rozhovory pamětníků s naší současností a nabízí kritický pohled na střet morálních vizí s populismem a extremismem, které postupně začínají formovat náš svět. „O Václavu Havlovi již vznikla celá řada dokumentů. Nechtěli jsme stavět vznešený pomník ani mechanicky rekapitulovat historii. Hledali jsme formát, který Havlovo myšlení otestuje v realitě současnosti. Chtěli jsme zjistit, jestli má Havel co říct lidem, kteří totalitu nezažili, ale zažívají novou formu bezmoci – v záplavě dezinformací a cynismu. Spolu s tvůrci docházíme k závěru, že Moc bezmocných je až překvapivě aktuálním manuálem k pochopení dnešní postfaktické doby, krize autorit a vzestupu populistických hnutí,“ říká kreativní producentka České televize Rebeka Bartůňková.

režie: Václav Křístek // **scénář:** Čestmír Franěk // **kreativní producentka:** Rebeka Bartůňková // **výkonný producent:** Petr Morávek // **dramaturgyně:** Rebeka Bartůňková // **účinkují:** Pavel Kosatík, Jindřich Šídlo, Jan Dobrovský, Petros Michopoulos, Silvie Lauder, Stanislav Komárek, Jan Rychlík, Lucie Laštíková, Adéla Gjuríčová, Jiří Suk, Anna Freimanová, Tomki Němec a další

Václav Křístek
Režisér

„Podobně hledají, ptají se i naši mladí protagonisté ve filmu – nevyvěšujeme i dnes hesla, kterým sami nevěříme, nespolutopíme se na něčem, čemu sami nevěříme, neúčastníme se rituálů, které jsou vylhané, nežijeme i dnes ve lži? Ale také to, jak moc Václava Havla změnilo, když se z bezmocného stal mocným.“

Čestmír Franěk
Scenárista

„Dokumentární film Havel 90: Moc bezmocných připomíná asi nejznámější a nejslavnější Havlov esej, ve kterém se snažil popsat realitu tehdejší doby a hledal možnost, jak se zdánlivě bezmocný jedinec může postavit mocným. Nedávno to velmi přesně charakterizoval kanadský premiér Mark Carney, když řekl: V roce 1978 napsal český disident Václav Havel esej nazvaný Moc bezmocných, v němž si položil prostou otázku: Jak se komunistický systém udržuje u moci? Jeho odpověď začínala zelinářem. Vedoucí prodejny se zeleninou umístí do výkladu heslo: „Proletáři všech zemí, spojte se!“ Sám tomu nevěří. Nikdo tomu nevěří. Ale přesto to heslo ve výkladu má – aby se vyhnul problémům, dal najevo svou poslušnost, aby měl klid. A protože všichni vedoucí prodejen ve všech ulicích dělají totéž, systém přetrvává. Nejen díky násilí, ale také díky účasti obyčejných lidí na rituálech, které v soukromí považují za vylhané. Havel tomu říkal „život ve lži“. Moc systému se nezakládá na pravdě, nýbrž na ochotě všech lidí chovat se tak, jako by pravdu měl. A z toho také pramení jeho křehkost: stačí, aby jeden člověk vypověděl poslušnost – aby zelinář odstranil heslo – a zdání začíná dostávat trhliny...“

KANÁLY

Kurt Gödel

Prostřednictvím dosud neznámých a nepublikovaných materiálů z osobního archivu Kurta Gödela film vypráví o jeho osudu. Přináší příběh génia bojujícího s duševní nemocí v šíleném 20. století a ukazuje osud člověka, který došel až k samotným hranicím rozumu. Kurt Gödel – jeden z největších logiků všech dob, přítel Alberta Einsteina a rodák z Brna – patří k nejdůležitějším osobnostem vědy 20. století. Jeho věty o neúplnosti nejen ukázaly hranice lidského poznání, ale i konkrétně změnily náš svět. Položily teoretické základy vývoje počítačů, programování a systémů vedoucích k umělé inteligenci. Geniální Gödel se celý život snažil nepodlehnout sílící duševní poruše a také šílenství kolem něj v podobě antisemitismu, nacismu a válek. Dokumentární film sleduje Gödelův život mezi Brnem, Vídní a Princetonem v USA.

režie: Jan Mudra // **scénář:** Markéta Sára Valnohová
// **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček

Dušan Mulíček
Kreativní producent České televize

„Jednou Einstein o Gödelovi řekl, že chodí do práce jen kvůli tomu, aby s ním mohl cestou rozmlouvat. To svědčí o tom, že ho chápal jako rovnocenného k diskusi. A skutečně byl. Oba byli velikány vědy stejné váhové kategorie. Je to jeden z cílů, který chce divákům ukázat náš film. Oba svými objevy zásadně proměnili to, jak chápeme svět. Einstein ve fyzice a Gödel „bohužel“ v každém školákem nemilované matematice a logice. Einstein byl showman, Gödel plachý introvert. Takže Einstein je celebrita, jejíž jméno zná každý a Gödela znají jen studenti matematicko-fyzikálních oborů. Tímto filmem chceme Gödelův příběh dostat k o něco širšímu publiku, k tomu českému už proto, že to byl rodák z Brna. Jeho životní příběh je strhující zprávou o souboji šílenství a rozumu ve 20. století. Minulé století bylo plné úžasných objevů, génů, civilizačního pokroku na jedné straně a válek, vyvražďování a genocid na straně druhé. A Gödel na šílenost 20. století tvrdě doplatil. Rozum tohoto výjimečného a geniálního člověka nakonec ovládla paranoia, která ho stála život.“

Konec jedné éry

Se slzami v očích se loučili s proklínanou i milovanou šachtou, aby zkusili začít nový život. Unikátní sběrný dokument přiblíží poslední rok těžby uhlí na Ostravsku. Po 200 letech se uzavírá poslední funkční důl, což znamená definitivní konec éry, která regionu přinesla jeho slávu a prosperitu. Film přinese syrové a autentické svědectví horníků z jedné party, kteří musí opustit podzemí a začít nový život. Protože každý konec může být zároveň šancí pro budoucnost. „Velmi sugestivní vhled do života jedné hornické party; chlapi, kteří milovali svou práci na poslední šachtě, ji museli uzavřít, vyvézt poslední vozík s uhlím a hledat další cestu svého života. „Já jsem horník, kdo je víc“ už na Ostravsku dávno neplatí – byl to fenomén, který ovlivnil život celého regionu. Kam se bude dále ubírat?“ říká Kreativní producentka České televize Lenka Poláková.

režie a scénář: Marcel Petrov // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

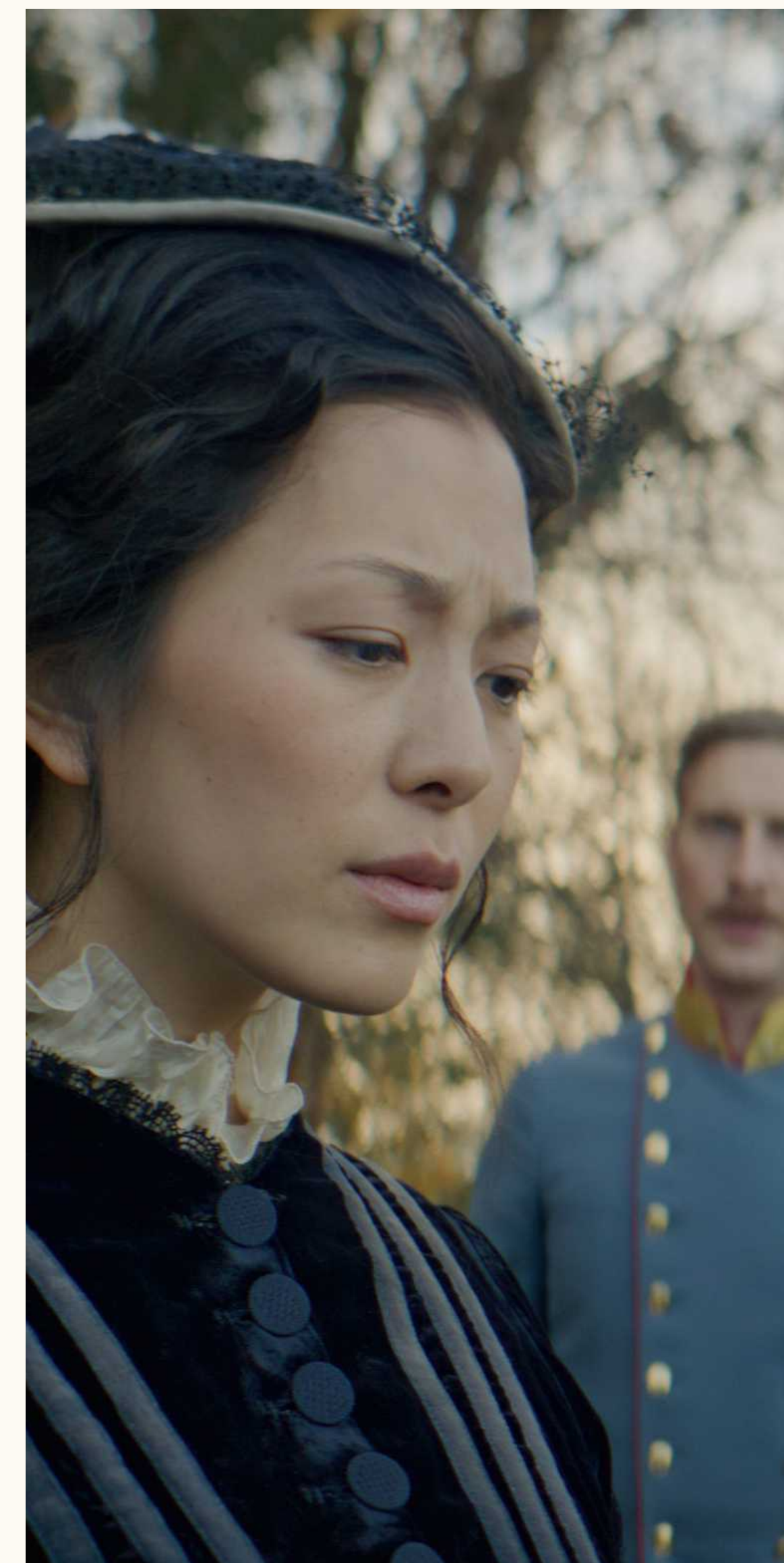

Mitsuko: Hraběnka v srdci Evropy

Mitsuko Aoyama je považována za jednu z prvních Japonek, která na konci 19. století, po více než 250 letech izolace šogunátu, vstoupila na evropskou půdu. Nový domov našla na území dnešní České republiky, v Poběžovicích. Přicestovala v roce 1896 po boku svého manžela, rakouského hraběte a diplomata, Heinricha von Coudenhove-Kalergi. Přestože se Mitsuko během života setkala s japonskou císařovnou nebo papežem, nebyla hybatelkou velkých dějin. Její příběh je osobní lovestory, která se odehrává na pozadí zásadních změn přelomu 19. a 20. století předtím, než starý svět rozbily dvě světové války. Právě proto nám ale může přinést velmi zajímavé svědectví o minulosti, jejíž ozvěnu slyšíme i dnes. „Příběh Mitsuko Aoyamy není jen fascinujícím osudem ženy, která na konci 19. století překročila hranice mezi kontinenty, kulturami i společenskými očekáváními. Je také mimořádně aktuální výpověď o hledání identity, domova a porozumění mezi různými světy,“ říká kreativní producentka České televize Markéta Štinglová.

režie: David Walter Bruckner, Stephanie Ninaus // **scénář:** Stephanie Ninaus // **produkce:** Ranfilm TV & Film Production GmbH // **koproducenti:** ČT, ORF // **výkonná producentka:** Barbora Svobodová // **kreativní producentka:** Markéta Štinglová // **šéfdramaturgyně:** Ivana Pauerová Milošević

Ženy v lahvi

Dokument nabídne velmi otevřenou sondu do světa alkoholických, jež více či méně úspěšně bojují se závislostí. Drogy jsou hlavním tématem ve společnosti. V jejich stínu se ale nenápadně rozmáhá závislost daleko nebezpečnější a smrtelnější. Na následky pití alkoholu každý rok zemře v Česku téměř 7 000 lidí. Alkohol je s námi po generace, přestali jsme jej proto vnímat jako hrozbu a naučili se přehlížet varovné signály. Většinu alkoholiků tvoří muži, ale žen závislých na alkoholu každým dnem přibývá. Pro ženy je daleko těžší se závislostí bojovat. Alkoholismus u žen, především u matek, je hodnocen společností velmi negativně. Je vnímán mnohem kritičtěji než stejný problém u mužů. Autoři chtějí zbořit předsudky vůči ženám alkoholickým a v neposlední řadě podpořit a dodat odvahu těm, co jsou na začátku této cesty a nevidí ze dna své lahve život, jaký by mohly vést. Základem dokumentu jsou konkrétní příběhy tří vybraných žen různých věkových kategorií, všechny mají za sebou několik fází léčby, všechny stále docházejí na terapie s vědomím celoživotního nikdy nekončícího boje se závislostí. Jejich osudy včetně připomenutí předchozích životních peripetií sleduje dokument v průběhu jednoho roku.

režie a scénář: Gabriela Kyselová, Michael Kaboš
// výkonná producentka: Olga Grossmannová //
kreativní producentka: Lenka Poláková // **účinkují:** Barbora Bočková, Michal Kern a další

Lenka Poláková
Kreativní producentka České televize

„Alkoholismus u žen je utajenou tikající hrozbou. Jsou to ženy mezi námi, vzdělané, s rodinami – ne trosky sbírané po ulicích. Přesto často padají až na dno. Jejich příběhy jsou často drásavé, plné bolesti, propadů, ale i vzletů. Velmi si vážím všech našich hrdinek, které byly ochotny se o svou těžkou zkušenost podělit. Věříme, že jejich příběhy mohou být inspirací pro ty, kteří tápají a svou cestu teprve hledají.“

Z PLÁTEN KIN DO TELEVIZE

Amoosed: losí odysea

Existuje něco jako totemové zvíře? A pokud ano, může být jeho volání tak silné, aby i Evropana poslalo na cestu po svých stopách? Režisérka ve své losí odyseji sleduje losem posedlé, takzvaně „olosené“ lidi po celé planetě. Její cesta vede od putujících a utajovaných losů někdejšího Československa, přes ruskou losí domestikaci až po švédská losí safari, kde losi žijí s lidmi přímo v jejich domácnostech, až do vzdáleného Nového Skotska v Kanadě. Nakonec se ukazuje, že to nejspíš byli režisérčini předkové, kdo ji přivedl až do Kanady, kde žije původní indiánský národ Mi'qmaqů, který považuje losy za posvátná zvířata, za duchovní totem, a má důležitou zprávu o zvířatech a přírodě nejen pro režisérku, ale pro celý současný svět.

režie: Hana Nováková // **kamera:** Františka Chlumská, Petr Salaba, Andran Abramjan, Marek Brožek, Sergej Borsuk // **střih:** Soňa Jelínková, Marek Bihůň // **zvuk:** Marek Buranovský // **dramaturgie:** Lucie Králová // **producent:** LaDamplinque // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producentka Věra Krincvajová; Peter Kerekes

Amiřiny děti

Amira Alhariri přijela do Prahy se svým manželem a dětmi a přivezla s sebou nejen něco víc než vzpomínky na život, který museli opustit kvůli válce v Sýrii. Během deseti let sledujeme, jak její rodina čelí výzvě, na kterou se nedá připravit: děti vyrůstají mezi dvěma světy. V každodenních situacích, které v sobě nesou nečekané napětí, vidíme, jak se její dcera rozhoduje mezi nošením hidžábu a snahou zapadnout mezi vrstevníky, jak nejmladší syn začíná mluvit lépe česky než arabsky a jak prostřední děti hledají rovnováhu mezi očekáváním rodičů a svou vlastní, rodící se identitou. Zatímco její manžel buduje malý kebabový podnik a tráví dlouhé hodiny prací, aby rodinu finančně zajistil, Amira se stává její kulturní oporou. Učí děti tradiční recepty, vypráví příběhy z domova a udržuje kontakt s příbuznými rozptýlenými po světě.

režie, scénář: Markéta Ekrt Válková // **kamera:** Matěj Piňos, David Cysař, Vojtěch Lukeš, Jan Šimánek // **střih:** Josef Krajbich // **hudba:** Clarinet Factory // **zvuk:** Viktor Ekrt, Miroslav Chaloupka // **producent:** Negativ // **koproducent:** Česká televize – kreativní producentka Kateřina Ondřejková

Při zemi

Uprostřed české krajiny poškozené odlesňováním kosí Pavel tiše louky, chrání vzácné rostliny a obnovuje rašeliniště. Klára spolu se svými čtyřnohými společníky prochází terén a pátrá po příčinách úhynu dravců. Když objeví otrávené tělo chráněného orla mořského, začíná napínavé vyšetřování, které odhaluje znepokojivou přítomnost sériového traviče. Jak pátrání postupuje, snímek se stává napínavou sondou spojující environmentální dokument s rytmem kriminálního thrilleru a nutí nás se zamyslet nad rolí člověka v prostředí, které se ocitá na hraně nenávratného vymizení. Jsme schopni znovu probudit své smyslové vnímání a vidět svět, ve kterém žijeme, z perspektivy celku, nikoli z pohledu dominance jednoho druhu?

režie, námět, kamera: Tomáš Elšík // **dramaturgie:** Tomáš Potočný, Kristina Elšíková // **střih:** Mariana Kozáková // **zvuk:** Dominik Dolejší // **hudba:** Šimon Herrmann // **producent:** Frame films // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producentka Věra Krincvajová; i/o post

Vtáčnik

Vtáčnik je malý kopec na okraji Bratislavy, který ještě před několika desítkami let zdobily vinice a lesy. Pro režiséru, stejně jako jeho další původní obyvatelstvo, představoval kdysi malebnou oázu klidu, v níž se ukrývali ptáci. Dnes ho však jeřáby a bagry developerských firem mění k nepoznání. Osobní dokument vyprávěný z detailní lidské i ptačí perspektivy skládá nestrannou mozaiku rozmanitých, často konfliktních výpovědí a představ o tom, jak by měl život na takovém místě vypadat. Otázky o ekonomických zájmech a snaze vést kvalitní život v souladu s přírodou se střetávají s autorčinými vzpomínkami na její dětství.

režie: Eva Križková // **námět:** Eva Križková, Tereza Križková // **kamera:** Martin Jurči // **střih:** Hana Dvořáčková // **zvuk:** Tobiáš Potočný // **hudba:** // **sound design:** Martin Ožvold // **dramaturgie:** Jan Gogola // **producent:** Dayhey // **koproducenti:** Film & Sociologie; Rozhlas a televízia Slovenska; Mandala pictures; Česká televize – kreativní producentka Martina Šantavá

Popel

Středoškolský profesor a vášnivý historik Unai Eguia se společně s Antónem Gandariasem vydává napříč Evropou, aby zjistili více o osudu Antónova strýce, který beze stopy zmizel během druhé světové války. Pátrání, které je přivede z Baskicka až do Prahy, odhalí příběh někdejšího ředitele krematoria v pražských Strašnicích, Františka Suchého a jeho syna. Těm se s nasazením vlastního života podařilo uchovat jména a popel více než 2 200 obětí nacistického režimu, které byly v krematoriu zpopelněny. Mezi nimi nachází Španělé i ztracené ostatky svých předků, po nichž byly před osmdesáti lety ve frankistickém Španělsku pečlivě zahlazeny všechny stopy. Dokumentární film odhalující tajemství strastiplné cesty hrdinů deportovaných do koncentračního tábora Hradištka u Prahy doplňují působivé animace.

režie: Oier Plaza // **scénář:** Garazi Velasco // **kamera:** Lander Andonegi // **střih:** Hannot Mintegia // **zvuk:** Ivan Horák // **animace:** Kote Camacho // **hudba:** Aitor Etxebarria // **producent:** FMK Filmak // **koproducenti:** Cinepoint; Babel Doc; Česká televize – kreativní producentka Markéta Štinglová; i/o post

Z PLÁTEN KIN DO TELEVIZE

ČT art

„ČT art patří kvalitou k tomu nejlepšímu na českém televizním trhu. Na podzim chceme tuto pozici nejen potvrdit, ale přinést divákům ještě víc výjimečné kultury.“

– Tomáš Motl, výkonný ředitel ČT art / šéfdramaturg

Liběna Rochová: Sochy v pohybu

Negativy z popelnice

Šéf

Knižní kód

Příběhy českých alb

Literární místopis

Představit Česko jako místo ke čtení si klade za cíl třináctidílný cyklus Literární místopis. Ukáže, že příběhy a jejich tvůrci se nerodí a nežijí jen na jednom místě, ale že romány, spisovatele nebo básně najdeme v celé zemi. Co díl, to kraj. Téměř v každém z nich se spisovatel Jaroslav Rudiš potká se dvěma místními současnými autorkami či autory daného regionu nebo připomene jeho slavné rodáky. Například v dílu ze Zlínského kraje vystupuje Kateřina Tučková, autorka Žitkovských bohyň. Nejen na román Hana zavzpomíná Alena Mornštajnová ve Valašském Meziříčí. Ludvíka Vaculíka připomenou v Brumově jeho synové Jan a Ondřej, o Kunderově Žertu bude řeč s literátem Josefem Holcmanem v krajině kolem Uherského Hradiště.

režie: Petr Smělík // **scénář:** Markéta Sára Valnohová // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček // **dramaturgyně:** Nora Obrtelová

Dušan Mulíček
Kreativní producent České televize

„Spolu s Jaroslavem Rudišem, nadšeným a sečtělým průvodcem, může divák projít kraje České republiky stránku po stránce. Země zapsaná v literatuře a romány a jejich hrdinové vepsané v krajině, o tom je tento cyklus. Setkání Jaroslava Rudiše se současnými spisovateli na místech, kde se jejich příběhy odehrávají, mají silnou energii. Ať už jde o návštěvu Rozpůleného domu s Alicí Horáčkovou, setkání v Žitkové s Kateřinou Tučkovou nebo o procházení se nad Starou Karvinou propadlou do země s Karin Lednickou. Podobně silnou atmosféru ale nesou i místa spojená se slavnými klasiky jako je Kafkova Siřem, Šumava Adalberta Stiftera a Karla Klostermanna nebo podhůří Jizerských hor Otfrieda Preußlera. Tato jména nejsou v cyklu vedle Haška, Hrabala, Boženy Němcové a dalších klasiků omylem. Naopak vracejí slavné, německy píšící autory narozené v českých zemích do krajiny české literatury.“

Knižní kód

Česká republika se stala oficiálním čestným hostem Frankfurtského knižního veletrhu pro rok 2026. Pro českou literaturu je to nejvýznamnější mezník po roce 1989, který pro ni bude mít i do budoucna zásadní mezinárodní dopad. Česká televize k této prvořadě kulturní události roku připravila osmidílný cyklus s názvem Knižní kód. Moderátor pořadu Michael Rozsypal si do každého dílu pozve tři osobnosti českého literárního světa, které mají k tématu co říci. A zdaleka se nebude řešit jen česká účast na frankfurtském veletrhu. Autoři cyklu rozšířili jeho téma na celou takzvanou českou světovou literaturu, tedy tu část české literatury, které se podařilo překročit jazykové hranice a která už žije v cizojazyčných překladech na mezinárodní knižní scéně. Knižní kód shrne, které proudy české literatury se nejčastěji překládaly a přes jaké jazykové oblasti se česká literatura do světa dostává. Srovná různé světové knižní veletrhy a probere i nejdůležitější domácí knižní akce. „Každý díl je věnovaný jednomu určitému tématu nebo profesi, které s exportem české literatury souvisí. Ať už jde o bohemisty – zahraniční překladatele z češtiny, kteří zpřístupňují české knihy mezinárodnímu publiku, anebo literární agenty, kteří české autory dokáží na světové trhy prosadit. Knižní trh je nečekaně propracovaný organismus a náš cyklus se ho snaží pro diváky srozumitelně a atraktivně prozkoumat,“ říká dramaturg a autor projektu Radomír Šofr.

režie: David Slabý // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **dramaturg, autor cyklu a kreativní producent:** Radomír Šofr // **průvodce:** Michael Rozsypal

Michael Rozsypal Průvodce

„Přijde mi velmi zajímavé, že se v osmi dílech můžeme podrobně ponořit do hlubin knižního byznysu, podívat se na to, jakým způsobem pracují se svými díly autoři, jak důležitý je marketing, knižní ceny, jak fungují a jak nepostradatelní jsou překladatelé a literární agenti, a vlastně trochu poodhalit mezifázi mezi napsáním samotného díla a okamžikem, kdy se kniha dostane k zahraničním čtenářům. Myslím si, že Frankfurtský knižní veletrh je skvělou příležitostí podívat se na to, jak funguje knižní byznys a co všechno se pod ním skrývá. Hostů se nebudu ptát jen na odborné věci, ale zajímají mě také informace ze zákulisí. Budu se tedy ptát třeba i na to, jestli na knižních veletrzích a festivalech mohou vznikat přátelství a zda se ty nejdůležitější obchody v uvozovkách pečou mimo veletržní sály.“

Štěpán Rak: Kytarové mosty

Intimní portrét výjimečného hudebníka, skladatele a pedagoga Štěpána Raka, který se prostřednictvím hudby vyrovnával s osudem adoptovaného dítěte, hledal své biologické kořeny a formoval svou uměleckou identitu. Film sleduje jeho životní cestu od dětství přes vrcholná období tvorby až po smíření s vlastním původem. Dokument je rozdělen do čtyř kapitol, které představují Raka ve věku 20, 40, 60 a 80 let. Kombinuje výpovědi Štěpána Raka a jeho syna Jana Matěje Raka s archivními záběry, fotografiemi a hudebními ukázkami. Hudba samotného protagonisty tvoří nedílnou součást filmu. Štěpán Rak je první vysokoškolský profesor kytary v České republice, jmenovaný prezidentem Václavem Havlem. Jeho kariéra zahrnuje sólové vystoupení na moskevské konzervatoři P. I. Čajkovského, spolupráci s legendami českého folku (Šafrán), pedagogickou činností i mezinárodní koncertní aktivitou. Je autorem desítek skladeb, včetně cyklu „24 Paganiniho capriccií pro kytaru“, „Terra Mystica“ či „Variací na téma J. S. Bacha“. Jeho inovativní technika – tzv. Rakovo tremolo – ovlivnila generace kytaristů. „Nechceme jen mapovat životní dráhu výjimečného hudebníka. Chceme ukázat, jak hudba může být cestou k sobě samému, k pochopení vlastního osudu a k nalezení vnitřního klidu,“ říká režisér Jiří Vondrák.

režie a scénář: Jiří Vondrák // **výkonná producentka:** Diana Tuyet-Lam Nguyen Kosinová // **kreativní producenti:** Svatava Šenková, Patrick Diviš // **účinkují:** Štěpán Rak, Jiří Suchý, Alfréd Strejček, Jitka Molavcová, Wabi Ryvola, Lenka Filipová, Jaroslav Hutka a další

První dojem

Dvanáctidílný cyklus zachycuje první dojmy z návštěv předních německých autorů v českých městech, kde vznikly jejich povídky. Nabízí osobní pohled na místa, kulturu i společnost a otevírá česko-německý dialog.

režie: Haruna Honcoopová // **výkonný producent:** Diana Tuyet-Lam Nguyen Kosinová // **kreativní producent:** Patrick Diviš

Příběhy českých alb

Osmidílný dokumentární cyklus, v němž průvodce Milan Cais nahlíží do zákulisí vzniku osmi kultovních českých hudebních alb populární hudby od 90. let do současnosti, která nejen ovlivnila tuzemskou hudební scénu, ale formovala i celé generace fanoušků a muzikantů. Propojení osobních příběhů interpretů a peripetii vzniku konkrétního alba, unikátních dobových archivních materiálů a zároveň představení klíčového hudebního studia, v němž byla nahrávka realizována. První díl se bude věnovat Vladimíru Mišíkovi a jeho albu Jednou tě potkám (2019), druhý Lence Dusilové a albu Baromantika (2011), třetí Prago Union a albu HDP (2005), čtvrtý Ewě Farné a albu Umami (2021) a pátý kapele Priessnitz a albu Hexe (1994). Šestý díl představí album Why Be In When You Could Be Out (2000) kapely Monkey Business, sedmý Made In Valmez (1991) Mňágy & Žďorpa a osmý album Corrida (2006) kapely Kabát.

režie: Šimon Šafránek // **scénář:** Jan Vedral // **výkonná producentka:** Jarmila Hoznauerová // **kreativní producentka:** Kateřina Ondřejková

Stivín, improvizovaný portrét

Režisérka Markéta Ekrt Válková představuje originálně pojatý dokumentární film věnovaný jedné z nejzajímavějších postav současné hudební scény – bytostnému improvizátorovi, jazzmanovi, multiinstrumentalistovi a skladateli Jiřímu Stivínovi. Dokument přináší unikátní kombinaci Stivínových osobních filmových záznamů, rozhovorů s hudebníky, kolegy, přáteli i rodinnými příslušníky a inscenovaných situací, v nichž se Stivín vrací ke své původní profesi kameramana a na okamžik se s kamerou v ruce stává režisérem vlastního života. V roli jeho mladšího já se objeví herec Ondřej Nosálek. Hlavní myšlenka filmu spočívá v pojetí improvizace jako životní filozofie. Stivínova schopnost nacházet hudbu v každodennosti, bezprostřednost a téma umělecké svobody jsou všudypřítomné. Ať už v linii jeho hudební kariéry od free jazzu přes osobité pojetí vážné barokní hudby až po mezioborové improvizací setkání, z nichž je patrné, že Stivín stále dokáže inspirovat nové generace, nebo v osobním životě, jak dokládají rodinná setkání či rozhovory s vnučkou v domácí expozici plné hudebních nástrojů, fotek a vzpomínek. Mozaika Stivínova životního příběhu a umělecké cesty ukazuje portrét muže, který celý život hledal svobodu a nenechal se spoutat.

režie a scénář: Markéta Ekrt Válková // **výkonný producent:** Roman Blaas // **kreativní producentka:** Martina Šantavá // **účinkují:** Jiří Stivín, Waldemar Matuška, Jan Malíř, Milan Chladil, Michael Kocáb, Markéta Sládková, Ondřej Konrád a další

Negativy z popelnice

V autorsky pojatém dokumentárním snímku se režisér Josef Císařovský věnuje fenoménu starých fotografií, zachycených zejména na dobových negativech větších formátů, a to všech žánrů – od motivů rodinného života, přes fotografie zaznamenávající zajímavé společenské události, počátky automobilismu, pracovní i vojenskou tematiku, krajinu, architekturu až po soukromé akty. Film se opírá o soukromou sbírku fotografa Martina Wágnera, který nacházení starých negativů věnuje všechen svůj volný čas. Jeho sbírka dnes čítá více než milion snímků pocházejících z různých pozůstalostí, nákupů po bleších trzích, ale i nálezů u popelnic. Dokument přibližuje způsoby, jak lze ještě dnes najít a zachránit fotografické negativy, jak se kolem starých fotografií vytvářejí skupiny nadšenců, kteří si mezi sebou vypomáhají ve snaze identifikovat realitu zachycenou dávno nežijícími fotografy, ať už profesionálními, nebo amatérskými. Kromě sbírky starých fotografií obsahuje dokumentární film i vlastní fotografickou tvorbu Martina Wágnera, konkrétně zaznamenání jeho cest na blízký i dálný východ bývalého sovětského Ruska. „Velké dějinné zvraty a události, stejně jako války, katastrofy, povodně, zemětřesení, státní vítězství i prohry se vždy dotýkají celé společnosti, a tak jsou na ně namířeny hledáčky profesionálních reportérů, filmařů i fotografů. Ale o životě obyčejných lidí rozhodují pomíjivé vteřiny, obyčejné momentky, osobní rozhodnutí, soukromé vztahy mezi fotografujícím a fotografovanými. Ty se nepodaří zachytit v úplnosti nikdy. Proto

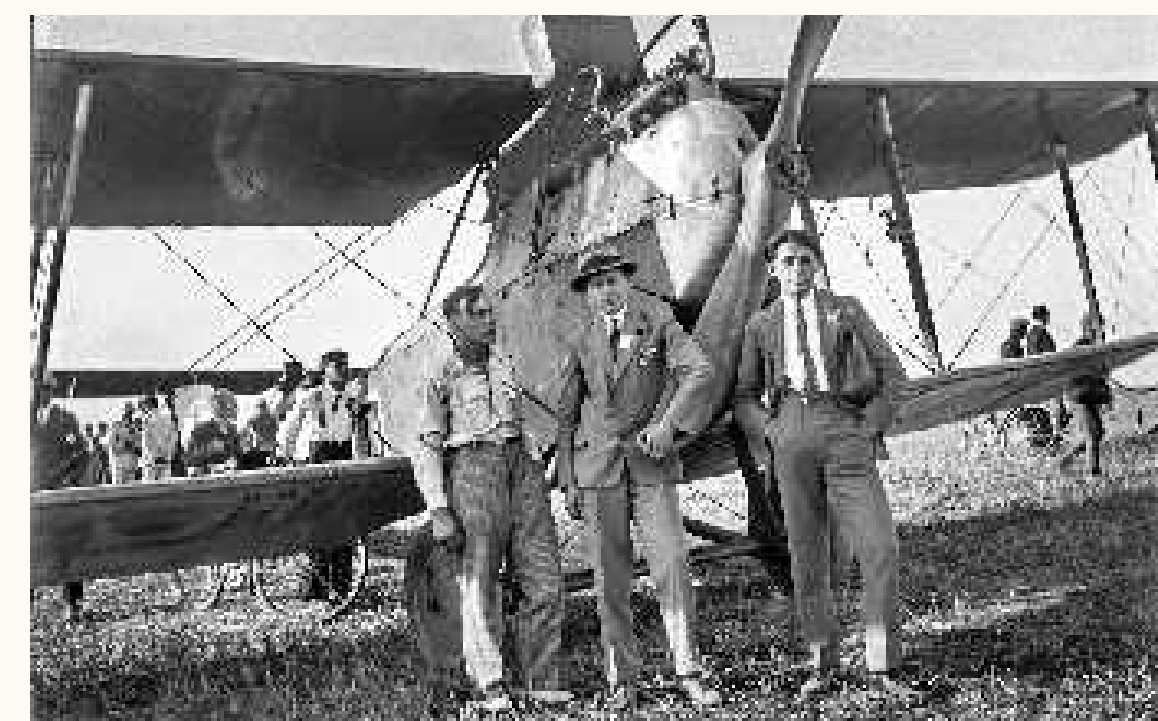
je každá taková nalezená fotografie cenná. A třebaže je tato zapomenutá minulost neviditelná a nevratná, zasahuje nás jak svými osvity, tak i vrženými stíny,” říká režisér Josef Císařovský.

režie a scénář: Josef Císařovský // **šéfproducent:** Petr Morávek // **výkonný producent:** Petr Morávek // **dramaturg a kreativní producent:** Radomír Šofr // **kamera:** Michal Němec // **hudba:** Clara Císařovská // **účinkují:** Martin Wágner, Jaroslav Antoš, Josef Hník, František Liška, Josef Moucha, Michael Pospíšil a další

Radomír Šofr
Kreativní producent České televize

„Za řadou snímků i celých kolekcí stojí tajemné příběhy. Přímou v našem dokumentu jsme rozklíčovali okolnosti vzniku velké série portrétů holčičky, později mladé slečny, která byla systematicky fotografována od narození téměř do dospělosti. Podařilo se odhalit, kdo byla onou portrétovanou, jak se jmenovala, ve které době žila a kdo fotografie pořídil. Víc ale prozrazovat nechci, aby se diváci měli na co těšit. Takových rozřešených a fascinujících příběhů je ale v dokumentu Josefa Císařovského více.”

Skleněný svět Martina Janeckého

Sklo je vizuálně vděčný materiál, je z něho cítit křehkost a zároveň napětí. Jméno skláře Martina Janeckého dnes rezonuje nejen v českém uměleckém prostředí, ale především v tom světovém. Toulání po sklářských studiích ve světě, kdy pracoval mnohdy za stravu a gauč, vyměnil za stálé místo vlastní sklárny. Huť stojí v centru Prahy a oživuje tak malostranského genia loci.

režie a scénář: Petra Všelichová // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

Pyramida snů – Příběh Oceánu

Dokumentární film sleduje příběh kapely Oceán jako oblouk osobního i společenského hledání svobody: od setkání kluků na základních a později středních školách v Českých Budějovicích, přes první syntezátorové jiskry ve zkušebně v zahradním domku, triumf na Rockfestu 88, euforii vítězství nad režimem a západní úspěch, až k rozchodu na vrcholu, duchovnímu úniku a návratu po letech už bez hlasu Petra Muka. Osu snímku tvoří tři ústřední linky: Cesta hudby – jak novoromantický elektronický zvuk prorostl do českého popu a dodnes rezonuje. Cesta lidí – vzájemné vazby čtyř muzikantů, Mukův zápas s duší, bratrská síť Vozáryových a citové partnerství s fanoušky. Cesta Petra Muka – od introvertního a duchovně založeného lídra nezávislé skupiny přes modlu tisíců fanoušků po muzikály a střední proud; vnitřní boj s duševní poruchou a předčasná tragická smrt.

režie: Radim Špaček // **scénář:** Pavel Kučera // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Kateřina Ondřejková

Milan Hein, principál

Bilanční dokumentární film vznikl u příležitosti 80. narozenin Milana Heina, muže, který si navzdory době a předsudkům vybojoval vlastní prostor svobody – v umění, v lásce i v životě. Divadlo Ungelt, jehož je principálem, je ve filmu představeno nikoli jako instituce, ale jako Heinův „obývací“: komorní sklepní prostor, kde se pracuje s intimní energií a důrazem na lidský příběh. Heinova filozofie je jednoduchá: herec se nemá líbit, herec má být pravdivý; divák nemá jen „přežít“ představení, má si odnést zážitek. Kamera vstupuje do nejniternějšího zákulisí divadla, sleduje principála v každodenním provozu, v kontaktu s personálem i herci a zachycuje rodinnou atmosféru místa, kde si všichni tykají. Film zároveň otevírá Heinovy kořeny a identitu. Návrat do Hranic na Moravě je cestou k rodinné historii: židovská likérka Fisher-Hein, znárodněná komunisty, předci zavraždění v Osvětimi, kameny zmizelých i současná snaha o památník v místě rodného domu. Židovství a homosexualita, dříve dvojí handicap, se proměňují v otevřeně přijatou součást osobnosti – bez exhibice, s vědomím ceny svobody.

scénář: Tomáš Vápeník // **režie:** Petra Nesvačilová // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **vedoucí produkce:** Tereza Papalová // **dramaturg a kreativní producent:** Radomír Šofr // **účinkují:** Milan Hein, Martin Šimek, Jiří Langmajer, František Němec, David Švehlík, Vilma Cibulková a další

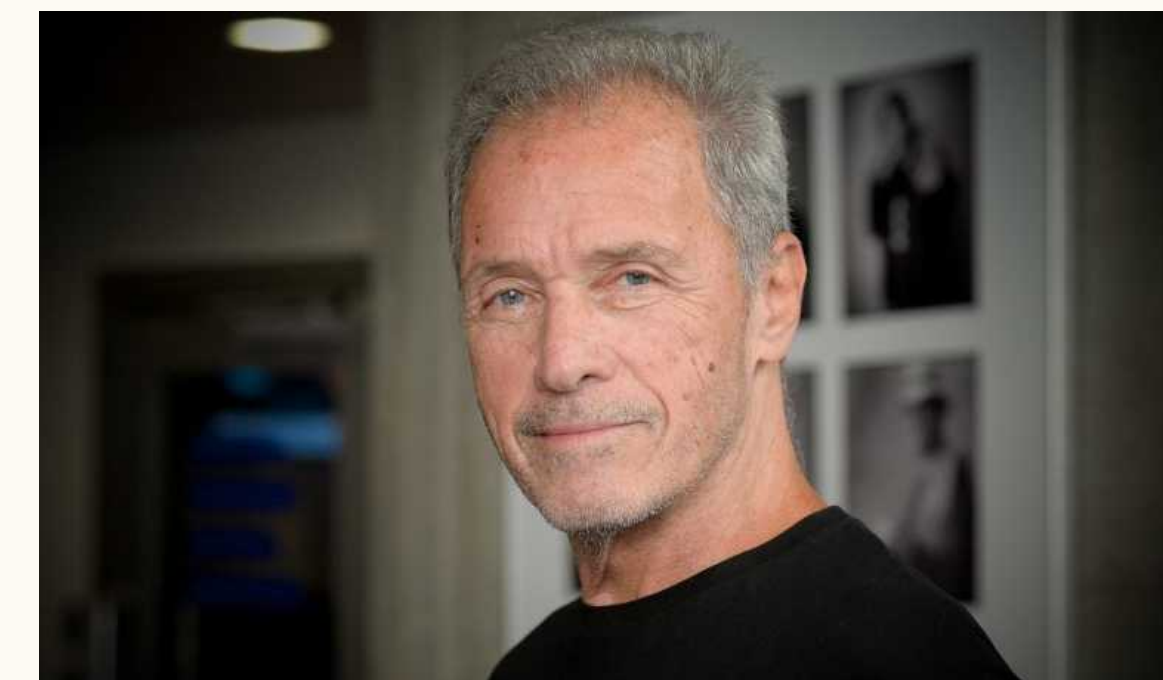
Petra Nesvačilová
Režisérka

„Pro mne je režie tohoto filmu srdcová záležitost. Divadlo Ungelt pro mne jako herečku je domovská scéna, a proto jsem ráda, že mohu divákům nabídnout film, který je příběhem velkého snu, rodinného odkazu a naplněné lásky.“

Radomír Šofr
Dramaturg ČT art

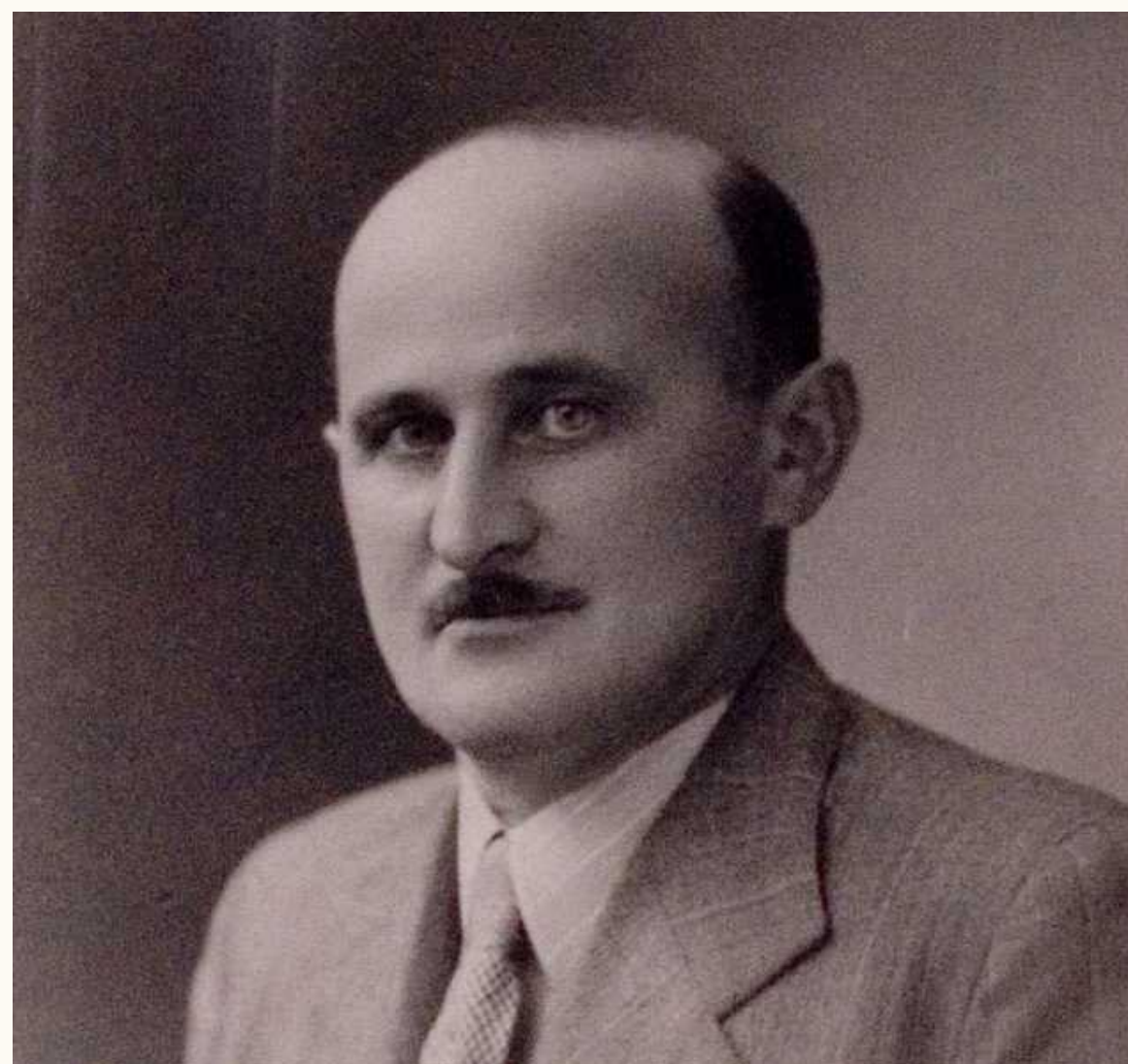
„U kulturních portrétů je důležité, aby portrétovaný umělec měl za sebou nezpochybnitelné a časem prověřené dílo. To je v tomto případě naplněno mimo jakoukoliv pochybnost. Ale to samo o sobě nestačí. Je zároveň potřeba, aby portrétovaná osobnost mohla nabídnout jedinečný životní příběh, který může inspirovat a dotknout se divákova srdce. A právě takový životní příběh plný osobního odhodlání a nezrazování vlastních postojů může Milan Hein nabídnout.“

Antonín Raymond – architekt, dobrodruh, světoběžník

Dokumentární film o životě a díle oceňovaného světoznámého architekta Antonína Raymonda (1888–1976), považovaného za zakladatele moderní architektury v Japonsku. Kladenský rodák Antonín Raymond (vlastním jménem Reimann) patří mezi nejzajímavější české architekty 20. století. Žil v letech 1888 až 1976. Paradoxně je mnohem známější v zahraničí než u nás doma. Proslul jako nadšený stoupenec staveb ze železobetonu i jako zakladatel moderní japonské architektury. Byl velmi pracovitým architektem, tvořil téměř sedmdesát let a podepsal se na celé plejádě staveb nejen v Japonsku a USA, ale také v Indii a na Filipínách. Ve své době byl dokonce považován za rivala Le Corbusiera. Do USA Raymond odjel ještě v době studií architektury na pražské technice. Svou kariéru začal v ateliéru Casse Gilberta během stavby prvního mrakodrapu v New Yorku, poté byl asis-

tentem Franka Lloyda Wrighta v Tokiu při stavbě proslulého Imperial Hotelu. Tato slavná stavba odolala ničivému zemětřesení v roce 1923, čímž zajistila architektům věhlas. S postupujícími léty, prožitými v Japonsku, se na tvorbě Antonína Raymonda začala projevovat určitá pokora k tradičnímu japonskému stavitelství. Vedle rozsáhlých betonových komplexů se u něj objevovaly projekty řady soukromých dřevěných domů, u nichž zaujaly excelentně propojené prvky východní a evropské kultury. Raymond se vedle úspěšné tvorby vždy angažoval i v politice. Pocházel z židovské rodiny (jeho bratři byli oběťmi holocaustu), za první republiky vykonával funkci českého konzula v Japonsku. Druhou světovou válku prožil ve Spojených státech. Po skončení války, během níž bylo fašistické Japonsko silně zasaženo americkými bombami, nabídl Antonín Raymond generálu MacArthurovi pověřenému obnovou Japonska své služby. V prvních poválečných letech se podílel na obnově infrastruktury, později obnovil v Tokiu svůj ateliér, který má nejdelší tradici v Japonsku. Poslední roky života prožil na své farmě New Hope v Pensylvánii, která dnes slouží veřejnosti jako muzeum. „O Antonínu Raymondovi jsem se doslechla v Japonsku už před třiceti lety, kdy jsem tam natáčela předešlé filmy. Informace o něm mi připadala sice zajímavá, ale ne tak nosná, protože mi bylo řečeno pouze to, že postavil v Tokiu společně s F. L. Wrightem hotel Imperial. Nic víc, nic míň. Až teprve po dlouhých letech mě na něj upozornil jeden z pracovníků japonské ambasády v Praze s tím, že ateliér, který A. Raymond v Tokiu založil, patří k nejstarším v Japonsku a navíc, že od roku 2011 se podílí s Raymondovým rodným městem Kladnem na pořádání soutěže pro naše studenty architektury. Teprve tato konkrétní informace mě přivedla na myšlenku zjistit, jaká díla kladenský rodák v Japonsku vytvořil a do jaké míry z něj mohou čerpat inspiraci jeho dnešní následovníci. Postupně jsem spolu s Raymondovým dílem odhalovala i jeho charakter, na němž mě upoutalo především jeho zaujetí prací, odvaha kombinovat zdánlivě nesrovnatelné a jeho tvrdá až odvážná povaha, díky níž se vyrovnal s několika životními zvraty,“ říká režisérka Olga Strusková.

scénář a režie: Olga Strusková // **výkonný producent:** Petr Morávek // **kreativní producent:** Radomír Šofr // **koproduct:** Marian Schüller // **účinkují:** David Vávra, Osamu Okamura, Zdeněk Lukeš, Irena Veverková a žák Antonína Raymonda Shigefumi R. Tsuchiya

Radomír Šofr Kreativní producent České televize

„Velké postavy české kultury, které se dokázaly prosadit v celosvětovém měřítku, jsou vděčným námětem pro dokumentární tvorbu na ČT art. V případě architekta Antonína Raymonda však nejde jen o objektivně zdařilé a nadčasové architektonické projekty, ale též o nesporně nespoutanou a dobrodružnou povahu, která ho přivedla ke kosmopolitnímu věhlasu a projevila se tím, že se angažoval i v politice a diplomacii, a to v nečekaně vysoké míře. Je to plnokrevný příběh, který umí napsat jenom život sám, a tento dokumentární film ho pro diváky České televize s obrovským zaujetím odhaluje.“

Karel Cudlín

Karel Cudlín je jedním z nejvýznamnějších českých dokumentárních fotografů. Půl století zaznamenával světy, které mizely: dělnické čtvrti, romské komunity, odchod sovětských vojsk, každodenní život na Ukrajině, rozmanité tváře Izraele. Fotil Václava Havla, Dalajlamu i lidi beze jmen. A nikdy nepřestal. Režisérka Bára Kopecká sleduje Karla Cudlína v pohybu – při přípravě knihy o Izraeli, instalaci výstav, hledání v archivu plném banánovek s nápisy „Odsun vojsk“ nebo „Lucerna“ a nechává ho vyprávět o fotografii jako o jediném způsobu, jak zadržet čas. Film ale není jen portrétem jednoho fotografa. Je také svědectvím o půl století české a středoevropské historie viděné pohledem člověka, který byl u toho a stačil to vyfotit.

režie a scénář: Bára Kopecká // **výkonný producent:** Roman Blaas // **kreativní producentka:** Martina Šantavá

Signály Magdaleny Jetelové

Dokumentární portrét Magdaleny Jetelové, jedné z nejvýznamnějších českých umělkyní světového formátu, která letos oslaví 80. narozeniny. Fragmenty jejího života a díla skládají dohromady obraz výjimečné ženy, která po desetiletí posouvá hranice současného umění – od monumentálních dřevěných objektů přes práci s krajinou, laserem a satelitními signály až k dialogu s Měsícem. Osobní vzpomínky, filozofické rozhovory i návraty na místa zásadních realizací odhalují příběh emigrace, svobody a odvahy neustále překračovat hranice možného.

režie a scénář: Jakub Kučera // **výkonný producent:** Roman Blaas // **kreativní producentka:** Martina Šantavá

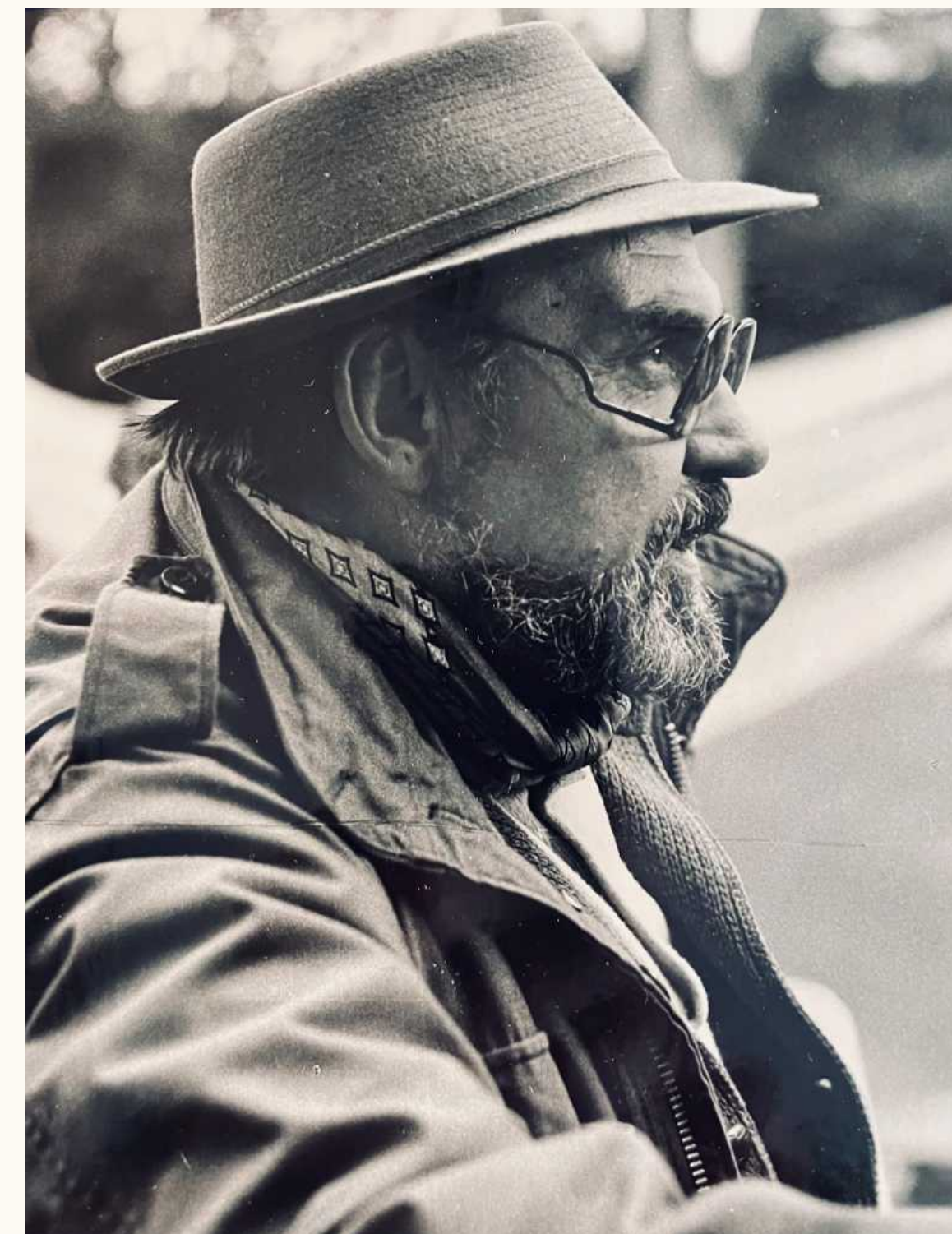

Šéf

Dokument, který originálním způsobem představí neobvyčejný, tvůrčí život Vladimíra Síse, zvláštní, doslova multispektrální osobnosti. Werichovská postava zjevem, hlasem i rozumem, která vzbuzovala takový dojem, že mu nikdo neřekl jinak než „ŠÉF“.

režie a scénář: David Sís // **výkonná producentka:** Olga Grossmannová // **kreativní producentka:** Lenka Poláková

Liběna Rochová: Sochy v pohybu

Příběh Liběny Rochové je příběhem talentu, odvahy a celoživotního hledání vlastní cesty. Autorský dokumentární portrét jedné z nejvýznamnějších osobností českého designu sleduje ženu, která dokázala překročit hranice módní tvorby a vytvořit svébytný svět na pomezí umění, řemesla a osobní výpovědi. Prostřednictvím vzpomínek, současného pozorování i vizuálně stylizovaných sekvencí odkrývá film zdroje její inspirace, tvůrčí energie i životní filozofie. Film sleduje klíčové životní etapy Liběny Rochové – od dětství poznamenaného událostí, která zásadně ovlivnila její vztah k životu, přes mezinárodní kariéru módní návrhářky a dlouholeté pedagogické působení až po současné projekty s humanitárním přesahem. Postupně se před námi skládá portrét ženy, která dokázala propojit řemeslnou preciznost s uměleckou vizí a vytvořit osobitý tvůrčí jazyk na pomezí módy, sochařství a volného umění. Výsledkem není klasický životopisný dokument, ale filmová meditace o smyslu tvorby, vztahu mezi prací a svobodou, odvaze jít vlastní cestou a hledání osobního mistrovství. Filmová pocta Liběně Rochové bude mít premiéru v září 2026 u příležitosti jejích 75. narozenin.

scénář a režie: Jakub Jahn // **kamera:** David Markovič
// **střih:** Michael Böhm // **dramaturgie:** Martin Polák
// **produkce:** Martin Starová, Tereza Kristýnová // **kreativní producentka:** Svatava Šenková

Liběna Rochová: Všechno souvisí se vším

V dokumentu mluvíte kromě práce také o soukromí. Jaký to byl pocit?

Když prožíváte zlomové okamžiky v životě, které jsou až tragické, tak o nich musíte mluvit. Je to jistá terapie. Nějakou dobu mi trvalo, než jsem dokázala tyto věci říkat nahlas, protože v některých případech jsem měla pocit, že jsem selhala, ač to nebyla pravda. Na druhou stranu asi bych nedělala takovou práci, jako dělám, kdybych neprožila to, co jsem prožila. Všechno souvisí se vším. Já jsem opustila velmi slibnou kariéru ve světě fashion businessu v 90. letech, protože jsem chtěla být svobodná, chtěla jsem být nezávislá na trendech a šla jsem si svou cestou.

Proměnil se váš pohled na vaši tvorbu?

Ne, protože všechno člověk dělá nějak opravdově. Každá kolekce je silná ve smyslu toho, že mě to požíralo. Nejsou to kolekce jenom šatiček, dělat trendové kolekce, to bych uměla, ale to mě nebaví. Do každé kolekce jsem dávala něco navíc. Měla jsem pocit, že tvořím,

že dělám sochy v pohybu. A měla jsem podporu několika lidí ze světa, kterých si velmi vážím. Ti mi vždycky dali impuls zůstat na své vlastní, všestranné cestě a nedělat jen konfekci, ale zachovat si ten výtvarný pohled na oděv.

Premýšlela jste nad tím, že se v dokumentu najednou uvidíte očima někoho jiného?

Přála jsem si, aby dokument byl opravdový, aby byl takový, jak já žiju. Neměla jsem obavy, protože jedna věc je, jestli na té obrazovce vypadám hezky nebo méně hezky, tak se podívám: no tak, lepší už to nebude, dobrý. Tak co s tím budu dělat? Nechám to být, to je život. Co se týká obsahu, mám důvěru. Nemám se za co stydět.

Veřejný prostor Františka Skály

Na hravé cestě veřejným prostorem s jedním z nejvšestrannějších českých umělců Františkem Skálou je možné vidět svět jinak. S humorem, vážností i sebeironií nechává výtvarník, performer a hudebník výjimečně nahlédnout do mnoha pomyslných dveří, za nimiž se nacházejí krása v nedokonalosti, poezie v obyčejnosti, otisky rukou v plynutí času a radost z tvorby jako způsob života. Tvůrčí energie Skály je cítit i z procesu vzniku monumentální sochy psa Vulpes Gott od tvorby modelu po cestu lodí po Labi na vernisáž v Drážďanech. Dějem se prolínají umělcovy deníky a objekty ve veřejném prostoru, včetně jeho první sochy v zámeckém parku Veltrusy, Prastánku nebo Rajské zahrady na Sluňákově.

scénář a režie: Petr Slavík // **kamera:** Michal Černý // **2. kamera:** Petr Slavík, Jan Kadeřábek // **časosběrné záběry:** Vladimír Hamouz // **střih:** Vladimír Bezděk // **zvuk:** Miroslav Hřebejk // **dramaturgie:** Nataša Slavíková, Alice Růžicková // **hudební dramaturgie:** Petr Slavík // **producent:** Phoenix // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producentka Martina Šantavá; i/o post // **účinkují:** František Skála, Miroslav Petříček, skupina Třaskavá směs, dechová hudba Provodovjané

Dvě deci tuše

Dvě deci tuše je dokumentární film Ester Geislerové o potřebě zmapovat, obsáhnout a pochopit život a osobnost jejího předčasně zesnulého otce. Je pokusem doplnit a proměnit jeho obraz i způsob, jakým je vnímán svým okolím, představit jej v celé šíři jeho lidských kvalit i pochybení, profesních úspěchů i selhání a ukázat jeho nesporný umělecký talent. Z kaligrafií, fotografií, novinových článků, překladů, básní a dopisů sesbíraných v archivech a soukromých sbírkách i ze vzpomínek žen, přátel, dětí, studentů a kolegů se skládá mnohohrstevnatý a hluboce lidský portrét. Kontrast mezi realitou totalitního Československa a Tokiem osmdesátých let ilustruje rozpor mezi touhou po svobodě, vzhlížením k ideálu a ubíjející každodenností. Film je obrazem muže, který byl pro své okolí výjimečný, okouzluje i svobodný, ale zároveň křehký, rozporuplný a pro vlastní rodinu v mnohém záhadný.

režie a námět: Ester Geislerová // **dramaturgická spolupráce a střih:** Vladimír Barák // **kamera:** Tomáš Sysel // **hudba:** Roman Holý // **zvuk:** Jiří Klenka // **producenti:** Total HelpArt T.H.A.; Sonnyboy // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producentka Martina Šantavá; PubRes; Ester Geislerová // **účinkují:** Ester Geislerová, Aňa Geislerová, Lela Geislerová, Felix Geisler, Věra Geislerová, Anna Freund Lima, Andrea Rybárová, Petr Holý, Min Tanaka, Helena Honcoopová, Predrac Djakovic, Naoki Yamamoto, Anna Cima a další

Bára Basiková

Jedinečný časosběrný dokument Heleny Třeštíkové nabízí intimní portrét jedné z nejvýraznějších osobností české hudební scény – Báry Basikové. V průběhu padesáti let sledujeme nejen její profesní dráhu od rockových začátků přes výrazné muzikálové role až po úspěchy v hitparádách, ale především osobní cestu zpěvačky, ženy a matky, která balancuje mezi veřejným obrazem a soukromou křehkostí. Kamera zachycuje její vrcholy i pády a vstupuje do zákulisí i soukromých míst, která běžně zůstávají skryta. Za nezkrotným hlasem v záři reflektorů se skrývá Bára – žena, jež s neobyčejnou otevřeností odkrývá svět plný napětí, vášně i zranitelnosti. Září před tisíci diváky – a uvnitř svádí tiché osobní boje. Otevřeně mluví o depresích, samotě uprostřed slávy i touze po lásce a přijetí. Režisérka Helena Třeštíková tímto filmem znovu potvrzuje svou mimořádnou schopnost zachytit plynutí času a představuje nám strhující portrét ženy, která nikdy nepřestala být sama sebou.

režie a scénář: Helena Třeštíková // **kamera:** David Cysař // **střih:** Adéla Špajlová, Jakub Hejna // **zvuk:** Petr Šoltys // **producent:** Negativ // **koproducenti:** Česká televize – kreativní producentka Alena Müllerová; Innogy; Miro Agency // **účinkují:** Bára Basiková

Kdyby se holubi proměnili ve zlato

Pět let zaznamenávala režisérka Pepa Lubojacki emotivní příběhy vlastní rodiny. Proč závislost připravila jejího milovaného bratra a dva bratrance o vztahy, pocit bezpečí, zdraví i střechu nad hlavou? A co když za tím vším nestojí závislost samotná, ale něco, co začalo daleko dřív? Neotřelý mix intimních deníkových záběrů, ožvlých fotografií, stylizovaných vzpomínek a grafických koláží dělá z filmu originální zážitek, který je syrový i hravý zároveň. Jako režisérka a sestra Pepa stojí

před otázkou, na kterou neexistuje snadná odpověď: kde končí láska a začíná kontrola? Zachraňovat, nebo nechat jít? Snímek získal na Berlinale cenu za nejlepší dokumentární film.

režie, scénář a střih: Pepa Lubojacki // **kamera:** Tomáš Šťastný, Pepa Lubojacki // **hudba:** Adam Matej // **dramaturgie:** Lucie Králová, Lubor Mier Dohnal, Viera Čakányová // **producent:** CLAW films // **koproductenti:** Guča films; Česká televize – kreativní producentka Věra Krincvajová; FAMU

WWW – Zasej obojky, sklidiš psy

Celovečerní dokument mapuje minulost i současnost hudebního uskupení WWW Neurobeat, jedné z nejzásadnějších a nejvlivnějších kapel české alternativní scény. Skupina, která vznikla na počátku devadesátých let jako jeden z prvních projektů experimentujících s rapem v České republice, se nikdy nesnažila přizpůsobit trendům — naopak si vytvořila vlastní, zcela osobitý jazyk na pomezí hudby, poezie, výtvarného umění a performance. Film pojednává o jejich jedinečném přístupu k hudbě, procesu vytváření, ale i o pochybnostech, které při tvorbě nastávají. Zaměřuje se jak na historii kapely a její kořeny v porevolučních devadesátých letech, tak na její současné působení. Celý dokument protínají výpovědi osobností, které hudba WWW Neurobeat ať už hudebně nebo v životě ovlivnila.

režie a scénář: Alice Lacková, **kamera:** Veronika Vašková, **střih:** Petr Máša, **zvuk:** Ondřej Ježek, **hudba:** WWW Neurobeat, **producenti:** Slice of Space, OFFSIDE MEN, **koproductent:** Česká televize – kreativní producentka Ivana Pauerová Milošević

ČESKÁ
ZVE DO
KINA

The background features several dried autumn leaves in shades of orange, brown, and tan, some with visible veins. These leaves are arranged around a central white circle. The overall aesthetic is soft and artistic.

KULTURNÍ TVORBA

Milá Evičko, milý Lud'ku

Záznam inscenace pražského Činoherního klubu. Příběh jednoho celoživotního manželství. V dobrém i ve zlém. Autorská inscenace filmové scenáristky a režisérky Beaty Parkanové vychází z dopisů, které si v padesátých letech psali její prarodiče, a z deníkových zápisků, které si půlstoletí poté zaznamenával děda v psychiatrické léčebně. Zábavná první část, kterou tvoří šikovně komponovaný jemně humorný příběh o namlouvání a prvních letech soužití běžného manželského páru, ústí do závěrečné zprávy o tom, jak krásné a těžké je, když člověku záleží na tom druhém, a také o tom, že i to jednou pomine a zůstanou, v tomto případě, jen dopisy, které dnes překvapí svou jazykovou úrovní a stylistickou obratností a dojmem svojí autenticitou a upřímností. Minimalistickou, ale do detailů promyšlenou inscenaci stojící na hereckých výkonech adekvátně dotvářejí tvarově a barevně promyšlené kostýmy a scéna, kterou tvoří citované dopisy a deníky.

režie: Beata Parkanová // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **dramaturgyně:** Eva Langšádlová // **účinkují:** Daniela Kolářová, Lucie Žáčková, Martin Finger, Romana Widenková a Milan Pastyřík

Kytice

Inspirací nejúspěšnější inscenace Semaforu v jeho historii byly balady Karla Jaromíra Erbena. Jiří Suchý je pojednal po semaforském způsobu a Ferdinand Havlík jeho libreto zhudebnil. Šest balad a každá v jiném žánru. První je nesena v duchu folklóru, druhá je malá jazzová opera, třetí opereta, následně kabaretní skeč, pop a nakonec muzikál. Na repertoáru divadla je od roku 1972 a stala se nejúspěšnějším představením za sedesát let existence Semaforu.

divadelní režie: Jiří Suchý // **televizní režie:** Jan Brichcín // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **účinkují:** Jiří Suchý, Jitka Molavcová, Lucie Černíková, Igor Šebo a další

Hana

Divadelní dramatizace bestselleru spisovatelky Aleny Mornštajnové. Děj románu vychází z autentických událostí, k nimž došlo v letech 1933 až 1963 ve Valašském Meziříčí a přenese diváky do světa hlubokých tajemství a bolestných vzpomínek, které se vynořují ze zdánlivě obyčejného života. Jde o příběh mapující „velké“ dějiny dvacátého století na osudech členů židovské rodiny. V centru vyprávění stojí mladá dívka Mira, která se musí vyrovnat s dědictvím rodinné tragédie a postupně objevuje temná tajemství svého původu. Zkoumá zejména záhadnou povahu své tety Hany, která nese břemeno osobního selhání a zodpovědnosti za vlastní činy. Z mozaiky informací se pomalu skládají střípky její minulosti – chvíle štěstí, bolestné ztráty i činy, které ji odřízly od zbytku světa. Haniny osudy v sobě nesou silné téma viny, vykoupení a velkého vnitřního zápasu; Mira pak reprezentuje novou generaci hledající pravdu a smíření. Věříme, že inscenace nabídne příběh plný emocí, který jistě osloví každého, kdo touží nahlédnout pod povrch dějinných událostí a lidských osudů.

divadelní režie: Petr Svojtka // **režie televizního záznamu:** Aleš Kisil // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **šéfdramaturgyně:** Lucie Kapounová // **účinkují:** Andrea Elsnerová, Tereza Císařová, Zuzana Vejvodová, Andrea Černá, Naďa Konvalinková, Jaroslav Satoranský a další

PREMIÉRY

PREMIÉRY

A pak usnu a vstanu

Lidská duše je nehmotná substance živé bytosti. Co to ale znamená? Jaké má podoby a lze ji pomocí divadla a hudby zhmotnit? Představení A pak usnu a vstanu je příběhem o výjimečné umělkyni, která se vymykalá všem standardům a normám. Unikátní hudebně-divadelní projekt Klicperova divadla Hradec Králové, Filharmonie Hradec Králové a skupiny Razam je poctou písničkářce a hudební skladatelce Zuzaně Navarové.

divadelní režie: Pavel Khek // **režie televizního záznamu:** Rudolf Vodrážka // **účinkují:** Martina Czyžová, Maria Leherová, Iva Marešová, Kamila Sedlářová, Martina Nováková, Lenka Loubalová a další

Lenka Dusilová: LD_50

Záznam výjimečného koncertu přední české hudebnice Lenky Dusilové u příležitosti jejích kulatých narozenin v prostoru Archa+.

režie: Vít Bělohradský // **výkonný producent:** Robert Uxa // **šéfdramaturgyně:** Lucie Kapounová // **dramaturg:** Jan Tengler // **účinkují:** Lenka Dusilová, Beata Hlavenková, David Koller, Matěj Belko, Karel Hollas a další

Karyéra Last Tour

Ondřej Kary Háša je zásadní postavou českého reggae. Poté, co mu diagnostikovali rakovinu slinivky, se rozhodl vyjet na svoji „last tour“. Koncertní dokument zachycuje atmosféru pražského klubu Cross i Karyho životní příběh plný nezdolnosti, silných přátelských vazeb uvnitř české reggae scény i odhodlání prostřednictvím hudby bojovat s nepřízní osudu.

režie: Michal Rákosník // **šéfdramaturgyně:** Lucie Kapounová // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **kreativní producent:** Jiří Hubač // **dramaturgie:** Markéta Režová a Jan Vedral // **účinkují:** Dr. Kary, Cocoman, Vojtaano a Messe Jah

The background of the image is a soft, watercolor-style illustration of several yellow flowers. The flowers are in various stages of bloom, with some showing detailed petal textures and others appearing as lighter, more ethereal shapes. The colors range from a pale, creamy yellow to a slightly deeper, warm yellow. The overall effect is gentle and artistic.

**TÝDEN DÁRKŮ
ČT ART**

PÁTEK 28. srpna

20:15 David Koller – oslava 20 let kapely PREMIÉRA

Slavný rockový zpěvák, skladatel a bubeník si přizval na svůj jubilejní koncert ve Fóru Karlín v březnu 2026 řadu vynikajících hostů – Michala Pavlíčka, Tomáše Varteckého, Oldřicha Krejčovese, Bena Cristovaa a další. V průřezu koncertu zazněly všechny zásadní hity jeho dlouholeté kariéry.

režie: Vít Bělohradský // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **dramaturg:** Radim Smetana

21:35 Creedence Clearwater Revival v Royal Albert Hall PREMIÉRA

Koncert americké kapely v prestižní londýnské Royal Albert Hall doplněný o rozhovory natočené během turné po Evropě v roce 1970.

23:00 Ikony Kamila Střihavky speciál
Výběr těch nejlepších hudebních čísel, kde se hostitel připojuje ke svému ikonickému hostu. Zpěvák Kamil Střihavka se v něm objeví vedle Vladimíra Mišíka, Radka Pastrňáka, Ivana Hlase, Romana Holého, Matěje Rupperta a dalších.
režie: Miloslav Levek // **šéfdramaturgyně:** Lucie Kapounová // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **kreativní producent:** Jiří Hubač

SOBOTA 29. srpna

20:15 Nabucco z Veronské arény PREMIÉRA

Hvězdný barytonista Amartuvshin Enkhbat v titulní roli Verdiho zhudebněné biblické historie. V režii Stefana Pody spoluúčinkují: A. Pirozziová, R. Tagliavini, F. Meli

a další (2025). Sbor a orchestr Veronské arény řídí Pinchas Steinberg.

22:25 Tribute to Miro Žbirka 70

Koncertní pocta k nedožitým sedmdesátinám legendy československé populární hudby z pražské haly O2 Universum (2022). Největší hity i důležité písně napříč kariérou s kapelou Mekyho Žbirky pod vedením Jana Ponocného zpívají hvězdy české a slovenské scény: Bára Basiková, Marta Jandová, Michal Hrůza, Lenny, Jana Kirschner, Katarína Knechtová, David Žbirka, Mirai Navrátil, Peter Nagy, Michal Malátný, Dan Bárta a další.
režie: Vít Bělohradský // **scénář:** Kateřina Žbirková // **výkonná producentka:** Kateřina Kovářová // **kreativní producentka:** Markéta Režová

NEDĚLE 30. srpna

20:15 Queen: These Are Days Of Our Lives

Strhující příběh britské rockové legendy, vyprávěný členy kapely s nadhledem i velkou upřímností. Britský hudební dokument

22:15 Elton John a Brandi Carlile v Londýně PREMIÉRA

Koncert Eltona Johna a Brandi Carlile v legendárním londýnském Palladiu. Britský hudební pořad.

PONDĚLÍ 31. srpna

20:15 Hlas lásky PREMIÉRA

Céline Dion a její cesta k umění a slávě. Francouzsko-kanadský film (2020). Hrají: Valérie Lemercierová, Céline Weyersová, Valérie Baylaucqová, Sylvain Marcel, Marie Fontaineová, Danielle Fichaudová, Alain Zouvi, Jean Girard. Režie: Valérie Lemercierová.

22:25 Chaplin a Moderní doba PREMIÉRA

Strhující dokument o zásadním díle Charlieho Chaplina, které vzniklo na konci němé a začátku zvukové éry filmu.

ÚTERÝ 1. září

20:15 Česká filharmonie – Zahajovací koncert 131. sezony PŘÍMÝ PŘENOS

Dmitrij Šostakovič: Koncert pro housle a orchestr č. 1 a moll, op. 77, Antonín Dvořák: Symfonie č. 7 d moll, op. 70. Česká filharmonie, housle Janine Jansen, dirigent Semjon Byčkov.

21:45 Televizní písničky a songy Hany Zagorové

Hany, Málokdo ví, Dvě žlutá kuřátka a další písně z pořadu Kam zmizel ten starý song, k nimž napsala text Hana Zagorová, jejíž nedožitá 80. narozeniny si v nejbližších dnech připomeneme (2005). Dále účinkují: Helena Vondráčková, Karel Gott, Drupi, Petr Kotvald, Stanislav Hložek a další

22:30 Indiana Jones a honba za ikonou PREMIÉRA

Fenomén jedné z nejpobulárnějších postav dějin kinematografie, archeologa Indiana Jonese. Tato fiktivní postava je hlavním hrdinou filmové pentalogie režisérů George Lucase a Stevena Spielberga. Ve filmech ji hrál Harrison Ford, ale byly natočeny i televizní seriály, kde ji hráli jiní herci.

STŘEDA 2. září

20:15 Bočan PREMIÉRA

Filmový portrét Hynka Bočana – posledního žijícího představitele československé nové vlny bude intimním portrétem tvůrce bilancujícího svou profesní i životní cestu. Hynek Bočan svou filmografií i životem působí jako solitér. Je sice součástí slavné skupinové fotografie československé nové vlny, ale jeho filmy z 60. let byly svým žánrovým rozptylem těžko zařaditelné pro novovlnné kritiky 60. let.

scénář: Petr Smělík a Jan Lukeš // **režie:** Petr Smělík // **šéfdramaturgyně:** Ivana Pauerová Milošević // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček

21:20 Altamira PREMIÉRA

Antonio Banderas v roli archeologa, který svůj objev pravěkých nástěnných maleb v jeskyni Altamira musí obhájit před skeptickou veřejností i náboženskými tmáři.

22:55 Allegria PREMIÉRA

Taneční představení skupiny ACCRORAP v Théâtre de Chaillot v Paříži.

ČTVRTEK 3. září

20:00 Paní Bovaryová PŘÍMÝ PŘENOS

Ikonický příběh o touze po vášni, blaženosti a opojení na scéně Stavovského divadla. Adaptace slavného románu Gustava Flauberta v titulní roli s Denisou Barešovou, která získala Cenu divadelní kritiky za Nejlepší ženský herecký výkon roku 2024.

divadelní režie: Tomáš Loužný // **televizní režie:** Aleš Kisil // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **dramaturgyně:** Eva Langšádlová

22:50 Julia Robertsová: krásná a úspěšná PREMIÉRA

Portrét hollywoodské herečky Julie Robertsové, držitelky tří Zlatých glóbulů a Oscara za ztvárnění titulní postavy v dramatu Erin Brockovich. Časopis People ji rekordně pětikrát označil za nejkrásnější ženu světa.

PÁTEK 4. září

20:15 Sound New World – Dvořák v Novém světě PREMIÉRA

Igudesman & Joo jsou mistři hudební reinvence a s radostí se vydávají za hranice obyčejnosti. Program Sound New World vznikl na objednávku festivalu Dvořákova Praha, a právě Dvořákovu Novosvětskou si protagonisté za podpory The Limitless Orchestra berou na paškál.

režie: Sabina Hasanova // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **výkonná producentka:** Štěpánka Holubová // **dramaturgyně:** Markéta Režová

21:05 Belmondův krásný svět PREMIÉRA
Zářil v rolích neodolatelných dobrodruhů a při riskantních filmových scénách se nikdy nenechal zastupovat kaskadéry. Filmovou i divadelní legendu Jeana Paula Belmonda připomene francouzský dokument.

22:05 Velká ryba PREMIÉRA

Edward Bloom (Albert Finney) byl odjakživa vášnivým vypravěčem neuvěřitelných historek ze svého mládí, kdy jej jeho záliba v cestování zavedla na úžasnou výpravu kolem světa. V jeho mýtických dobrodružstvích nechybí

obři, vlkodlaci, zpívající siamská dvojčata ani čarodějnice se skleněným okem, která dokáže nahlédnout do budoucnosti. Dobrodružství velké jako život sám přinese hvězdně obsazená pohádka pro dospělé od renomovaného režiséra Tima Burtona.

SOBOTA 5. září

20:00 Dvořákova Praha 2026 – zahajovací koncert PŘÍMÝ PŘENOS

Antonín Dvořák: Koncert pro violoncello a orchestr h moll, op. 104, B. 191, Symfonie č. 9 e moll, op. 95, B. 178, „Z Nového světa“. Filarmonica della Scala, violoncello Julia Hagen, dirigent Riccardo Chailly

22:05 Freddie Mercury: Příběh

K nedožitým 80. narozeninám uvedeme ucelený portrét charismatického frontmana jedné z nejlepších kapel rockové historie. Britský hudební dokument o Freddie Mercury a kapele Queen.

NEDĚLE 6. září

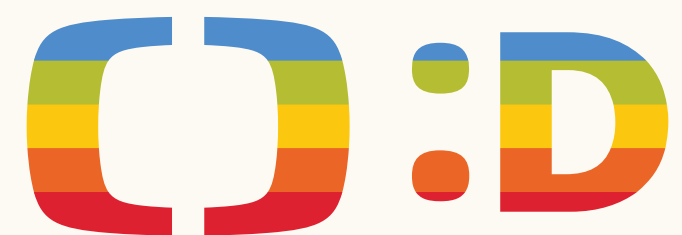
20:15 Žlutý pes Locket – Open Air PREMIÉRA

Dvojitá oslava pětasedmdesátin frontmana kapely Žlutý pes Ondřeje Hejmy a basisty Jiřího „Plecha“ Novotného, koncert kapely a jejich hostů v Amfiteátru Locket a mnoho dalších přinese záznam koncertu.

režie: Adam Rezek // **šéfdramaturg:** Tomáš Motl // **výkonný producent:** Robert Uxa // **dramaturgyně:** Michaela Hronová

21:30 Tina PREMIÉRA

Za úspěšnou kariérou jedné z nejslavnějších rockových zpěvaček Tiny Turner se ukrýval složitý životní příběh, který nakonec došel šťastného konce. Britský hudební dokument.

„Dětský program ČT :D představuje již 13. rokem jedinečný prostor, kde se přirozená dětská zvědavost setkává s bezpečným a inspirativním obsahem.“

– Petr Koliha, výkonný ředitel ČT :D / šéfdramaturg

AKCE KUTU - kdo umí, ten umí

Energomise

**Příhody Brouka Pytlíka
a Ferdý Mravence**

Elin supertajný deník II

Pták Noh a ptáček Nožička

VZDĚLÁVÁNÍ

Co to bude, až to bude

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Nový cyklus, ve kterém se děti společně s loutkou zvědavé opičky Dity seznamují s tradičními řemesly a rukodělnou prací. Seriál je interaktivní a vtahuje nejmenší diváky do hry.

scénář: Petr Hauzírek // **dramaturgie:** Jan Daniel // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **režie:** Nino Zardalishvili, Oliver Beaujard // **hrají:** Dana Syslová a další

Atlas Kavčích hor

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Podrobný atlas pro všechny, kteří touží rozkrýt tajemství televizního vysílání. V rámci cyklu se představí jednotlivé televizní profese i pracoviště Kavčích hor.

scénář: Dana Gregorová, Jan Kubelka // **dramaturgie:** Jan Kubelka, Jan Gregor // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **režie:** Tomáš Váňa // **průvodci:** Marie Anna Zvěřinová, Vojtěch Franců

AKCE KUTU – Kdo umí, ten umí

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Bára a Veronika startují pořádnou výzvu: ovládnout svět řemesel! Pod dohledem zkušeného kouče Cyrila zjistí, co všechno obnáší práce rukama. Čeká je velká dřina, bláznivé úkoly, ale i spousta zábavy! Zábavně-vzdělávací pořad, který ukazuje, že řemesla mají budoucnost.

scénář: Tereza Reková, Marcel Peterka, Jakub Votýpka, // **dramaturgie:** Lenka Marešová // **výkonný producent:** Pavel Plešák // **kreativní producent:** Dušan Mulíček // **režie:** Tereza Reková, Petr Kotrla // **hrají:** Veronika Navrátilová, Cyril Dobrý, Bára Horčíčková

Zvědova digitální dílna

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Populární Zvěd Vojtěch Klinger objevuje spolu se skupinkou zvědavých dětí svět digitálních řemesel – tedy moderní způsoby tvoření, které spojují tradiční kutilství s novými technologiemi. Natáčení proběhlo v atraktivním prostředí brněnského FabLabu.

scénář: Vojtěch Klinger // **dramaturgie:** Jan Gregor // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **režie:** Jan Daniel // **hrají:** Vojtěch Klinger, Magdalena Orlovská, Michal Škach, Adina Filová

Řemesla na zkoušku

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Televizní série, ve které dvojice dětských moderátorů zkouší v každém dílu nové moderní řemeslo a zjišťuje, kolik znalostí a dovedností je u manuálních profesí potřeba – Kanada.

Čím dnes budu?

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Kocourek Milo vypomáhá v prádelně a každý den vytáhne z pračky jiné oblečení, díky kterému si může zkusit novou profesi – Velká Británie, animovaný seriál.

Co to máš v tašce?

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Pořad, který dětem za pomoci obsahu batohu nebo kabelky přibližuje různá povolání, vyznání a koníčky – Velká Británie, hraná vzdělávací série

Co to máš na hlavě?

součást nové celoroční soutěže KDO TO CO TO

Britská série, která dětem s využitím pokrývek hlavy přibližuje různá povolání, vyznání a koníčky – Velká Británie, hraná vzdělávací série

Energomise

Dobrodružný seriál pro děti na podporu energetické gramotnosti a udržitelnosti. Projekt vznikl v koprodukcí České televize a Rolling Media s.r.o.

scénář: Petr Januschka, Jakub Dušek, Marcel Peterka a Petr Pelech // **dramaturgie:** Monika Symonová, Jan Gregor, Jan Kubelka // **výkonný producent ČT:** Petr Nezval // **kreativní producent ČT:** Luděk Horký // **producent Rolling Media s.r.o.:** Vítězslav Jandák ml. // **režie:** Ondřej Veverka // **hrají:** Miroslav Táborský, Viktor Dvořák, Peter Fabík, Josefína Jeníková a další

Elin supertajný deník II

Druhá řada oblíbeného hraného seriálu České televize, který pomáhá dětským divákům hledat řešení v otázkách komunikace a vztahů. Elin nejlepší kamarád Tadeáš se odstěhuje do jiné země a místo něj se ve třídě objeví nový spolužák Leo, jehož Ela od prvního pohledu nesnáší. Seriál velmi dobře trefuje reálné potíže a zájmy současných dětí.

scénář: Klára Vlasáková // **dramaturgie:** Petr Hauzírek // **výkonný producent:** Petr Nezval // **kreativní producent:** Luděk Horký // **režie:** Eliška Kovářiková, Adam Struhala // **hrají:** Anna Vyčítalová, František Sládek, Lotti Töpfer, Evelin Salčáková a další

Luděk Horký
Kreativní producent České televize

„První série od svého uvedení zaznamenala velký ohlas i v zahraničí. Vyhrála hlavní cenu mezinárodního televizního festivalu Heart of Europe v Polsku, získala prestižní nominaci Prix Jeunesse International v kategorii hrané tvorby pro děti do deseti let. Epizoda seriálu *Půjdeš se mnou do kina?* soutěžila na jaře mezi krátkými filmy na MFF pro děti a mládež v Singapuru a v srpnu v obdobné soutěžní sekci na mezinárodním festivalu pro děti v Mexiku, zde se také zařadila do programu festivalu La Matatena. Diváci měli možnost seriál zhlédnout také na mezinárodním dětském filmovém festivalu na Taiwanu nebo v německé Saské Kamenici v rámci festivalu Schlingel.“

Anna Vyčítalová
Ela

Co máte s Elou společného? A v čem se od ní naopak nejvíc lišíte?

Společné máme to, že si také někdy nevím rady s tím, co mám v dané situaci dělat, a později se sama sebe ptám, co jsem mohla udělat lépe. Řekla bych, že se lišíme v tom, že Ele jde matematika, zatímco mně zase až tak moc ne.

Postava Ely byla vaše první televizní role, jak na seriál reagovalo vaše okolí – kamarádi, spolužáci, rodina?

Okolí reagovalo dobře, ale ze začátku jsem jim toho moc neřekla. Když to časem zjistili, vzali to pozitivně a zároveň jim přišlo zajímavé vidět mě v televizi.

V nové sérii se objeví jak původní, tak nové charaktery. Jak se vám spolupracovalo s hereckými kolegy?

Spolupracovalo se mi dobře, ať už se starými hereckými kamarády, nebo s novými kolegy. Řekla bych, že už se známe dlouho a že jsme taková rodinka.

Po dvou sériích už Elu znáte opravdu důkladně. Dokázala vás ve druhé řadě ještě něčím překvapit?

Určitě ano. Řekla bych, že se zlepšila v mezilidských vztazích a také v dalších věcech, které dokázala, ale ty vám zatím nemůžu prozradit. Každopádně se mají diváci na co těšit!

**PREMIÉROVÉ
VEČERNÍČKY**

Barbara Johnsonová Kreativní producentka České televize

„Nové večerníčky jsou ukázkou naší ambice přivádět na obrazovku jak hrdiny zbrusu nové – tentokrát jde o ptáka Noha a ptáčka Nožičku, jejichž půvabné příběhy situované do Čarolesa plného kouzelných bytostí vymyslela Daniela Fischerová – tak hrdiny známé. Příběhy Pytlíka a Ferdy si svoje místo ve večerníčku už dávno zasloužili a věřím, že potěší nejen děti, ale i jejich rodiče.“

Příhody Brouka Pytlíka a Ferdy Mravence

Po mnohaletém vyjednávání se podařilo České televizi získat licenci k adaptaci knih Ondřeje Sekory o Brouku Pytlíkovi a Ferdovi Mravencovi. Oblíbení hrdinové se tak objeví v nové podobě. Vzniká večerníček nejen s Pytlíkem a Ferdou, ale také s Beruškou, Kobylkou, Hlemýžděm, Housenkou, Mravkolvem, paní Plošticí, Škvorem v roli strážníka a řadou dalších známých postav.

Tvůrci vycházejí z ikonických příběhů. Autorem scénářů je Michal Čunderle, který má za sebou již několik pohádkových i večerníčkových titulů, režisérem je zkušený David Súpup. Pro realizaci byla zvolena technologie reliéfní poloplastické loutky, která originálně zachová výtvarný rukopis Ondřeje Sekory a zároveň dodá příběhům kouzlo prostoru loutky, při zachování lehkosti kresleného filmu. Seriál si odnesl Cenu diváků ČT :D na Zlín Film Festivalu za nejlepší krátký animovaný film, a to konkrétně za díl Jak šli gratulovat. Nový večerníček vznikl ve spolupráci České televize a Kuli Film s.r.o.

scénář: Michal Čunderle // **dramaturgie:** Miloš Zvěřina // **výkonný producent:** Zuzana Křivková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová // **režie:** David Súpup // **Vypráví:** Jaroslav Plesl a Josef Carda

David Súpup Režisér

Jaké pro vás bylo pracovat na příbězích právě těchto dvou kamarádů?

Bylo to splnění dětského snu. Jelikož jsem jako malý měl Ferdu a Pytlíka velice rád, tak to pro mě byla pocta a zároveň práce snů. Za což děkuji České televizi, že mi dala takovou příležitost, ale hlavně dramaturgovi Miloši Zvěřinovi, který celý seriál navrhl a dlouhá léta udržoval v běhu. Dědická práva se řešila velice dlouho. Pokud jde o samotné postavy: ve většině knížek Ferda a Pytlík vystupují odděleně, ale scénáristovi Michalovi Čunderlemu se krásně podařilo udělat z Ferdy a Pytlíka dvojici. Takže Pytlík je popleta, který to myslí dobře, ale ne vždy to dobře skončí a Ferda je ta klidná síla, která nakonec vše v dobré obrátí. Příběhy jsou díky tomu, že do nich zasahují oba dva, mnohem zábavnější a vrsťevnatější.

Snažili jste se nějak navázat na loutkovou tvorbu Hermíny Týrlové, která původně přenesla Ferdu Mravence na obrazovky?

Nesnažil. Samozřejmě, že její tvorbu znám. Naším cílem ale bylo co nejvíce se držet výtvarné předlohy Ondřeje Sekory. To byl jeden z hlavních požadavků dědiců práv. Náš seriál sice vzniká stejnou technikou, jakou udělala Hermína Týrlová koncem 70. let svůj seriál, tedy poloplastickou technologií, ale k tomu došlo spíš náhodou, než že bychom chtěli nějak na ni navazovat.

Uvidí diváci úplně nové příběhy?

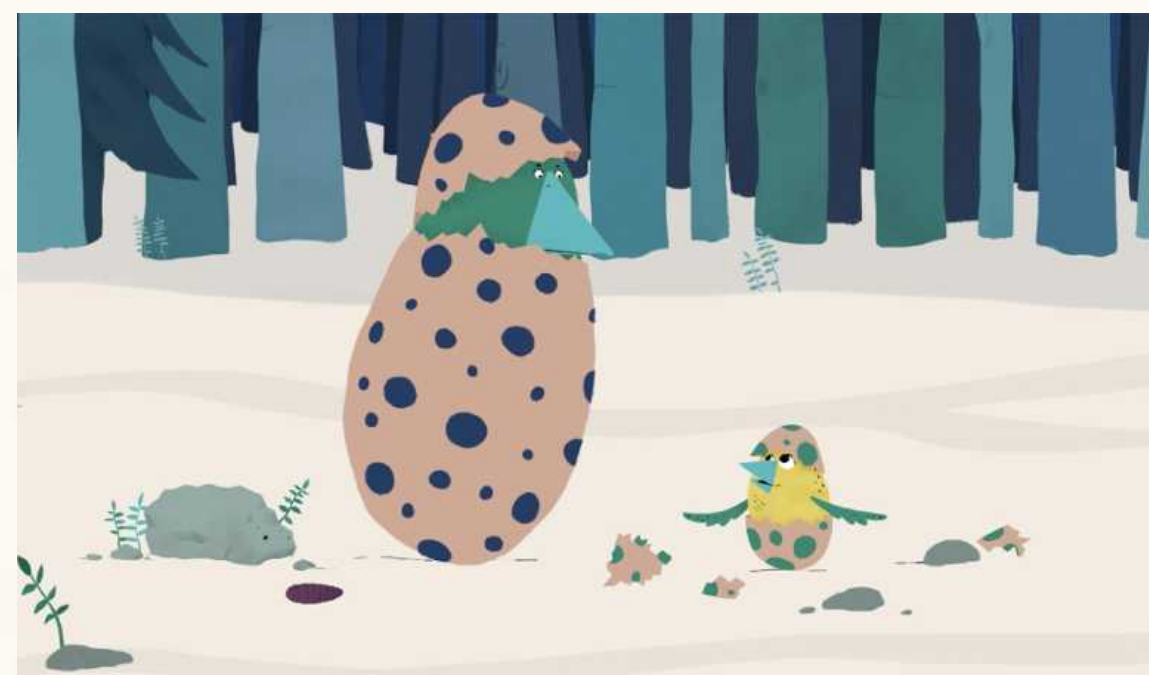
Ne tak docela. Jelikož v našich příbězích vycházíme z knížek Ferda Mravenec, Ferda v cizích službách, Ferda v mraveništi, Trampoty Brouka Pytlíka a Malířské kousky Brouka Pytlíka, tak diváci uvidí příběhy vycházející z těchto knížek. Ale jelikož v našich příbězích vystupují Ferda a Pytlík vždy dohromady, museli jsme knižní příběhy upravit tak, aby v nich byl prostor jak pro Ferdu, tak i Pytlíka. Budou to původní příběhy, ale s novým nádechem.

Pták Noh a ptáček Nožička

Animovaný seriál spisovatelky Daniely Fischerové a výtvarníka a režiséra Jakuba Kouřila. Pták Noh je obrovský a mrzutý... je totiž sám. Pak se u něj na palouku vyklube Nožička – malý a veselý ptáček. Nožička má lidské nožky a neumí létat, ale nijak ho to netrápí. Nechce být jiný, než je. Navzdory rozdílnosti se s Nohem spřátelí. V každém díle hrozí nějaký malér, Noh se bojí a Nožička slíbí, že to dobře dopadne. Nový seriál pro nejmenší děti vzniká v Animačním studiu České televize, technologií počítačové 2D animace.

scénář: Daniela Fischerová // **dramaturgie:** Kateřina Kačerovská // **výkonný producent:** Zuzana Křivková // **kreativní producentka:** Barbara Johnsonová // **režie:** Jakub Kouřil // **vypráví:** Josef Carda

Jakub Kouřil
Režisér

Jaká byla vaše spolupráce s autorkou a scenáristkou Danielou Fischerovou?

Se spisovatelkou Danielou Fischerovou se známe už delší dobu a v minulosti jsme spolupracovali na několika dětských knihách pro nakladatelství Meander. Mám

radost, že jsem mohl výtvarně doprovodit její hravé texty, například knihu Ochechule s ukulele nebo knihu Vúdúlínek. U čtenářů si mimořádnou oblibu získala série knih o ptákovi Nohovi a jeho malém kamarádovi Nožičkovi – a z těchto příběhů později vznikl i animovaný seriál pro Českou televizi.

Co jste chtěli prostřednictvím Noha a Nožičky dětem sdělit?

Seriál Pták Noh a ptáček Nožička je určen především nejmladším divákům. Vypráví příhody velkého, poněkud mrzutého Noha a jeho veselého, nápaditého kamaráda Nožičky. Komika této dvojice stojí na výrazném kontrastu povah – pesimista versus optimista. Zatímco Noh je škarohlíd, který se snadno dostává do potíží a vidí svět spíše temně, Nožička je neustále optimistický ptáček, jenž si dokáže poradit v každé situaci a hledá na všem světlé stránky. Děj se odehrává na palouku uprostřed kouzelného světa, obývaného různými bájnými bytostmi – ty někdy ptákům pomáhají, jindy jim naopak připravují nečekané překážky. Ve zkratce lze říct, že příběhy Noha a Nožičky jsou především o přátelství, které obstojí i v těch nejpodivnějších a nejkomičtějších situacích.

Jak dlouho trvalo, než se z nápadu stal hotový Večerníček?

Protože příběhy Noha a Nožičky nejprve vyšly knižně a setkaly se s velmi dobrým ohlasem čtenářů, byla cesta k televiznímu zpracování pro Českou televizi poměrně přirozená a rychlá. S výrobou se začalo v polovině roku 2023 a seriál vstupuje do vysílání letos. Může se to zdát jako dlouhé období, ale při pohledu na rozsah projektu, počet zapojených animátorů a velikost celého týmu šlo ve skutečnosti o docela rychlou produkci. Na výrobu jednoho dílu – od prvních storyboardů až po finální oručování – je potřeba přibližně pět měsíců intenzivní práce.

Vzdělávání:

Kámoši v kuchyni

Zábavnou kuchařskou reality show uvádí třináctiletý Buddy, syn světoznámého šéfkuchaře Jamieho Olivera.

Animace:

Isadora Měsíčková

Napůl upírka, napůl víla – zkrátka vždy naprosto jedinečná a dokonalá. Roztomilá vílí upírka Isadora poznává své výjimečné schopnosti. Britský animovaný seriál

Spidey a jeho úžasní přátelé

I superhrdina potřebuje krýt záda! Mladý Peter Parker a přátelé bojují se zloduchy v dobrodružném americkém animovaném seriálu.

Nová dobrodružství Medvídky Pú

Děčko uvede u příležitosti stého výročí vydání knihy A. A. Milne Medvídky Pú klasický seriál Nová dobrodružství medvídky Pú z dílny studia Walta Disneyho, aby se i dnešní děti mohly seznámit s jedním z nejznámějších hrdinů dětské literatury.

Blue

Příhody štěněte australského modrého honáckého psa, které se baví se svou rodinou a přáteli v každodenních situacích. Animovaný seriál

Lví hlídka

Do konce říše Lví trvání, Lví hlídka ji ochrání! Lvíček Kion se svými přáteli střeží koloběh života v divočině. Americký animovaný seriál

CELOROČNÍ SOUTĚŽ

NOVÁ CELOROČNÍ SOUTĚŽ **KDO TO CO TO** STARTUJE JIŽ 1. 10. 2026!

KDO PRACUJE V NOCI? KDO PRO SVOJI PRÁCI POTŘEBUJE UNIFORMU? KDO MUSÍ MÍT ODVAHU?

V následujícím školním roce se děti mohou opět zapojit do celoroční soutěže, tentokrát pod názvem: KDO TO CO TO. Tématem soutěže je svět povolání.

Cílem je v dětech podpořit uvědomění si svých nadání a talentů, které mohou využít do budoucnosti při výběru svého zaměstnání. Otevírají se tak dveře do světa rodičů, známých osobností i lidí, se kterými se každý den děti setkávají. Každý měsíc na webu **kdotocoto.cz** najdou nový soutěžní úkol. Budou plnit kreativní výzvy, kreslit obrázky a zapojovat vlastní fantazii. Své výtvary pak mohou jednoduše zaslat do soutěže a zapojit se do slosování o zajímavé ceny.

Jako každý rok i nyní přichází ČT :D s tematickými pořady navazujícími na soutěž: Co to bude, až to bude; Atlas Kavčích hor; AKCE KUTU – Kdo umí, ten umí; Zvědova digitální dílna a zahraniční pořady.

Pravidelným partnerem soutěže jsou opět science centra po celé ČR. Děti tak mají možnost se s Děčkem a soutěží KDO TO CO TO potkat přímo ve VIDA! Brno, Techmania Plzeň, Svět techniky Ostrava, IQLandia Liberec, Pevnost poznání Olomouc, Didaktikon Praha, Sféra Pardubice. Na všech těchto místech na ně bude čekat zábava i poučení a pro ty, kteří se do soutěže budou chtít zapojit na místě, budou připraveny hrací karty a stanoviště po celou dobu soutěže.

Vedoucí projektu: Monika Mrázová

SOUTĚŽ TRVÁ DO KONCE **KVĚTNA 2027**.

WEB DĚČKA

Mistrovství Děčka v poezii

Letošní ročník básnického klání Mistrovství Děčka v poezii nabídne opět osm básní pro děti od současných českých autorů a autorek napříč poetikami i generacemi. Básně vybrala vítězka loňského poetického souboje, spisovatelka, básnířka a redaktorka Tereza Marianová, která vloni získala od dětí nejvíce hlasů za báseň: Co vyprávěl děda.

Tento rok se bude o vítězství ucházet výtvarnice a básnířka Dagmar Urbánková, básník a ilustrátor František Petrálk či básnířka, výtvarnice a učitelka Marta Veselá Jirousová, jež je dcerou básníka Ivana Martina Jirouse zvaného Magor, vůdčí osobnosti českého undergroundu. Do klání se zapojí také básník, překladatel a redaktor Ondřej Hanus, psychoterapeutka a básnířka Daniela Vodáčková, básník Vojtěch Kučera či básník, překladatel, germanista a pedagog Pavel Novotný. Finální tečku letošní básnické sestavy tvoří autor, jenž má na kontě 27 básnických sbírek, je synem básníka a překladatele Ivana Wernische a publikuje pod pseudonymem Ewald Murrer.

Básně recitují herci Vladimír Škultéty a Anna Jiřina Daňhelová a na důkaz toho, že jde o skutečné mistrovství a nelítostná utkání, zároveň oba reprezentují čtyři populární sporty: ping-pong, šerm, šachy a softbal.

Rytmus za pomoci píšťalky celému klání dodává hlavní tvář pořadu – herec Tomáš Měcháček, jenž se v roli rozhodčího a svérázného průvodce objevuje již od prvního ročníku.

O prvním duelu mohou děti rozhodovat od 30. 10. 2026 na webu Děčka.

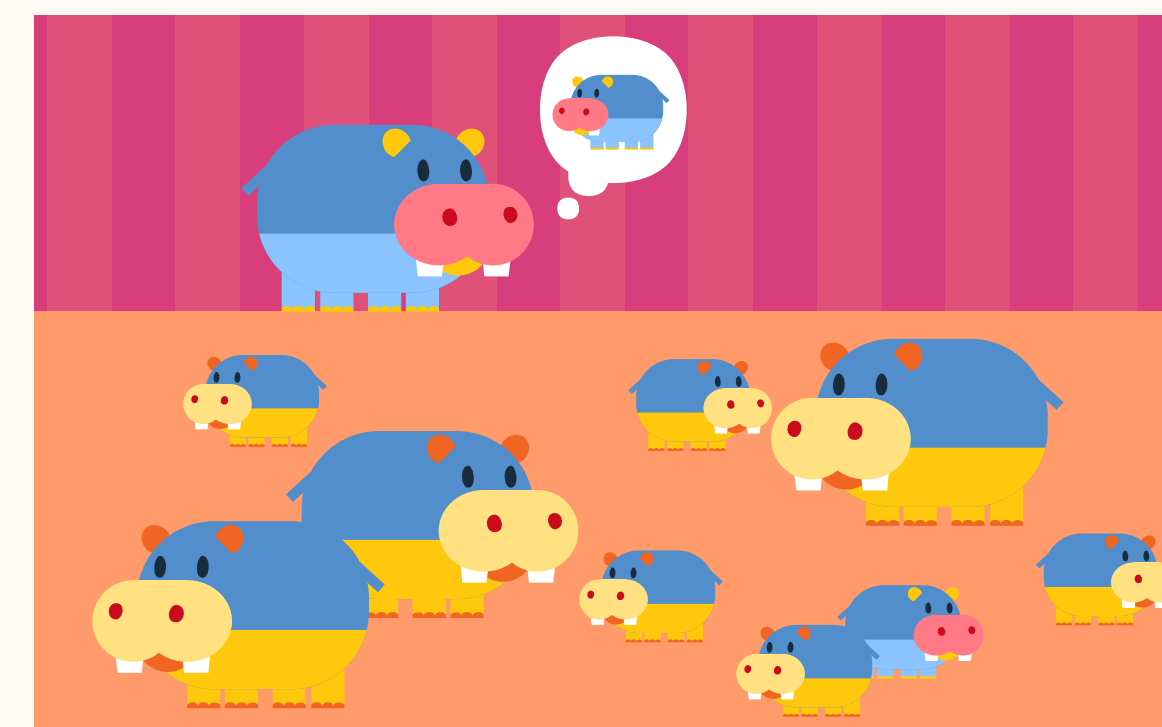

Duháček

Nová děčková mobilní aplikace Duháček určená pro nejmenší si klade za cíl bezpečně a hravě uvést děti (4–6 let) do světa digitální zábavy. Aplikace nabízí 7 miniher inspirovaných duhovým světem ČT :D, jednoduché ovládání přizpůsobené dětským uživatelům i důraz na rozvoj kreativity, zvědavosti a základních dovedností potřebných pro vstup do školy, jako je třídění podle velikosti, obtahování tvarů, tvoření dvojic podle logického zadání, počítání do 10 a mnoho dalšího.

Záměrem projektu je vytvořit první „digitální hřiště“, které bude pro děti přirozené, srozumitelné a důvěryhodné. Chceme dětem umožnit dobrodružství v důvěrně známém světě Děčka a zároveň rodičům poskytnout možnost dát na pár chvil dětem do ruky mobil či tablet bez výčitek. Duháček klade velký důraz na bezpečné prostředí bez nevhodné reklamy a problematických algoritmů.

Tajemství Křišťálové planety

Jedenáctiletá Rea se stěhuje na nedávno osídlenou Křišťálovou planetu, kde její otec — inženýr — získal vedoucí místo v replikační továrně. Spolu s novým přítelem Andym objeví skrytý podzemní svět, o jehož existenci nikdo netuší. Najdou osamělé mládě neznámého tvora a musí ho ochránit před bezohledným guvernérem Mordokanem, který zvíře chce zneužít pro vlastní zisk. Pátrání zavede děti do nebezpečného jeskynního labyrintu, kde odhalí, že nekontrolovaný průmysl ohrožuje celý skrytý ekosystém planety. Animovaný rodinný film se opírá o silný příběh, výraznou vizuální stylizaci a témata, jejichž význam děti pochopí díky citlivému přístupu v jejich zpracování, kterému však nechybí i nadsázka a humor.

režie: Arsen Anton Ostojic // **scénář:** Aleksandar Žiljak, Arsen Anton Ostojic, Brett Shumway // **hudba:** Dalibor Grubačević, Mate Matišić // **střih:** Lucie Haladová // **zvuk:** Jan Čeněk, Richard Müller // **kamera:** Tomáš Sysel // **supervize animací:** Jakub Písecký // **producenti:** Alkay Animation Prague – Petr Horák; Arsen Anton Ostojic // **koproducenti:** Filmosaurus Rex, BFilm; Česká televize – kreativní producentka Barbara Johnsonová // **hlasy postav:** Jiří Lábus, Jaroslav Plesl, Patricie Pagáčová, Miroslav Táborský, Berenika Kohoutová, Tereza Bebarová, Adéla Hesová, Jakub Barták, Jan Maxián, Petr Rychlý a další

ČESKÁ
ZVE DO
KINA

„Fandit, prožívat, být u toho. ČT sport bude i na podzim u největších sportovních událostí, podporovat český sport a sledovat českou stopu ve světě.“

– Jiří Ponikelský, ředitel divize Sport

Sportovní rok plný mimořádných událostí ani s příchodem podzimu neztrácí na tempu. Česká televize bude prostřednictvím programu ČT sport i nadále přinášet to nejdůležitější z domácího i světového sportovního dění a nabídne divákům přímé přenosy, záznamy i bohatý doprovodný servis. Nadcházející měsíce budou ve znamení světových a evropských šampionátů, reprezentačních soutěží, tradičních českých sportovních podniků i startu zimní sezony. Fanoušci se tak mohou těšit na pestrou nabídku vrcholných sportovních událostí napříč mnoha disciplínami.

Mistrovství světa basketbalistek

Jedním z největších vrcholů podzimního vysílání bude zářijové mistrovství světa basketbalistek v Berlíně, na kterém se představí po 12 letech také česká reprezentace. V základní skupině nastoupí proti USA, Číně a Itálii.

Davis Cup v Praze

Tenisový svátek přinese Davis Cup v pražské O2 areně, kam se vrací po 13 letech. České reprezentanty čeká v září atraktivní souboj se Spojenými státy americkými v boji o postup do finálové fáze slavné soutěže.

Fotbalová Liga národů UEFA

Fotbalovou nabídku na podzim obohatí zápasy Ligy národů UEFA. Ve vysílání nebudou chybět duely českého reprezentačního týmu s čerstvými mistry světa ze Španělska, bronzovou Anglií a Chorvatskem.

Evropské šampionáty v Česku

Hned dvě mistrovství Evropy se uskuteční v České republice. Na konci srpna hostí Brno šampionát volejbalistek. Na Češky čeká v základní skupině souboj s reprezentacemi Rakouska, Srbska, Ukrajiny, Bulharska a Řecka. Začátkem prosince pak bude Brno hostit část ME v házené. České hráčky nastoupí proti Nizozemkám, Chorvatkám a Rakušankám.

Tradiční domácí události

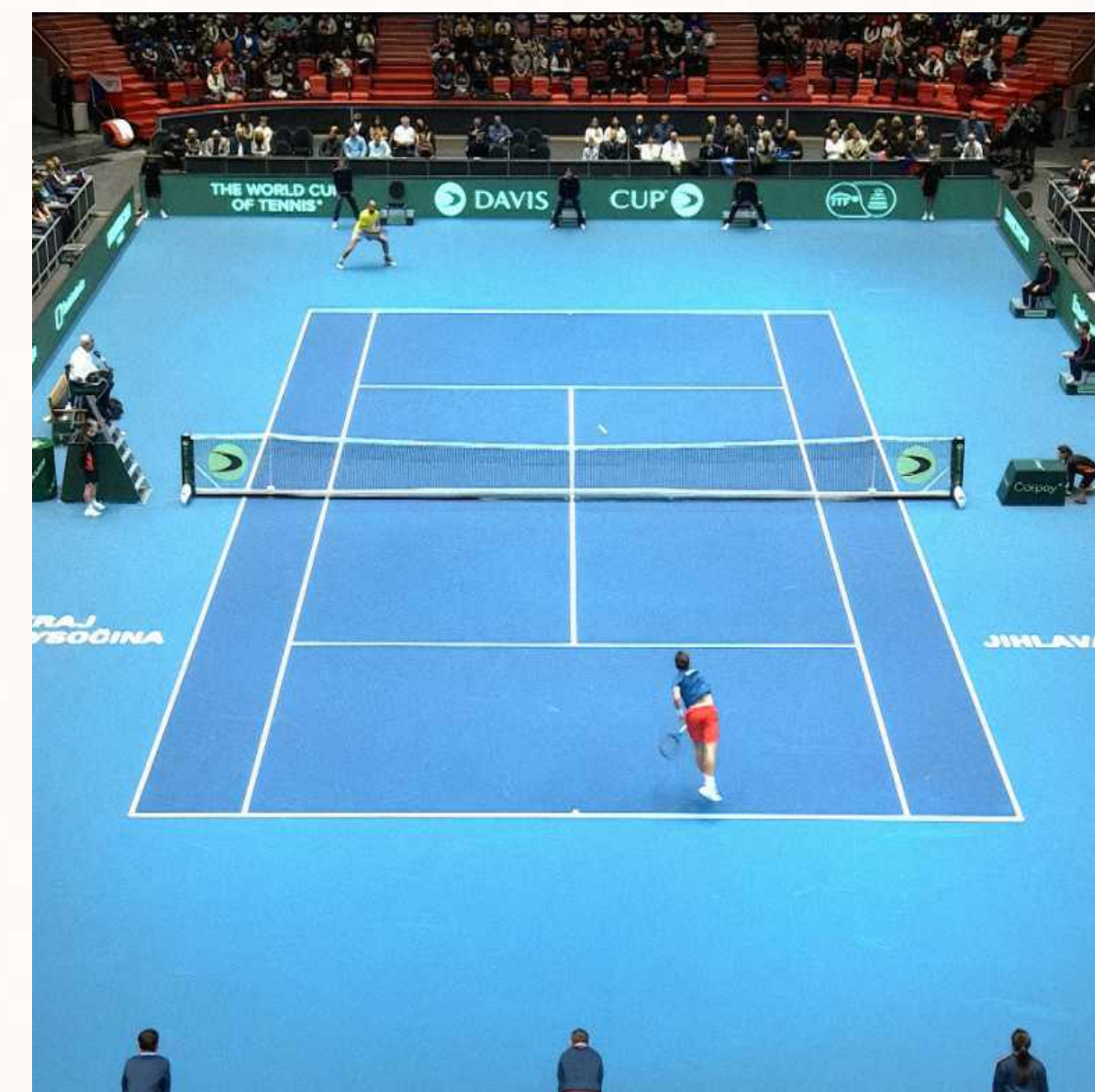
Ani letos nebude ve vysílání chybět dvojice ikonických českých sportovních podniků konaných v říjnu – Zlatá přilba a Velká pardubická. Obě události patří ke stálým programům ČT sport a každoročně přitahují statisíce diváků.

Reprezentační hokej

Fanoušci hokeje se mohou těšit například na zápasy českého národního týmu v rámci Evropské hokejové tour, která zkraje listopadu odstartuje turnajem Karjala Cup. V prosinci pak budou následovat Swiss Ice Hockey Games.

Zimní sezona na ČT sport

V listopadu odstartuje rozsáhlé vysílání ze Světových pohárů a dalších vrcholných soutěží v zimních sportech. Kontinuální víkendové studio nabídne divákům průběžné výsledky, reportáže, rozhovory i analýzy napříč jednotlivými disciplínami. Po celý podzim bude ČT sport sledovat české sportovce na mezinárodní scéně.

„Informovat, vysvětlovat, být na dosah.
Zpravodajství a publicistika ČT přináší dů-
věryhodné informace, zásadní debaty i té-
mata, která rozhodují o naší budoucnosti.“

– Petr Mrzena, ředitel divize Zpravodajství
a publicistika

Nedělní debata

Volby

Na dosah

Nedělní debata

Nedělní debata: politický střet, fakta a souvislosti

Hlavní diskusní pořad České televize vstoupí na podzim do výrazně proměněné podoby. Nedělní debata navazuje na tradici nedělních poledních politických debat a zároveň ji rozšiřuje o nové prvky. Jejím cílem je nabídnout dynamickou politickou konfrontaci a nově i její rozbor a podrobnou analýzu argumentů.

Debate na programu ČT1 nabídne přímý střet politických aktérů, studio ve vysílání ČT24 poskytne prostor expertům, ekonomům, novinářům a hostům z praxe. Ti témata debaty nejprve uvedou, dají jim kontext a dále budou debatu v reálném čase sledovat, doplňovat a po jejím skončení rozebírat. Zapojena budou dvě studia na Kavčích horách, v nichž budou průvodci zkušené moderátory zpravodajství ČT. V prvních dílech diváci v hlavní politické části uvidí Janu Peroutkovou a Lukáše Dolanského, analytickou část povedou Jiří Václavěk a Daniel Takáč.

Jana Peroutková
Moderátorka

„Jsem potěšená, že můžu rozvíjet pořad, který má velkou důvěru diváků a je symbolem kvalitní veřejnoprávní politické diskuse. Zájem diváků potvrzuje, že nedělní debata má v českém veřejném prostoru v poledne své pevné místo. Mohu slíbit poctivou přípravu, respekt k faktům a snahu o férovou moderaci a věcnou diskusi.“

Lukáš Dolanský
Moderátor

„Je mi velkou ctí, že mohu být součástí Nedělní debaty, která patří k nejprestižnějším pořadům České televize. Příležitosti si velmi vážím, jsem rád, že budu spolupracovat se skvělým týmem. Nabídku vnímám i jako ocenění své třicetileté novinářské práce – reportování z parlamentu, práce zpravodaje v Bruselu a Londýně nebo moderování pořadů Hyde Park a Události, komentáře. S pokorou i zápalem se připravuji na první vysílání.“

Daniel Takáč
Moderátor

„Na novou Nedělní debatu se moc těším. Mám rád, když je moje práce pestrá, a to Nedělní debata v této podobě zcela naplňuje. Vedle tradiční politické diskuse nabídne ČT zase něco úplně nového, co jsme ještě ne-vysílali. Navíc v dnešní době, kdy se podstatné věci až příliš lehkovážně zplošťují do jednoduchých hesel, po-vážuji za moc důležité, aby se k těmto heslům doplnila i fakta a vysvětlující stanoviska z různých úhlů pohledu. Aby nechyběla upozornění na zásadní, možná na prv-ní pohled neviditelné souvislosti. A přesně to bude ex-pertní část Nedělní debaty nabízet. Věřím, že díky tomu dá ČT svým divákům ucelený pohled na věci, které jsou pro život svobodné demokratické země zásadní.“

Jiří Václavek
Moderátor

„Nabídku podílet se na moderování expertní části nové Nedělní debaty vnímám jako profesní výzvu. Diskuse s odborníky, která hlavní politické debatě předchá-zí a současně na ni navazuje, může divákům pomoci lépe porozumět souvislostem, oddělit fakta od politic-kých proklamací a ověřovat výroky, které od politiků zazní. Mým cílem je vést rozhovory s respektem k od-bornosti hostů, ale zároveň s důrazem na srozumitel-nost a na otázky, které si kladou samotní diváci. Těším se, že budu součástí formátu, který může kultivovat a zpřehlednit veřejnou debatu o aktuálních a často ná-ročných tématech dneška.“

Časová osa Nedělní debaty

První vysílání:
neděle 30. srpna 2026

Na dosah

Měsíčník Na dosah s Danielem Stachem odstartuje po prázdninové pauze 15. září. Tématem prvního dílu budou České mozky. Přinese příběhy a pohledy lidí, kteří posouvají Česko kupředu, jsou inspirací pro ostatní a svými inovacemi překračují tuzemské hranice. Živý přenos bude hostit velký sál Planetária Praha, celoevropsky výjimečný prostor s možností projekce na kopuli o průměru 22 metrů.

V dalších epizodách se Daniel Stach se svými hosty zaměří na design moderních měst a jeho vliv na každodenní život obyvatel nebo na práci jednotek integrovaného záchranného systému – od zdánlivě rutinních zásahů, které zachraňují životy a majetek, až po nasazení při výjimečných situacích, jako jsou tornáda, povodně nebo rozsáhlé požáry.

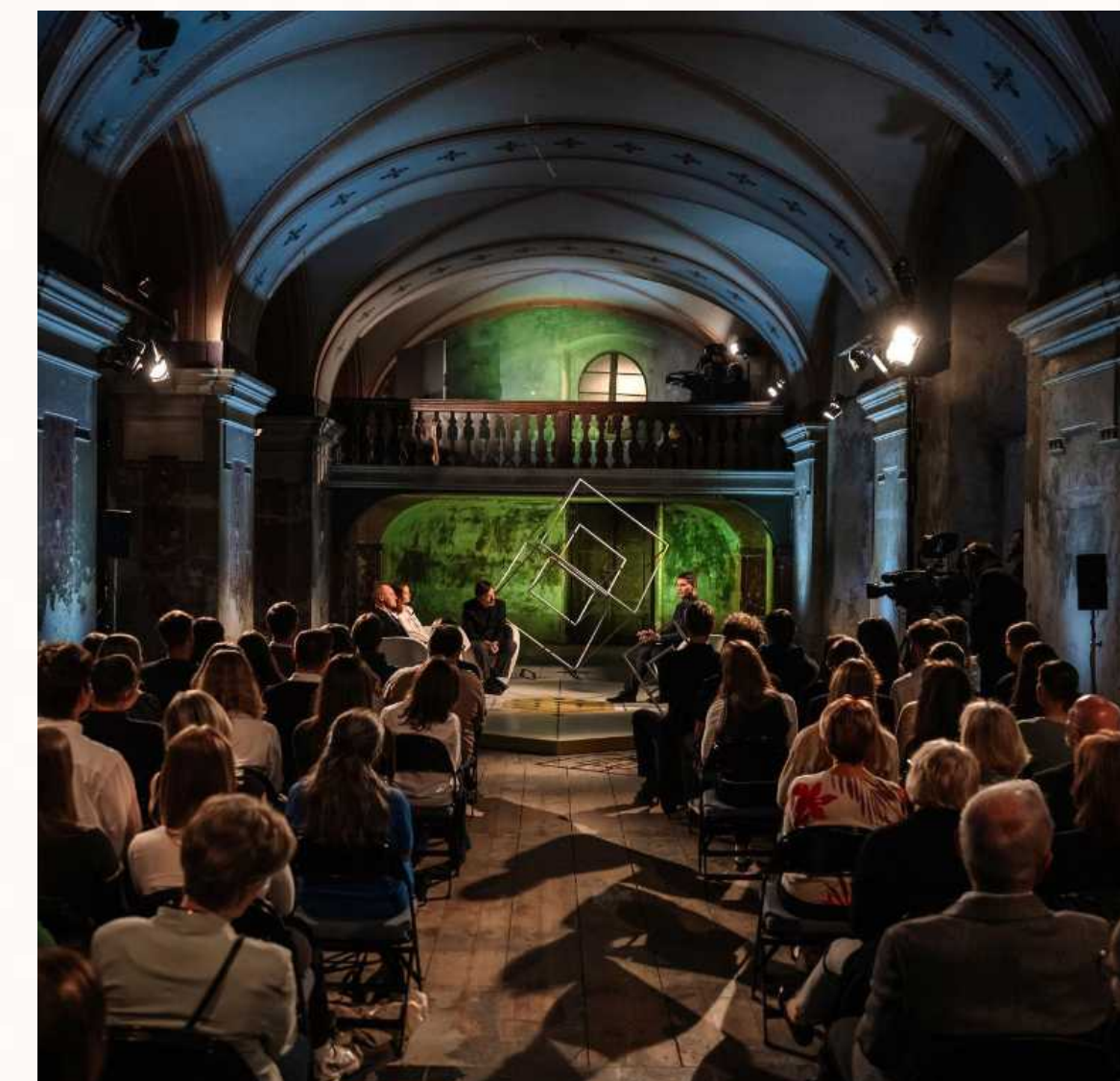
I v nové sezóně si pořad Na dosah klade za cíl být divákům co nejbliž. Bude proto každý měsíc vyjíždět i do regionů a nabízet místním možnost účastnit se natáčení přímo na místě. Lidem doma u obrazovek i publiku dál umožní podílet se na obsahu – už během příprav prostřednictvím sociálních sítí nebo při natáčení, kdy se publikum může ptát hostů. Zachová také unikátní prvek kreslených poznámek, které na jednom místě shrnou ty nejdůležitější myšlenky a výroky, aby si diváci z každého dílu odnesli konkrétní podněty a nástroje, které pak mohou využít ve svém životě.

Daniel Stach
Moderátor

„Dostali jsme se k lidem ještě blíže, než jsme sami čekali. Během vysílání chodím mezi diváky a někdy mezi ně zavítají i hosté. A diváci sami spontánně vysílání pomáhají tvořit. A to se mi moc líbí. Navíc se z vysílání člověk hodně dozví, protože v pořadu Na dosah se setkávají osobnosti, které by se jinak nesetkaly. Dívají se na svět úplně jinak, ale i díky tomu se spolu slušně a zajímavě baví a pomáhají nám se ve světě lépe zorientovat. K tomu dávají konkrétní rady, jak se zachovat ne zítra ráno, ale hned dnes večer, aby byl můj život zase o něco

lepší. Na dosah je pořad pro lidi, kteří chtějí přemýšlet, kteří chtějí věcem skutečně porozumět a posouvat je dopředu a kteří se nebojí jiných pohledů na svět.“

**České televizi
důvěřuje 59 % lidí,
mezi pravidelnými
diváky dokonce 70 %.**

Každý den oslovuje
ČT24 v průměru 1,17
milionu diváků.

**Podle 64 % lidí poskytují
médiá veřejné služby
důležité informace
v krizových situacích
a pomáhají s orientací
v aktuálním dění.**

**Web ČT24 zvítězil v kategorii
Zpravodajství a publicistika
v anketě Křišťálová Lupa 2025.**

**Události jsou
nejdůvěryhodnější
hlavní zpravodajskou
relací v zemi.**

**V podílu na sledovanosti je
ČT24 evropskou jedničkou mezi
veřejnoprávními zpravodajskými
programy.**

**ČT24 má nejširší síť
zahraničních zpravodajů
mezi českými médii.**

Regionální redakce přinesly v roce 2025
téměř 2 000 hodin zpravodajství.

**Podle 64 % lidí společnost
potřebuje média veřejné služby
nezávislá na vládě i soukromých
vlastnících.**

**Na web ČT24 přicházelo
v roce 2025 průměrně
1,6 milionu uživatelů měsíčně.**

Zpravodajství dává ročně prostor
více než 15 800 hostům.

**Události jsou
nejdůvěryhodnější hlavní
zpravodajskou relací v zemi.**

**V roce 2025 odvysílala
ČT24 celkem 185
hodin mimořádného
zpravodajství.**

**Důvěryhodnost České televize je
srovnatelná s významnými evropskými
veřejnoprávními vysílately.**

*Zdroje: Digital News Report 2026; Vnímání veřejnoprávních médií:
ResOLUTION, exkluzivně pro ČT a ČRo; ATO-Nielsen; NetMonitor*

—

„Objevovat, vybírat, prožívat. iVysílání je digitální branou České televize, kde si každý může najít svůj příběh, inspiraci i obsah, který stojí za pozornost.“

– Diana Tabakov, manažerka digitálního obsahu

Index pořadů

A pak usnu a vstanu	71	Dvě deci tuše	67	Knižní kód	59
AKCE KUTU – kdo umí, ten umí	76	Elin supertajný deník II.	78–79	Konec jedné éry	53
Alfa (Zóna zájmu)	45	Energomise	78	Kurt Gödel	52
Amiřiny děti	55	Evropské šampionáty v Česku	89	Kytice	70
Amoosed: losí odyssey	55	Filter	25–26	Lenka Dusilová: LD_50	71
Antonín Raymond – architekt, dobrodruh, světoběžník	64	Fotbalová Liga národů UEFA	89	Liběna Rochová: Sochy v pohybu	66
Atlas Kavčích hor	76	Gerta Schnirch	9–13	Literární místopis	58
Bára Basiková	67	Hana	70	Lví hlídka	83
Bedekr XII – Portugalsko	42	Havel 90: Moc bezmocných	51	Milá Evičko, milý Lud'ku	70
Blue	83	Hec	14–17	Milan Hein, principál	63
Co to bude, až to bude	76	Hvězdná hodina vrahů	27	Mistrovství Děčka v poezii	86
Co to máš na hlavě	78	Chica Checa	28	Mistrovství světa basketbalistek	89
Co to máš v tašce	77	Isadora Měsíčková	83	Mistryně	28
Čím dnes budu	77	Jarek	37	Mitsuko: Hraběnka v srdci Evropy	53
Davis Cup v Praze	89	Kámoši v kuchyni	83	Mizející kouzlo Afriky	50
Divočina	29	Karel Cudlín	65	Monika Absolonová	38
Docent III	20–24	Karyéra Last Tour	71	Na dosah	93
Dovolená v Českém ráji	28	Každá třetí, každý pátý (Zóna zájmu)	46	Na tělo	18–19
Duháček	86	Kdyby se holubi proměnili ve zlato	68	Nebezpečný trenér (Zóna zájmu)	46

Nedělní debata	91–92	Stivín, improvizovaný portrét	60
Negativy z popelnice	61	Šéf	65
Neviditelná zed'	49	Štefan Margita – Čas přítomnosti	40
Nezlomná Veronika Žilková	39	Štěpán Rak: Kytarové mosty	59
Nová dobrodružství Medvídka Pú	83	Tajemství Křišťálové planety	87
Osamělý vlk	29	Talk show Na jednoho	34–35
Popel	56	Tančí celá škola	33
Provedu: Cena za svobodu	47	Tito – nejoblíbenější světový diktátor	48
Při zemi	56	Tradiční domácí události	89
Příběhy českých alb	60	Týden dárků ČT art (premiéry a přenosy)	72–74
Příhody Brouka Pytlíka a Ferdy Mravence	81–82	Veřejný prostor Františka Skály	67
Přírodní divy Bílých Karpat	43	Vtáčník	56
Pták Noh a ptáček Nožička	82	WWW – Zasej obojky, sklidiš psy	68
Pyramida snů – Příběh Oceánu	62	Za ruku (Zóna zájmu)	46
Reprezentační hokej	89	Země bez domova	44
Řemesla na zkoušku	77	Zimní sezona na ČT sport	89
Signály Magdaleny Jetelové	65	Zóna zájmu	45
Skleněný svět Martina Janeckého	62	Zvědova digitální dílna	77
Spidey a jeho úžasní přátelé	83	Ženy v lahvi	54
StarDance XIV	31–32		

KONTAKT PRO MÉDIA

MICHAL PLESKOT

+420 603 278 932

Michal.Pleskot@ceskatelevize.cz

KAROLÍNA PELIKÁNOVÁ

+420 602 839 973

Karolina.Pelikanova@ceskatelevize.cz

MIRKA SRDÍNKOVÁ

+420 603 853 364

Miroslava.Srdinkova@ceskatelevize.cz

ANDREA ZUNOVÁ

+420 606 876 966

Andrea.Zunova@ceskatelevize.cz

RADEK KONEČNÝ

+420 775 025 100

Radek.Konecny@ceskatelevize.cz

PATRIK VACEK

+420 602 361 585

Patrik.Vacek@ceskatelevize.cz

ELIŠKA FALTUSOVÁ

+420 777 505 133

Eliska.Faltusova@ceskatelevize.cz

FOTOGRAFIE A EPRESS ČT

© Česká televize 2026

www.ceskatelevize.cz

